

ATHENS

Εξάρχεια εμπιστευτικό

Ληστείες, κλοπές και εγκατάλειψη
στην πιο πολυσυζητημένη
γειτονιά της Αθήνας

Της Δήμητρας Τριανταφύλλου
σελ. 14

**Καλλιτεχνικές πολιτικές
ανησυχίες**

**Μεταρρυθμιστές
Vs Αγανακτισμένοι**

Της Κατερίνας Παναγοπούλου
σελ. 12

Rethink Athens

**Ο Alfredo Brillemburg και πώς
η Αθήνα θα γίνει η νέα avant
garde πόλη της Ευρώπης**

Του Δημήτρη Μαστρογιαννίτη
σελ. 18

re
think
athens

Ίδρυμα
Ωνάση

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ
ΕΚΘΕΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Το κέντρο της Αθήνας αλλάζει

Ο διαγωνισμός ολοκληρώθηκε.

Όλες οι προτάσεις που κατατέθηκαν στον Ευρωπαϊκό Αρχιτεκτονικό Διαγωνισμό *Re-think Athens/Ξανα-σκέψου την Αθήνα* που διοργάνωσε και χρηματοδότησε το Ίδρυμα Ωνάση για την ανασυγκρότηση του κέντρου σε μια έκθεση.

*Ξανασκεφτόμαστε την Αθήνα
Σχεδιάζουμε το μέλλον μας*

Επιμέλεια έκθεσης: Πάνος Δραγώνας

www.rethinkathens.org

28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - 6 ΜΑΡΤΙΟΥ

12:00-21:00 Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών, Συγγρού 107 / *Είσοδος ελεύθερη*

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ,
ΥΠΟΔΟΜΗΣ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ & ΔΙΚΤΥΩΝ

Με την υποστήριξη:

ΣΤΕΓΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
& ΤΕΧΝΩΝ

ΊΔΡΥΜΑ ΩΝΑΣΗ

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελάς

Σύμβουλος Έκδοσης Διευθύντρια Σύνταξης
Σταυρούλα Παναγιωτάκη Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης: Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεκληβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάσιος Σιντσιριμάς

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένες,
Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Ν. Γεωργελάς, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημοπρακόπουλος, Τζ. Διαμαντιπούλου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Γ. Ιωάννου, Α. Καλοβυρνάς, Δ. Καραθάνας, Α. Καρανικολού, Σ. Καρρά, Μ. Κοντοβά, Σ. Κραουνακής, Γ. Κρασσακόπουλος, Σ. Ο. Κυπριωτάκη, Γ. Κυρίτισος, Γ. Κωνσταντινίδης, Α. Λαζαρούλης, Μ. Λεάνης, Π. Μανδραβέλης, Β. Ματζάρογλου, Π. Μένεγος, Μ. Μπλάτος, Θ. Μήνας, Ι. Μπλάτσου, Ευ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Πανόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Στ. Παπασιπούρου, Γ. Παυριανός, Μ. Πετίνης, Κ. Ρήγος, Α. Αλ Σάλεχ, Ε. Συναδινού, Ζ. Σφυρη, Γ. Τζιρτζιλάκης, Δ. Τριανταφύλλου, Σ. Τριανταφύλλου, Α. Τσέκερης, Σ. Τσιτσιπούλας, Δ. Φύσσας, Στ. Χαράμη, Α. Χουρμούζη, Γ. Βαλλιαντάος

Γραμματεία Σύνταξης: Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ: Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos

Διόρθωση κειμένων: Δήμητρα Γκρουκ
Εικονογραφίες: Θεόδωρος Μπαργιώτας, Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκτζιάλας, Benoit Paré, art@athensvoice.gr

Φωτό: In Time, Ideal Images, Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης, Στ. Ανδριώτης, Α. Κούρκουλος, C. Makkos, Στ. Καλησπέρης, Μάρω Κουρή, Damien Argi, Α. Φιλίππιδης, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης, Τ. Βρεττός, Β. Georgousis, Στ. Ρόκκος

Διαχείριση Web: Βαγγέλης Κορωνάκης vkoron@athensvoice.gr

A.V. Web Crew: Ντίνα Βλαχοπούλου, Γιάννης Τσάκαλος, Καρολίνα Νιαμονιτάκη, Χάρης Μαρκάκης, Αγγελική Νικολάρη

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης: Νίκος Τσουανάτος
Key Account Manager: Αναστασία Μπαφούνη

Direct Market Manager: Βασίλης Ζαρκαδούλας
Direct Market: Γιώργος Απέρης, Ιωάννα Μπούσγου, Δημήτρης Καλαμάρης, Νώντας Νταμπάνης
Συντονισμός Διαφήμισης: Δήμητρα Χιώτη
ads@athensvoice.gr

Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market:
Μαρία Αυγερινού marketing@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου: Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο: Σωτηρία Ψυχογιού

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση: «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: City Promotions

ATHENS Voice S.A.

Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317

Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617.369 / **Λογιστήριο:** 210 3617.170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.Β. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

EDITO

Του **Φώτη Γεωργελά**

Είναι κάποιοι που λένε ότι η Ελλάδα είναι μια φτωχή, δυστυχομένη χώρα. Δεν είναι αλήθεια. Απλώς από 24η πιο πλούσια χώρα του κόσμου πήγε 35η. Λένε ακόμα ότι ο ελληνικός λαός πεινάει. Ακόμα και σήμερα μετά από τόσα χρόνια ύφεσης, το κατά κεφαλήν εισόδημα της γειτονικής Τουρκίας είναι στο 40% του ελληνικού. Δεν έχω ακούσει κανέναν στον κόσμο να μιλάει για «ανθρωπιστική καταστροφή» και «κοινωνική γενοκτονία» στην Τουρκία. Γιατί τα λένε αυτά τα πράγματα; Ίσως γιατί αυτοί που τα λένε δεν πεινάνε.

Ακούγεται αντιφατικό, αλλά δεν είναι. Η γενικευση ο «λαός πεινάει» αποκρύπτει την αλήθεια. Ότι κάποιοι πραγματικά είναι σε δύσκολη θέση, είναι ανεργοί, τα φέρνουν δύσκολα βόλτα, με το εισόδημά τους συνεχώς να μειώνεται, ενώ κάποιοι άλλοι καταφέρνουν να διασώζουν τα προνόμιά τους κρυμμένοι πίσω από το «λαό». Λες και δεν υπάρχουν κερδισμένοι και χαμένοι της ιστορίας, αλλά όλοι μαζί είμαστε, όλοι το ίδιο, απλώς κάποιοι άλλοι, οι «ξένοι», οι «δανειστές», μας φταίνει για όλα.

Στις αναπτυγμένες χώρες της Δύσης, το πολιτικό παιχνίδι είναι λίγο πολύ φανερό. Κοινωνικά στρώματα, επαγγελματικές ομάδες, λόμπι συμφερόντων μάχονται διαρκώς για εξουσία και διανομή υπέρ τους του πλούτου. Στις υπανάπτυκτες χώρες, στα ολοκληρωτικά καθεστώτα, το ίδιο ακριβώς γίνεται. Μόνο που εκεί γίνεται καλυμμένα. Γι' αυτό και τα κόμματα τους έχουν ονόματα όπως Κόμμα της Μητέρας Πατρίδας, αδελφοί Μουσουλιμάνοι, και κάνουν «τζίχαντ». Οι πολιτικοί αγώνες και οι οικονομικές μάχες μεταμφιέζονται σε ιερούς πολέμους εναντίον των «απίστων», των «δυτικών», των «ξένων».

Αυτά τα χρόνια η κυρίαρχη ρητορική του χρεοκοπημένου συστήματος προσπάθησε να επιβάλει στην κοινωνία μια ατμόσφαιρα υπανάπτυκτης δημοκρατίας. Για να κρύψει την προσπάθειά του να διασώσει ό,τι μπορεί από το καταρρέον σύστημα των πελατειακών σχέσεων και του παρασιτισμού, μεταφέροντας τα βάρη στα ασθενέστερα στρώματα.

Την ώρα που όλοι ασχολούνται με τρόικες, μνημόνια και δόσεις, στα μικρά γράμματα των ειδήσεων περνάνε πληροφορίες με τις οποίες κανείς δεν ασχολείται, κανένα κόμμα δεν βγάζει ούτε μια ανακοίνωση. Οι διωκτικές αρχές αποκαλύπτουν ότι το 2010, με το σύστημα των εικονικών τιμολογίων, 37.000 αγρότες εισέπραξαν από το κράτος 244 εκ. επιστροφή ΦΠΑ. Εισέπραξαν, δηλαδή, περισσότερα από τους υπόλοιπους 250.000 αγρότες που πήραν επιδοτήσεις. Γιατί τους έπιασαν τώρα; Γιατί τώρα έγινε πρώτη φορά ψηφιακή αποτύπωση αγροτεμαχίων. Χρόνια τώρα η ευρωπαϊκή κοινότητα κατηγορεί την Ελλάδα γιατί δεν εφαρμόζει το σύστημα διαχειριστικού ελέγχου που με λογισμικό από δορυφορικές εικόνες δείχνει τα αγροτεμάχια. Έτσι, όμως, παίρναμε κάθε χρόνο τις μεγαλύτερες επιδοτήσεις στην Ευρώπη. Γιατί το έκαναν αυτό οι άνθρωποι; Γιατί μπορούσαν. Γιατί έτσι ήταν στημένο το σύστημα. Να μη δηλώνουν τα κτήματα στο Ε9, να μην εκδίδουν τιμολόγια, να υπερτιμολογούν οι έμποροι, να μη λειτουργούν οι ελεγκτικοί μηχανισμοί, να πλουτίζουν πολλοί άνθρωποι, να πληρώνουν οι καταναλωτές ακριβότερα και η Ευρωπαϊκή Ένωση να επιδοτεί. Τώρα κάποιοι αγρότες κλείνουν πάλι τους δρόμους. Γιατί αυτοί οι καλοί άνθρωποι δεν έκαναν κινητοποιήσεις για το πού πηγαίνουν οι επιδοτήσεις αντί να ζητάνε περισσότερες; Τώρα η κυβέρνηση για να σταματήσει ανεβάζει την έκτακτη ενίσχυση τους από τα 130 στα 160 εκ. και δεν είναι ευχαριστημένοι. Λέει κάτι ακόμα η κυβέρνηση, ότι τα 30 εκ. που προσθέτει δεν είναι λίγα, είναι το 1/10 των τελευταίων μειώσεων που έγιναν στις συντάξεις. Είναι χρήσιμο να αρχίσουμε να μετράμε. Τα 244 εκ., δηλαδή, πόσο είναι σε κομμένες συντάξεις;

Τις ίδιες μέρες, το Ελεγκτικό Συνέδριο του κράτους με α-

πόφασή του θεώρησε μη νόμιμες πληρωμές του Δημοσίου, κυρίως των δόμων, ύψους 350 εκ. Προσέξτε, δεν μιλάει για τις πληρωμές συνολικά, ούτε για πληρωμές που θα έπρεπε να θεωρηθούν σπατάλη σε μια χώρα σε κρίση. 350 εκ. είναι μόνο η καταφανής και ασύστολη λεηλασία. Όπως οι 160.000 για επίπλωση γραφείου, οι 23.000 για κοπή βασιλόπτας, τα πούρα ως επαγγελματικά δώρα, οι πλασματικές υπερωρίες, οι υπερωρίες ακόμα και σε συνταξιοδοτηθέντες υπαλλήλους, οι παράνομες προσλήψεις και η κατάτμηση των έργων ώστε να μην περνάνε από διαγωνισμό. Πριν ένα μήνα, όμως, οι υπάλληλοι της αυτοδιοίκησης έκαναν απεργίες για να μη μειωθεί η ετήσια κρατική επιχορήγηση στους δήμους. Γιατί έκαναν απεργία αυτοί οι καλοί άνθρωποι; Για να μη λείψουν τα 350 εκ. που ανακάλυψε το ελεγκτικό συνέδριο; Γιατί δεν έκαναν κινητοποιήσεις τότε, όταν η λεηλασία συνέβαινε;

Δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι αυτά τα 2 μόνο περιστατικά, ψίχουλα μέσα στην καθημερινή ειδησεογραφία τέτοιων αναλογών, συνέβησαν το 2010. Τότε που διαδηλώναμε εναντίον των «κατακτητών». Τότε που 3 άνθρωποι δολοφονήθηκαν στη Μαρφίν. Τότε που καίγονταν η Αθήνα από την αγανάκτηση ενάντια στους «τοκογλύφους». Κάποιοι λεηλάτησαν 600 εκ., όσα δύο μειώσεις συντάξεων. Περίπου το 1/3 των φετινών φόρων επί της ακίνητης περιουσίας.

Αυτό είναι το κρυμμένο μυστικό των 3 τελευταίων χρόνων. Οι ομάδες που εγκλωβίζουν το Δημόσιο και το απομυζούν εις βάρος του κοινωνικού συνόλου, αμύνονται υπερασπιζόμενες τα συμφέροντά τους. Κρύβουν τις σχέσεις εξουσίας και εκμετάλλευσης εφευρίσκοντας μια πλαστή αντίθεση, λαός εναντίον τρόικας, για να διασώσουν όσο μπορούν περισσότερο το σύστημα. Όσο πιο ψηλά στην πυραμίδα του πελατειακού κράτους, τόσο πιο αδιάλλακτοι είναι.

Τώρα, πάλι, έχει αρχίσει το ίδιο παιχνίδι. Γιατί ξαφνικά μας προέκυψε αυτή η νέα εσοδεία «αντιμνημονιακών», της άλλης όχθης αυτή τη φορά, που καλούν σε απόρριψη της «αποτυχημένης συνταγής», ανακαλύπτουν λάθη πολλαπλασιαστών και ζητάνε παράταση, επιμήκυνση, νπιότερη προσαρμογή;

Σε τι ζητάνε νπιότερη προσαρμογή; Όσους φόρους είχαν να βάλουν τους έβαλαν. Έστειλαν όλο τον κόσμο στην ανεργία. Τώρα αυτό που μένει είναι να γίνουν αυτά που δεν έγιναν 3 χρόνια. Σε τι ζητάνε παράταση; Στη σύλληψη της φοροδιαφυγής; Στη μείωση της λεηλασίας; Στην καταπολέμηση της διαφθοράς; Στην αντιμετώπιση της παραοικονομίας; Στο τέλος του παρασιτισμού;

Τον Φεβρουάριο πέρυσι πήραμε 75 δις. πρόγραμμα δανειών, και αμέσως επιδοθήκαμε σε εκλογές, δευτερές εκλογές, με αίτημα την επαναδιαπραγμάτευση και την κατάργηση του μνημονίου. Τον Δεκέμβριο πήραμε άλλα 55 δις. και αμέσως ανακαλύψαμε το «λάθος του πολλαπλασιαστή», σύσσωμο το πολιτικό σύστημα συμπολιτευόμενο και δήθεν αντιπολιτευόμενο ζητάει πάλι παράταση, κάνει καθυστερήσεις, αναβάλλει για αργότερα. Η οικονομία της χώρας είναι ένα βήμα πριν το στάδιο του κλινικά νεκρού. Καταστροφικά και αυτοκαταστροφικά πιστεύουν ότι μπορούν να συνεχίσουν έτσι, με πίεση και μιζέρια, με μπαλώματα και μικροντίλ, όπως πάντα. Κάνουν λάθος. Το πολιτικό σύστημα και η κοινωνία οφείλουν να πάρουν τη μεγάλη απόφαση και να τοποθετηθούν στην πραγματική αντίθεση: Με τον ελληνικό παρασιτισμό που χρεοκόπησε τη χώρα ή με ένα μεγάλο κίνημα όλων αυτών που θέλουν να δουλέψουν, να ζήσουν απ' τη δουλειά τους και να αλλάξουν τη χώρα. Η γειτονική Ιταλία, που είναι και πιο σοβαρό κράτος από μας, δείχνει τον κίνδυνο των αυτοκτονικών επιλογών. Ο Έλληνας Μπέπε Γκριλο θα είναι πολύ πιο πρωτόγονος και τρομακτικός από τον Ιταλό. **▲**

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ, ΑΛΛΑ ΔΕΝ...

Είναι φράση-κλειδί που πάει με όλα – «Θα έπρεπε να βγάζω λεφτά, αλλά δεν», «Θα έπρεπε να τρώω μπρόκολα, αλλά δεν», «Θα έπρεπε να ήμουν σεφ, αλλά δεν». Μετά το «δεν» χωράει ο κόσμος όλος. Ή και τίποτα.

ΦΩΤΟ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΜΑΣΣ - LOCUS CHAIR

Μια νύχτα βρέθηκα στο «Baraonda» καλεσμένη σε πάρτι, και πέτυχα τον Γιώργο Σαμπάνη να τραγουδάει ένα τραγούδι του Στέλιου Καζαντζίδη: spooky εντελώς. Για δευτερόλεπτα νόμιζα ότι άκουγα τον ίδιο τον Καζαντζίδη. Αλλά ήταν ο Σαμπάνης, ο γνωστός καλλιτέχνης («Σ' αφήνω στον επόμενο/ τον άτυχο το γκόμενο»), που έχει γράψει ένα σκασμό επιτυχίες για δεν-ξέρω-πόσους καλλιτέχνες. Απλώς δεν τον είχα πετύχει live και κόπηκα γιατί... εκτός από Καζαντζίδη, τραγουδάει και Μπτροπάνο, Πάριο, Μοσχολιού κι ένα σωρό άλλους, απίστευτο (!!!), τρία θαυμαστικά όντως). Θα μου πεις «*τώρα τον ανακάλυψες (μωρή) τον Σαμπάνη;*» και θα απαντήσω ναι: με την έννοια ότι είχα ακούσει σουξέ του αλλά όχι τον ίδιο. Και ο ίδιος είναι υπέροχος, μπράβο το παλικάρι, που υπήρξε και σπρίντερ με 14 Χρυσά Πανελλήνια Μετάλλια στο ενεργητικό του (!!!) πάλι τρία θαυμαστικά, θα μου μείνει κουσούρι.) Ο τελευταίος του δίσκος έχει τίτλο «*Μυστήριο τρένο*» και βασικά επειδή θαυμάζω ανθρώπους που είναι δουλευταράδες, άρα ταλαντούχοι, φωνάρες και σουπερ γκόμενοι, τον λιβανίζω δικαίως: είναι όλα τα παραπάνω, και με το (εχμ) παραπάνω.

Ήταν ένα περιεργό δεκαπενθήμερο – κάποια

κοπέλα με ρώτησε αν «*επιβραβεύεται ή έστω αναγνωρίζεται τελικά το Καλό*» με την έννοια του αξιόλογου, του ουσιαστικού, και απάντησα με υπεκφυγές «*δενννν είμαι σίγουρη*» μέχρι να καταλήξω στο (αναστεναγμός) «*ναι*». Η κοπέλα ήταν νέα, μαθήτρια σε σεμινάριο γραψίματος, και ήθελε να ακούσει αυτό που κατά βάθος πίστευε, ότι δηλαδή η σκληρή δουλειά και η αξία αναγνωρίζονται... μόνη της πέταξε την επιβράβευση (μη ζητάμε πολλά) κι έμεινε στην αναγνώριση – οκέι, δεν σου δίνουν βραβεία/λεφτά/κουμκουάτ, τουλάχιστον σου λένε μια καλή κουβέντα; Και... αν δεν το πίστευα αυτό, δεν θα έκανα απολύτως τίποτα. Θα ήμουν σε χειμερία νάρκη. Δεν θα μεγάλωνα παιδιά, δεν θα ψήφιζα, δεν θα γνώριζα ανθρώπους, δεν θα έκανα σχέσεις, δεν θα ξεκίναγα δουλειές και κουλαμάρες και γραψιματικά μεγαλεπήβολα σχέδια, τίποτα-τίποτα-τίποτα.

Στο βάθος πιστεύω ότι το «Καλό» θα επικρατήσει, θα έχουμε χάπι εντ, ένας μεγάλος αριθμός συνανθρώπων μας ξαφνικά θα βγάλει το καπέλο σε άλλο μεγάλο αριθμό, θα λέμε ο ένας στον άλλον «*μα είναι υπέροχο αυτό που κάνετε!*» και τέτοια. Παρά τις κατραπακίες, τις χύμες και τις χυλόπιτες, πιστεύω ότι κάπου υπάρχει η αγάπη μου, ο Παράδεισος, η επόμενη πίστα, το Κέρας της Αμάλθειας, γουατέβα.

Σαν άλλη Χάριет πώς-την-έλεγαν λέω «*αύριο ξημερώνει μια νέα ημέρα!*» – για την ακρίβεια δεν το λέω πια, το κάνω γαργάρα, γιατί τσαταλιάζει και τα δικά μου τα νεύρα, πόσο μάλλον (τα νεύρα) των αλλωνώνε....

Πού είχαμε μείνει; Στη νυχτερινή Αθήνα. Στο «Baraonda», γεμάτο-κεφάλουσατό μια Πέμπτη βράδυ, και στον Γιώργο Σαμπάνη να τραγουδάει live τρεις-τέσσερις ώρες. Στο διπλανό τραπέζι μια αντροπαρέα ήξερε όλα τα τραγούδια του απέξω, μπροστά στην πίστα όλες οι κοπέλες ήταν ψηλές και φορούσαν κολλητά φουστάνια με πούλιες. Μετά τον Σαμπάνη η οθόνη έδειχνε τον Τζον Τραβόλτα τζόβενο να ξεβιδώνεται με τα στρετς (Saturday Night Fever) κι έπειτα τον Παντελή Παντελίδη με την κιθάρα μπροστά στην ντουλάπα του. Υπήρχε ένας διάχυτος σουρεαλισμός αλλά επειδή ήταν διάχυτος δεν μπορώ να τον πιάσω, κάτι σαν να παντρευόντουσαν οι Monty Pythons μεταξύ τους με κουμπάρο τον Sasha Baron Cohen... Δεν ξέρω γιατί το σκέφτηκα αυτό τώρα, κάποιος ψυχαναλυτής λέει «*αχά!*» και πάει μισό λεφτό προς νερού του, δεν έχει σημασία, όλες οι βραδιές που βγαίνεις πια είναι μοναδικές και κάπως σαν (μικρός, ας πούμε πέμπτος) γάμος.

Άλλο βράδυ φάγαμε οριτζιναλ κινέζικο στο εστιατόριο «Fulihua» που μαγειρεύει και για το κινέζικο σχολείο παραδίπλα, άρα είναι πιο οριτζιναλ κι από τον Τσάκι Τσαν. Κάνει τέλεια dumplings, sweet & sour, καυτερή σουπα κι ένα αχτύπητο σπέσιαλ ρύζι. Φάγαμε πολύ και καλά με 45 ευρώ, τετραμελής φαγανή οικογένεια – οι μερίδες είναι τεράστιες, πήραμε και φαγητό σε πακέτο φεύγοντας. Είναι μεγάλο, τυπικά κινέζικο (οι κεντημένες καρέκλες είναι καλυμμένες με διαφανές πλαστικό, όπως το μισό Πεκίνο, π.χ., αλλά και η Αστώρια τώρα που το θίξαμε), με φιλικό σέρβις... και πελατεία κυρίως Κινέζων.

Ε, μετά, μια Δευτέρα πήγα στο «MG» κι άκουσα την πολυσυλλεκτική μουσική που βάζει ο Μίμης Κεφαλάς (όπερα, Χατζηδάκι, καντσονίσμα, λατινίσμα, Βέμπο, Πιάφ, οπερέτα και ό,τι άλλο τον φωτίσει ο Θεός), που θα έπρεπε να δουλεύει σε εκατό ραδιόφωνα αλλά δεν, επειδή όμως υπάρχει δικαίωση στη ζωή ή τέλοσπάντων επικρατεί το Καλό αργά ή γρήγορα, θα βάζει κάποτε μουσική σε ένα μέρος πάρα πολύ χάλι και ανεβασμένο, δεν εννοώ στον Παράδεισο π.χ. όπου το ποτό θα είναι τζάμπα, αλλά σε κάτι Μπολιγουντιανό. Ως τότε, τον ακούμε στο «MG» και είναι ακριβώς αυτό που χρειαζόσαι μια τυχαία νύχτα Δευτέρας, κατά προτίμηση με βροχή... **A**

Baraonda, bar club, Τσόχα 48, 210 6441.778

Fulihua, κινέζικο εστιατόριο, Λάσωνος 25, 210 5245.688

MG bar, Σούτσου 9, πλατεία Μαβίλη

ATHENS^{voice}

**10 χρόνια στην κορυφή
της προτίμησης των αναγνωστών**

1^η

**ανάμεσα στους οδηγούς πόλης
πανελλαδικά
στην Αθήνα
σε όλες τις ηλικιακές κατηγορίες
στους άντρες
στις γυναίκες
στους φοιτητές**

(Focus Bari - Β' εξάμηνο 2012)

Στην Αθήνα στις δυναμικές ηλικίες 18-34 η ATHENS VOICE είναι η 2η μεγαλύτερη
εφημερίδα όλων των κατηγοριών μετά τη *Free Sunday* της Κυριακής

voice
ATHENS

1^η και στα social media **Facebook** και **Twitter**

ΦΩΤΟ: ΝΤΙΝΑ ΚΑΡΑΜΠΙΝΑ

«Δεν έχουμε στον ήλιο μπίρα».

(Σε ένα στενό της Πλάκας. Κυριακή πρωί)

«Νομίζω ότι δεν έχω ούτε ένα ευρώ επάνω μου»

(Κυρία-μαντάμ στη φίλη της, και οι δύο φορτωμένες με τσάντες βγαίνοντας από το Attica. Σάββατο μεσημέρι)

«Μπράβο, γιατί, την έπιασες γρήγορα την τεχνολογία».

(Κοριτσάκι περίπου 6 χρόνων, στη γαλιά του, η οποία βλέπει φωτογραφίες στο ίρσοπε κινώντας με ευελιξία το δάχτυλο. Καλλιθέα, Κυριακή μεσημέρι)

«Δε βγαίνει η ζωή με τα καλώδια στ' αυτιά...»

(Ηλικιωμένος κύριος απευθύνεται σε νεαρό με ακουστικά που περνάει από μπροστά του. Αθηνές, Σάββατο πρωί)

«Έχω καρτό που κάνει κρότο».

(Μανάβης στη λαϊκή της οδού Φυλίας, Τετάρτη πρωί)

«Βοηθήστε με να συντηρήσω το εξοχικό μου στη Μύκονο».

(Η ατάκα που κάνει θραύση τελευταία. Ίδιος μανάβης, ίδια λαϊκή, Τετάρτη πρωί)

«Θέλω μία κοριτσιίστικη».

(Εξάχρονο αγοράκι διαλέγει τούρτα με τη μαμά του σε ζαχαροπλαστείο του Χαλανδρίου. Σάββατο βράδυ)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ → panikoval500@gmail.com

ΑΛΒΟΡΑ € 6 Δευτ.-Τρ. (Ιπποκράτους 180, Αμπελόκηποι)

ΑΒΑΝΑ € 6 Τετ. και € 6 στην Α' προβολή Δευτ., Τρ., Πέμ. (Κηφισίας 234 & Λυκούργου 3, Χαλάνδρι)

ΑΕΛΩΣ CINEMAX-CYTA 2 άτομα με 1 εισιτήριο (€ 3,5/ άτομο) Τετ.-Πέμ. (Πατισίων 140)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ EUROPA CINEMAS 2 άτομα με 1 εισιτήριο (€ 4/ άτομο) Δευτ. (Πατισίων 79 & Αλεξάνδρας)

ΑΝΟΙΞΗ 2 άτομα με 1 εισιτήριο (€ 3,50/ άτομο) Τετ. (Αγωνιστών Στρατοπέδου 49, Χαϊδάρι)

ΑΘΗΝΑΙΟΝ 3D DIGITAL € 4,50 Τετ. (Β. Σοφίας 124, Αμπελόκηποι)

ΑΘΗΝΑΙΟΝ CINEPOLIS 3D DIGITAL € 4,50 Τετ. (Ζησιμοπούλου 7 & Α. Μεταξά, Γλυφάδα)

ΑΤΛΑΝΤΙΣ CLASSIC CINEMAS € 5 Τετ. (Α. Βουλιαγμένης 245, Δάφνη)

ΔΑΝΑΟΣ € 5 Τετ. (Α. Κηφισίας 109, Αμπελόκηποι)

ΔΙΑΝΑ € 6 Δευτ., Τρ. Πέμ. για την Α' προβολή (Περικλέους 14, Μαρούσι)

GAZARTE € 4,50 Δευτ.-Τρ. (Βουτάδων 34, Γκάζι)

ΕΛΛΗ € 6 όλες τις ημέρες της εβδομάδας (Ακαδημίας 64)

INTEAL € 5 τη Δευτ. και € 6 Τρ.-Τετ. (Πανεπιστημίου 46)

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο Μπενουά Παρέ. Γεννήθηκε στο Παρίσι το 1961. Είναι μόνιμος κάτοικος Ελλάδας από το 1986. Έπειτα από τις πρώτες του σπουδές στο Παρίσι, σπούδασε ζωγραφική με δάσκαλο τον Ν. Κεσσανλή και χαρακτική με τον Θ. Εξαρχόπουλο στην Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών Αθηνών (1987-1992), από την οποία και αποφοίτησε με άριστα (30/30). Πέραν της ζωγραφικής έχει επίσης ασχοληθεί με διαφήμιση, γραφιστική, σκηνικά θεάτρου, τοιχογραφίες, βυζαντινή τέχνη, πορτρέτα, εικονογράφηση βιβλίων, περιοδικών και εφημερίδων, καθώς επίσης και με το Internet. Έχει πραγματοποιήσει δέκα ατομικές εκθέσεις, ενώ έχει λάβει μέρος σε ομαδικές εκθέσεις στην Ελλάδα, τη Γαλλία, το Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ισπανία, τις Κάτω Χώρες, τον Καναδά και τις ΗΠΑ.

Στις 2/3 (μέχρι 23/3) εγκαινιάζει στην γκαλερί Karoloulos Fine Arts την έκθεσή του με τίτλο «Comix Mania». Ο ζωγράφος θα πραγματοποιήσει παιδικό εργαστήριο ζωγραφικής τα Σάββατα 9/3 και 16/3, ώρα 12.00 με 14.00 στο χώρο της γκαλερί (Κηφισίας 37 Α' & Σπύρου Λούη Μαρούσι, εντός του Golden Hall, 210 6833.048, nfo@karoloulosart.gr)

DO IT! Κάθε εβδομάδα ένας καλλιτέχνης αναλαμβάνει να σχεδιάσει το εξώφυλλο της Α.Υ. Στο τέλος της χρονιάς όλα τα εικαστικά εξώφυλλα θα συγκεντρωθούν για να εκτεθούν στο Μουσείο Μπενάκη, όπου και θα είστε όλοι καλεσμένοι.

Ξεχάστε τα εισιτήρια των € 8, € 9 και € 10. Όλο και περισσότεροι κινηματογράφοι της πόλης ρίχνουν την τιμή του εισιτηρίου κάνοντας τις αιθουσες πιο φιλικές στους Αθηναίους σινεφίλ.

ΚΗΦΙΣΙΑ CINEMAX-CYTA 2 άτομα με 1 εισιτήριο (€ 4,25/ άτομο) Πέμ. (Α. Κηφισίας 245, Ζηρύνειο, ΗΣΑΠ Κηφισιά)

ΚΗΦΙΣΙΑ CINEMAX 3 CLASS-CYTA 2 άτομα με 1 εισιτήριο (€ 4,25/ άτομο) Πέμ. (Δροσίνη 16, Κηφισιά)

ΜΙΚΡΟΚΟΣΜΟΣ € 6 Δευτ.-Παρ. & 2 άτομα με 1 εισιτήριο (€ 4/ άτομο) την Πέμ. (Α. Συγγρού 106)

NANA CINEMAX-CYTA 2 άτομα με 1 εισιτήριο (€ 3,50/ άτομο) Τετ.-Πέμ. (Α. Βουλιαγμένης 179, Δάφνη)

NIPBANA CINEMAX-CYTA 2 άτομα με 1 εισιτήριο (€ 4/ άτομο) Τετ.-Πέμ. (Αλεξάνδρας 192, Αμπελόκηποι)

ΠΤΙ-ΠΑΛΛΑΙ € 6,50 Δευτ.-Τετ. & € 6,50 η Α' προβολή Πέμ.-Κυρ. (Βασ. Γεωργίου Β' & Ριζάρη)

ΣΙΝΕ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ € 4,50 Δευτ.-Πέμ. & € 6 Παρ.-Κυρ. (Αγ. Γεωργίου & Ζάππα 4, Κορυδαλλός)

ΣΙΝΕΑΚ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΚΙΝ/ΦΟΣ Προσφορά για 2 άτομα: € 5/ άτομο Δευτ. (πλ. Δημαρχείου, Πειραιάς)

STER CINEMAS ΙΑΙΟΝ 2 γυναίκες με 1 εισιτήριο (€ 3,25/ άτομο) Τετ. (Α. Δημοκρατίας, 67Α, Ίλιον)

ΦΟΙΒΟΣ € 5 Δευτ., € 6 Τρ.-Τετ. (Εθνικής Αντιστάσεως 1, Περιστέρι)

- ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

INFO-DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΤΟ ΣΟΥΞΕ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Ένα όμορφο μπιφτέκι από άλογο». (αθάνατος Μπιθικώτσης)

ΤΟ ΓΚΡΑΦΙΤΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Βαριέμαι ευφάνταστα». (στα Εξάρχεια)

ΣΧΕΔΙΑ

Μόλις κυκλοφόρησε και στη χώρα μας το πρώτο περιοδικό δρόμου αλληλεγγύης. Πωλείται από αστέγους και ανέργους προς 3 ευρώ. Τα μισά πάνε στους πωλητές.

KOIS ASSOCIATED ARCHITECTS

Σχεδίασαν με το ανυπέβλητο στιλ τους το «Sweet Alchemy», το ζαχαροπλαστείο του Στέλιου Παρλιάρου στην Κηφισιά, και βραβεύτηκαν με το Travels Leisure Awards.

OSCAR 2013

Ο διάλογος ανάμεσα στον Ντάνιελ Ντέι Λούις και τη Μέριλ Στριπ. Τους άκουγα και θυμόμουν τον Οκτάβιο Πας που έγραφε: «Χιούμορ δεν είναι το γέλιο, η κλεψύπη, η σάτιρα, η ατάκα, αλλά ένα ξεχωριστό είδος που καθιστά θεϊκά αμφίσημο, ότι αγγίζει».

ΤΟ TWITTER ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

«Η μουστάρδα, λέει, πάει και με το χοιρινό και με το κοτόπουλο, το τσουλάκι». (@kurosawa7)

ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΜΕ ΕΛΙΚΟΠΤΕΡΟ

Το χρήμα δεν κρύβεται, αγάπη μου.

ΟΧΙ ΠΙΑ ΚΕΦΤΕΔΑΚΙΑ

Μόνο αγάπη και ραφιέρες.

ΚΡΕΑΣ ΑΛΟΓΟΥ

Τώρα που το ξανασκέφτομαι... πόσος καιρός πάει που είδε κανείς ζωντανό άλογο στην Ελλάδα;

ΙΤΑΛΟΣ ΨΗΦΟΦΟΡΟΣ

Δεν μας παρατάς κι εσύ κι ο... Γκρίλο σου.

ΚΑΤΩ ΤΟ COPY PASTE

Δεν μπορούν, λέει, οι Ιταλοί να σχηματίσουν κυβέρνηση. Μη δουν κάτι πρωτότυπο κι αυτοί, αμέσως να μας αντιγράψουν.

Ο ΠΡΑΣΙΝΟΣ ΚΗΜΕΡ

Ανεξαρτητοποιήθηκε ο Σκανδαλίδης, αλλά του έμειναν οι γραβάτες. Οι 50 αποχρώσεις του green.

ΤΟΥΡΚΙΚΑ ΣΙΡΙΑΛ

Μεταγλωττίστε τα, τουλάχιστον, να γελάμε λιγάκι.

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΣΕ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ

- Ένα εισιτήριο για Χαλάνδρι θα ήθελα.
- Καμπίνα ή κατάστρωμα;
(κυκλοφόρησε με αφορμή τις πλημμύρες)

ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΡΚΟΥ

●●● Όποτε κατεβαίνω τη Δαφνομήλη, λίγο πριν το πάρκο του Αϊ-Νικόλα στα Πευκάκια, πάντα κοιτάζω αριστερά, το κόκκινο σπίτι με το σκελετό στο παράθυρο.

●●● Ακουμπάει το κεφάλι του μελαγχολικά στο τζάμι σκυμμένος μπροστά, με το τρύπιο βλέμμα του στο αόριστο του πεζοδρομίου σαν γιαγιά κουτσομπόλα που ξεχάστηκε ακίνητη στο χάζι της πίσω από την κουρτίνα, γιατί τίποτα δεν συνέβαινε στη γειτονιά. Και πέθανε έτσι, περιμένοντας.

●●● Όχι και τίποτα, γιαγιά. Δέκα μέτρα πιο κάτω, τις νύχτες γίνεται πάρτι. Κοίτα πώς ταλαντεύονται ξεκοιλιασμένα τα συρματοπλέγματα της περίφραξης στο γηπεδάκι του μπάσκετ. Στα τσιμέντα του, κάτω, σκασμένες οι ψιλοκρεμαστές της νύχτας, βελόνες, πευκοβελόνες, σύριγγες, χαρτιά από γκοφρέτες, κουτάκια μπίρας. Κάποιο πρωί είδα και ένα ζευγάρι σπασμένα μυωπικά γυαλάκια, απλά έτσι, πεταμένα μπροστά στην μπασκέτα.

●●● Από αριστερά, στο πλάτωμα ανάμεσα στο 14ο Δημοτικό Σχολείο και την παιδική χαρά, όταν γίνονται φασαρίες στο κέντρο, στήνονται μπάτσοι και περιμένουν. Οπλισμένοι, αρματωμένοι, φουλ. Χαζογελάνε, λένε μαλακίες και παίζουν με τα κινητά, σαν να περιμένουν να τελειώσει το διάλειμμα και να γυρίσουν πίσω στις τάξεις τους. Τις άλλες νύχτες, όταν έχει ηρεμία, σκοτεινές φιγούρες κουνιάζουν πάνω στα παγκάκια σαν όρνια που παραφυλάνε να ζυγώσει κανένας αναβάτης της δύσκολης ανηφόρας που έρχεται από τη Σίνα, για να χιμήξουν. Δεν μιλάνε, μόνο καμιά κάφτρα του τσιγάρου τους βλέπεις μέσα στο σκοτάδι. Αν θες να πας στο σπίτι της γιαγιάς, καλύτερα να πάρεις τις σκάλες.

●●● Δηλαδή, πρέπει να κάνεις ένα μικρό κύκλο για να αποφύγεις το πάρκο. Να ανέβεις την Ασκληπιού που έχει φώτα και μόλις φτάσεις στον Άγιο Νικόλαο να κάνεις δεξιά και να ανέβεις τα σκαλάκια της Πατριάρχου Φωτίου. Αγκομαχώντας παραμερίζεις φυλλωσιές που πνίγουν το πέραςμα, ακροβατείς σε σχάρες που μόνιμα από κάτω βορβορίζουν νερά, καταπίνεις μυγάκια και φτάνεις με την αναπνοή στα δόντια, στο κεφαλόσκαλο. Το έχω κάνει και με χαλάζι.

●●● Το ήσυχο, αφύλαχτο πάρκο του Αϊ-Νικόλα πάντα υπήρξε καταφύγιο. Οι σκιές του και οι στροφές του κρύβουν ιστορίες. Παλιότερα, φιλοξενούσε έρωτες και νυχτερινές βόλτες σκύλων για τσίσα. Μετά ήρθαν τα πρεζόνια και μερικά κορίτσια που έψαχναν πελάτη για σεξ. Τώρα, διασχίζοντάς το θα δεις τους μικρούς καταυλισμούς δίπλα στις βρύσες. Μπογαλάκια άστεγων μπαζωμένα με τάξη και φόβο κάτω από τους θάμνους σαν καλύβες χόμπι και κάποια λυπημένα, ξεβαμμένα ρούχα τους να στεγνώνουν απλωμένα πάνω στα φυλλώματα, στις αγγελικές του πάρκου. Και πάντα, ο ήχος από μία ανοιχτή βρύση να κελαρύζει κάπου εκεί. Τα νερά έρχονται από μία ανεξάντλητη πηγή, την «πηγάδα του Κρητικού», που ήταν γωνία λεωφόρου Αλεξάνδρας και Γκύζη.

οθόνη μετά διακρίναμε κινήσεις και αύρες, διπλές φιγούρες, αντανακλάσεις, είδωλα και σκιές σε τροχιά. Βέβαια τρανταζόταν και ολόκληρο το ταξί λόγω του σκατόδρομου που είναι γεμάτος τρύπες από τη μόνιμη διαρροή νερού, διαφορετικά θα είχαμε φωτογραφήσει απλώς ένα σκέτο μαύρο, αλλά και πάλι: τα φαντάσματα του πάρκου δεν μπορούσες να τα αγνοήσεις, ήταν εκεί, πίξελ με πίξελ, αληθινά, σαν μελανές τολύπες καπνού.

●●● Αργότερα διάβασα στο βιβλίο «Η ωραία Νεάπολις και τα παρεξηγημένα Εξάρχεια» του Γιάννη Καιροφύλα (εκδ. Φιλιπότη) ότι το μικρό εκκλησάκι, προάγγελος του ναού που χτίστηκε αργότερα, κάποτε χρησίμευσε σαν οστεοφυλάκιο. Λίγο αργότερα έγινε νηπιτροφείο, αργότερα δημοτικό σχολείο και από το 1935 το Έ Γυμνάσιο Θηλέων. Και επειδή δεν χωρούσαν όλα τα κορίτσια στο οστεοφυλάκιο, νοίκιασε το κράτος και ένα σπίτι απέναντι. Μαύρες ποδιές, λευκές κορδέλες. Οι στριγκλιές και τα χάχανα σκέπασαν τη βαριά λάσπη των πεθαμένων και το πάρκο πήρε ζωή.

●●● Από κάτω οι νεκροί των αιώνων και από πάνω Αθηναίοι που ζούσαν, έτρωγαν, έπιναν δροσερά νερά από τους καταρράκτες του Λυκαβηττού, πλένονταν. Ο χώρος πίσω από το ναό, εκεί που βρίσκεται τώρα το Πνευματικό Κέντρο των εν Αθήναις Ρουμελιωτών (που κτίστηκε το 1968 και ξεσήκωσε πολλές αντιδράσεις των κατοίκων – χωρίς όμως να γίνει τίποτα, λέει το βιβλίο), στις αρχές του 20ού αιώνα ήταν χαμάμ, λαϊκά λουτρά. Εκεί είχε στεγασθεί και η 7η Ομάδα Προσκόπων. Αργότερα, πριν τη δικτατορία του Μεταξά ο χώρος χρησιμοποιήθηκε για να στεγασθούν η κρατική αποθήκη σπόρων, καθώς και τα λαϊκά συσσίτια του ΠΙΚΠΑ. Ανέβαινε

ο κοσμάκης τον Γολγοθά της Σίνα, να φτάσει στους πρόποδες του λόφου να φάει ένα κομμάτι ψωμί.

Και μετά κατέβαιναν την κατηφόρα προς Ακαδημίας, καθαροί, χορτάτοι, χαζογελώντας, λέγοντας μαλακίες, ευτυχισμένοι και αθώοι, άνθρωποι της πόλης που τους καταβροχθίζει.

●●● Τις μέρες με ήλιο περνάω μπροστά από το σκελετό της Δαφνομήλη, του γνέφω αδιόρατα μια καλημέρα γιατί ποτέ δεν ξέρεις, και κώνομαι στο πάρκο. Κάθομαι για λίγο στο μικρό, πέτρινο αμφιθέατρο και προσπαθώ να ακούσω τις φωνές της Αθήνας. Το χώμα είναι πάντα βρεγμένο, οι πλάκες πάντα παγωμένες και υγρές. Σαν να έβρεχε πολύ την προηγούμενη νύχτα και τώρα να βγήκε ο ήλιος, να στεγνώσουμε. **Α**

→ (panikoval500@gmail.com)

Του ΓΙΑΝΝΗ ΙΩΑΝΝΟΥ → www.yannis-ioannou.com

ΠΑΣΟΚ: αμαρτίες και προσδοκίες

Του ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΠΑ

Πριν από περίπου ένα χρόνο, σε αυτή εδώ τη στήλη είχε δημοσιευτεί κείμενό μου με τον κάπως εξωτικό τίτλο «Το Μπαντ-Γκόντεσπεργκ, το Επινάι και... ο Γκονζάλες». Η αναφορά ήταν στο συνέδριο-σταθμό του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος της Γερμανίας, το 1959, όταν επισημοποιήθηκε η προγραμματική του ανανέωση, η οποία σύντομα θα το μετέτρεπε από κόμμα (κυρίως) διαμαρτυρίας σε κόμμα εξουσίας.

Στο επίσης συνέδριο-σταθμό του Σοσιαλιστικού Κόμματος της Γαλλίας, το 1971, όπου ολοκληρώθηκε η προγραμματική/ιδεολογική ανανέωσή του, η διεύρυνσή του με διάσπαρτες δυνάμεις του ευρύτερου σοσιαλιστικού χώρου, καθώς και η εκλογή νέας ηγεσίας, με τον Φρανσουά Μιτεράν ως γραμματέα.

Στην αλλαγή ηγεσίας στο (παράνομο ακό-

μη τότε) Σοσιαλιστικό Κόμμα Ισπανίας, το 1974, όταν αποσύρθηκε όλη η παλιά ηγεσία και νέος γραμματέας ορίστηκε ο μόλις τριάντα δύο χρόνων Φελίπε Γκονζάλες, άφθαρτο, «φρέσκο» πρόσωπο, κατάλληλο να σηματοδοτήσει τη νέα περίοδο του κόμματος.

Στο κείμενο εκείνο έγραφα επίσης ως προς τα καθ' ημάς: «Το ΠΑΣΟΚ που ξέραμε, το ΠΑΣΟΚ των Παπανδρέου, έχει κλείσει τον ιστορικό του κύκλο.[...] Ο χώρος της κεντροαριστεράς και της σοσιαλδημοκρατίας χρειάζεται επειγόντως και επιτακτικά ανασυγκρότηση, ή όπως αλλιώς θέλουν να το πουν οι άμεσα ενδιαφερόμενοι, [...] αλλά και νέα πρόσωπα, και βέβαια νέο ηγέτη, ο οποίος θα πρέπει να έχει λίγο-πολύ χαρακτηριστικά... Γκονζάλες».

Παρά το διάστημα που έχει μεσολαβήσει,

ελάχιστα πράγματα θα είχα να προσθέσω σε όσα έγραφα τότε. Θα έλεγα, μάλιστα, πως οι εκκρεμότητες που επισημαίνονταν έγιναν έκτοτε ακόμα πιο εμφανείς. Το ότι ο παπανδρεϊκός κύκλος του ΠΑΣΟΚ έχει κλείσει είναι πλέον περίπου κοινός τόπος. Πως το μέλλον του ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να είναι ο Βενιζέλος ή κάποιο άλλο από τα λεγόμενα ιστορικά στελέχη είναι περίπου πανθομολογούμενο. Ότι εκκρεμεί ένα ζήτημα ανασυγκρότησης/επαναθεμελίωσης της σοσιαλδημοκρατίας, αλλά και του ευρύτερου χώρου της κεντροαριστεράς, ουδείς (ή σχεδόν ουδείς) το αμφισβητεί.

Θα μπορούσε να αναρωτηθεί κανείς: και γιατί αυτή η πορεία ανασυγκρότησης και ανανέωσης προσώπων θα πρέπει, ντε και καλά, να αφορά και να «κόφτει» και άλλους εκτός από αυτούς που αυτοπροσδιορίζονται ως σοσιαλδημοκράτες και κεντροαριστεροί; Δικό τους το πρόβλημα.

Κι όμως, τα πράγματα δεν έχουν ακριβώς έτσι. Η ύπαρξη ενός ισχυρού πόλου στον ευρύτερο χώρο της κεντροαριστεράς είναι καθοριστικής σημασίας στοιχείο για

την ισορροπία και την εύρυθμη λειτουργία του πολιτικού συστήματος. Ένας δικοματισμός με πρωταγωνιστές τη Νέα Δημοκρατία και τον ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο θα είναι πιο πολωτικός και απ' τον παλιό, αλλά ενδεχομένως να αποδειχθεί ολέθριος για την «κυβερνησιμότητα» της χώρας. Για κάποιους «αντισυστημικούς» και οπαδούς του τυφλού «καταγγελτισμού» αυτό ίσως και να μην έχει ιδιαίτερη σημασία. Ας μου επιτραπεί, όμως, να πιστεύω πως η μεγάλη πλειονότητα των συμπολιτών μας δεν ονειρεύεται ακριβώς την «ανατροπή», όπως τουλάχιστον την εννοεί η Παπαρήγα και ο Αλαβάνος, ο Λαφαζάνης και ο Σκουρλέτης, ο βουλευτής Διαμαντόπουλος και η συνιστώσα «Ρόζα».

Και για να τα συνδέσω όλα αυτά με τα ονόματα και τα τοπωνύμια της αρχής, ας γίνω ακόμα πιο σαφής: το ΠΑΣΟΚ έχει ανάγκη και από Μπαντ-Γκόντεσπεργκ (προγραμματική ανανέωση), και από Επινάι (διεύρυνση και όσμωση με νέες δυνάμεις), και από Γκονζάλες (νέα ηγεσία). Ειδάλλως... ●

→ ahpappas@hotmail.com

Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

(Μέλος του συλλόγου για τη βελτίωση του καπακιού στα κυλινδρικά κουτιά που περιέχουν αναβράζουσες βιταμίνες)

Ο Vere Grillo, ο κωμικός που θριάμβευσε στις ιταλικές εκλογές με το σύνθημα «Είναι Όλοι Κλέφτες», αποκαλύπτει

Η «πασοκτζιδικη» λέξη της εβδομάδας

«Παθογένειες». Αυτό που μπορεί να το αφήσει κάποιος πίσω του για να προχωρήσει αναβαπτισμένος. Δηλαδή οι παθογένειες είναι κάτι σαν σκαούλα με σκουπίδια που μπορείς να την πετάξεις σε έναν κάδο δίπλα στην είσοδο. Αντίθετα, τα «βαρίδια» είναι ολόκληρα στελέχη που πρέπει οι άλλοι να τα πετάξουν σαν να είναι «παθογένεια».

Η πιο επιτυχημένη επέκταση πελατολογίου της εβδομάδας

Η στιγμή που η Λίτσα Πατέρα «νουθετεί» τον Βλαστό και τους συνεργούς του για την «αποκοτιά» τους να επιχειρήσουν να αποδράσουν όσο υπάρχει ανάδρομος Ερμής. Δηλαδή τους προτείνει, την επόμενη φορά που θα σχεδιάσουν μια απόδραση, να της τηλεφωνήσουν πρώτα στην ειδική γραμμή 090, που διατηρεί εκείνη και οι συνεργάτες της, για να επιβεβαιώσουν ότι οι συναστρίες είναι ευνοϊκές τη συγκεκριμένη ημερομηνία.

Η εξαγγελία της εβδομάδας που

Η απόδειξη της εβδομάδας ότι ο Θεός έχει σαρδόνιο χιούμορ

Το πραγματικό όνομα της Βίβιαν Ιωακείμ, της πορνοστάρ που συμπρωταγωνίστησε με τη Μαριάννα Ντούβλη και που τώρα βρίσκεται στη φυλακή για ανθρωποκτονία, είναι «Παρασκευή Τρύπα».

εξηγεί σαφέστατα το δημοσιονομικό «στουκάρισμα» της χώρας

Το επίδομα των 360 ευρώ, που αφορά μόνο στους άνεργους ελεύθερους επαγγελματίες που έχουν τακτοποιήσει τις ασφαλιστικές εισφορές τους! Δηλαδή σε εκείνους που τις έχουν πληρώσει μόνοι τους. Το γεγονός τώρα ότι στις περισσότερες περιπτώσεις οι μηνιαίες εισφορές είναι μεγαλύτερες από το μηνιαίο επίδομα, σημαίνει ότι στο παράλληλο σουρρεαλιστικό σύμπαν του Υπουργείου Εργασίας ένας άνεργος θα προτιμήσει να πάρει το επίδομα (έστω και χάνοντας τη διαφορά) παρά να κρατήσει απευθείας την εισφορά! Ναι, είναι αυτή η σχολή σκέψης που σε κάνει να αμφιβάλλεις αν η αιτία της κατάρρευσης είναι όντως η κακοδιαχείριση ή η απλή πλιθιότητα.

Ο πιο κοντινή στην έννοια της αιώνιας καταδίκης είδηση της εβδομάδας

Η δημιουργία ειδικού αλγόριθμου από εταιρεία που θα επιτρέπει στους χρήστες του Twitter που έχουν πεθάνει να συνεχίσουν να τουιτάρουν, σαν να βρίσκονταν στη ζωή. Ναι, ο Άδωνις, ο Κυριάκος Βελόπουλος και ο Φαίλος Κρανιδιώτης (με την κούτα του) πέρασαν στην αιωνιότητα σαν κληρονομιά του ανθρώπινου πολιτισμού.

Η «ήττα της λογικής» της εβδομάδας

Ο ποτισμένος με «χαρδαβελλοειδή απόβλητα» και αναθρεμμένος με «συνωμοσιολογικά

blog» μάρτυρας στην επιτροπή της Βουλής που «πιστεύει» (όχι «νομίζει»), γιατί αυτό προϋποθέτει λογική επεξεργασία, απλώς «πιστεύει»...)

ότι ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου διέταξε να σταματήσουν οι έρευνες για τη λίστα Λαγκάρντ. Και ο οποίος στη συνέχεια είπε πως «ενημέρωσε για αυτό τον αρχιεπίσκοπο,

αφού η Εκκλησία είναι ο μόνος θεσμός που μπορεί να σταματήσει τους Μασόνους που κυβερνούν τον κόσμο! Ναι, αυτός ήταν τμηματάρχης της Διεύθυνσης Ελέγχου του Υπουργείου Οικονομικών. (Η ήττα της λογικής της προηγούμενης εβδομάδας: Η κυρία Γεωργαντά που επίσης «πίστευε» ότι το έλλειμμα ήταν 3,6%). Ναι, σε τέτοιους καταλήγεις όταν οι πολιτικοί αναλυτές ξεκινούν τις ερωτήσεις τους με τη φράση «έχω την αίσθηση».

Η πιο γελοία αγανάκτηση της εβδομάδας

Το γεγονός ότι το διαδίκτυο, που αναμεταδίδει με νοσηρό ενθουσιασμό (για τα κλικ) τον κάθε Μιχαλολιάκο και την φωτό του κάθε Χαϊκάλη (αυτή με το αγαλματάκι), το διαδίκτυο που βρίζεται μέχρι προπάππου στα σχόλια, ξαφνικά παθαίνει ρήξη παρθενικού υμένα επειδή ο Γιώργος Κυρίτσος χρησιμοποίησε την έκφραση «θα πάρете τα τέτοια μου» και μάλιστα αναπαριστώντας λόγια άλλων.

Τα πράγματα που έχασαν για πάντα την αθωότητά τους αυτή την εβδομάδα λόγω του σκανδάλου με τα αλογίσια κεφτεδάκια του IKEA

Οι Κένταυροι. Που επειδή είναι μισοί άλογα, σε κάνουν να αισθάνεσαι ημικανίβαλος. Το περιοδικό ιπποδρόμου «Γκανιάν», που πλέον μπορεί να αποκαλείται και «μενού». Και ο καναπές «Astrahan». **A**

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Γιώργος Νταλάρας Νοα

Φωνές του δρόμου μουσικές του κόσμου

Συμμετέχουν
Ανδριάνα Μπάμπαλη, Νίκος Αντύπας
Gil Dor, Κουαρτέτο εγχόρδων Solis
και δέκα έλληνες σολιστ

7, 8 Μαρτίου 2013

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΠΟ 8€

210 72 82 333 / www.megaron.gr
ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΝΑΒΑΤΙΣΜΟΥ

Εκτός από τον «πρωινό καφέ» του πρωθυπουργού, έχουμε και άλλον «πρωινό καφέ» με εκπροσώπους υπουργών. Και εκεί οι «στουρναρικοί» και οι «πρώην σημιτικοί» είναι το κόκκινο πανί.

Η τρόικα επιτηρεί την κυβέρνηση και ο Χρυσάνθος Λαζαρίδης επιτηρεί (επικουρωσιακά) τον Γ. Στουρνάρα.

Υπήρξαν και οι κακντερεχείς του ΠΑΣΟΚ που έκαναν το εξής σχόλιο: «Με ένα εκατομμύριο ψήφους στις εσωκομματικές επί Πύργου Παπανδρέου, πιάσαμε στη συνέχεια το 44%. Με 100.000 ψήφους, τι ποσοστό θα πιάναμε σήμερα;» Απλή μέθοδος των τριών.

Ενθουσιασμένοι ο Κωνσταντίνος Μητσotάκης από τη σελίδα του στο Facebook. Άντε και καλά... tweets!

«Δεν ξεχνώ» είπε ο Γ. Καρατζαφέρης, που παραβρέθηκε στην παρουσίαση του βιβλίου του Κ. Μητσotάκη. Δεν ξεχνά που ο τότε πρόεδρος της ΝΔ τον ανέδειξε στην πολιτική σκηνή, ενσωματώνοντάς τον στη ΝΔ.

Ο έτερος Καππαδόκης, ο Πανίκας Ψωμιάδης, έκανε... περιοδεία στην αίθουσα των συγκεντρωμένων για το βιβλίο του Κ. Μητσotάκη, χαιρετώντας τους πάντες όπως παλιά. Όπου γάμος...

«Περνώ την ώρα με τον Πουλί» δήλωσε ο Βύρων Πολυδώρας, που διαβάζει... φυσική, ειδικά το κεφάλαιο περί «αντοχής υλικών». Τόσο πολύ υποφέρει στο κόμμα του;

Σε δίλημμα οι περισσότεροι

ευρωβουλευτές της ΝΔ για το αν θα ψηφίσουν ή όχι τον κουτσουρεμένο κοινοτικό προϋπολογισμό. Το ρεύμα πάντως στο ευρωκοινοβούλιο είναι να καταψηφιστεί η απόφαση της Συνόδου Κορυφής.

Το πρόβλημα είναι ότι η ελληνική κυβέρνηση εμφάνισε ειδικά τα κονδύλια του ΕΣΠΑ 2014-2020 ως επιτυχία...

Όλα μπορούν να συμβούν, ακόμα και να πέσει ο ουρανός στο κεφάλι μας, έλεγε ο Βαγγέλης Μείμαράκης με αφορμή το ατύχημα υπαλλήλου της Βουλής στην οροφή του κοινοβουλίου. Ζήτησε τον Αστεριζό, πρόεδρο της Βουλής.

Νέο κύκλο συναντήσεων εγκαινίασε ο Γ. Ραγκούσης. Νέο γύρο επαφών και ο Ηλ. Μόσιαλος. Νέος γύρος τραπέζιων από ευρωπαίους. Κοινή συνισταμένη δεν φαίνεται στον ορίζοντα.

Δεν θα το πιστέψετε, αλλά στον ΣΥΡΙΖΑ δεν κάνουν πλέον λόγο μόνο για το διαχωρισμό των «φωτισμένων» καραμανλικών – από τους σαμαρικούς...

Από την περασμένη Δευτέρα διαχωρίζουν και το... μητσοτακικό ρεύμα από τον κορμό της ΝΔ.

Γιατί ο Μ. Βορίδης θέλει πολύ να γίνει υπουργός, αλλά ο Α. Σαμαράς διστάζει;

Δεν γυρίσαμε στο ΠΑΣΟΚ για να ενταχθεί το κόμμα πλήρως στο κυβερνητικό σχήμα, ήταν το σχόλιο του Κ. Σκανδαλίδη που ακούστηκε ανήμερα της επιστροφής των 4 «άσωτων» βουλευτών στο κόμμα. ●

ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΑΡΙΑ

Της ΣΩΤΗΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Η κοινωνική κατάσταση που περιγράφεται σήμερα ως «πολωμένη» είναι αποτέλεσμα μιας Σαρίας που έχει επιβληθεί μετά από δεκαετίες εμφυλίου πολέμου χαμηλής έντασης. Το ελληνικό κοινωνικό πρότυπο προσεγγίζει περισσότερο τον ισλαμικό θρησκευτικό κώδικα διαβίωσης παρά τον ευρωπαϊκό διαφωτισμό – και εξαιτίας της γεωγραφικής θέσης της Ελλάδας, της Τουρκοκρατίας, της Συμφωνίας της Γιάλτας κτλ. – στη χώρα μας επικρατεί εξωθεσμικό δίκαιο: από τη μία πλευρά το ακροδεξιό κίνημα κι από την άλλη το ακροαριστερό κατεστημένο προσπαθούν να εφαρμόσουν βιαίως ιδέες και μορφές πολιτικής συμπεριφοράς, εξοστρακίζοντας άλλες και εξυμνώντας εγκληματικές πράξεις. Αντί για το Κοράνι, η ελληνική Σαρία θεμελιώνεται στο «Ο αγών μου» του Χίτλερ και στις μαρξιστικές γραφές οι οποίες επεκτείνονται στις αντιεξουσιαστικές. Οποιοσ δεν συμμορφώνεται γίνεται αντικείμενο συκοφαντιών και απειλών – και παρ' όλη αυτά, το πρόβλημα δεν είναι τόσο η βία που ασκείται εναντίον ατόμων και ομάδων αλλά κυρίως ο δογματισμός που διαποτίζει ολόκληρη την κοινωνία με συνέπεια τη ροπή προς τα άκρα, την άμιλλα των άκρων.

Η θεωρία της σύγκλισης των άκρων και της άμιλλας μεταξύ τους ενοχλεί μεγάλο μέρος των Ελλήνων που πιστεύουν στη φαινομενική της δεξιάς και στην αγιοσύνη της αριστεράς. Κι όμως, στην πράξη, τα άκρα λειτουργούν με παρόμοιο τρόπο εφόσον εμφορούνται από παρόμοια συναισθήματα: εκτός από το γνώριμο και μαρξιστικο-λενινιστικό νομιμοποιημένο ταξικό μίσος, συνυπάρχει σύμπλεγμα θύματος και απόβλητου, αδυναμία κοινωνικής ενταξης και έναρθητης κοινωνικής διεκδίκησης, τραύμα ήττας και σκοτεινή αντίληψη του κόσμου. Τα πολιτικά άκρα συναντώνται στο πεδίο της δυστυχίας.

Η Σαρία είναι μια εκδίκηση γι' αυτή τη δυστυχία: μια επιθετική στάση εναντίον των ενόχων – αληθινών και κατασκευασμένων – η οποία δεν συνοδεύεται από καμιά ανάληψη ατομικής και συλλογικής ευθύνης. Καθώς αναδύονται στην επιφάνεια τα κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα που αποκρύπτονταν επί τριάντα χρόνια, τα πολιτικά άκρα επιστρέφουν με αφοσίωση στα δόγματα για να τα εξηγήσουν και να τα επιλύσουν. Τα δόγματα συναντιούνται επίσης: στην Ελλάδα, τόσο σύμφωνα με την ακροδεξιά, όσο και σύμφωνα με την ακροαριστερά, ο λαός είναι το αθώο θύμα των ξένων δυνάμεων και των τοπικών λακέδων τους. Ο «λαός» είναι μια λέξη που χρησιμοποιούν οι μαύροι και κόκκινοι φασίστες για να δικαιολογήσουν βίαιες πράξεις – και, σύμφωνα με την πολιτική θεολογία, σύμφωνα με τα γχειρίδια δράσης των

φασιστών, όποιος διαφωνεί «θα το πληρώσει ακριβά». (Μπου!)

Βρισκόμαστε στο σημείο μηδέν της δημοκρατίας: αυτή τη στιγμή είναι σαφείς οι εξτρεμιστικές τάσεις οι οποίες ωθούν την κοινωνία σε αυταρχικά καθεστώτα, σε φονταμενταλιστικές πολιτικές χειρονομίες, σε φανατισμό που δηλητηριάζει κυρίως τους ίδιους τους φορείς του. Κοινοτολίες, όπως συμβαίνει με τον ισλαμικό φονταμενταλισμό, το μίσος στρέφεται εναντίον των ίδιων των φονταμενταλιστών: εξού και οι επιχειρήσεις αυτοκτονίας, εξού και οι αυτοκαταστροφικές πράξεις που ανακηρύσσονται σε ηρωικές. Το μείζον ζήτημα του εξτρεμισμού είναι λιγότερο η τρομοκρατία εναντίον τρίτων και περισσότερο η δημιουργία κλειστών, αμετακίνητων και προκαταληπτικών συσπειρώσεων οι οποίες δεν ανέχονται αποκλίσεις.

Η δεξιά επέζησε των εγκλημάτων της επειδή προσαρμόστηκε και εκσυγχρονίστηκε – έτσι, αποκόπηκε από την εξτρεμιστική της τάση και εντάχθηκε σε δημοκρατικό πλαίσιο. Η ακροδεξιά και η ακροαριστερά δεν μπορούν, από την ίδια τους τη φύση, να προσαρμοστούν και να εκσυγχρονιστούν: οποιαδήποτε μεταρρύθμιση εκλαμβάνεται ως παραχώρηση στον εχθρό – γι' αυτό αποτελούν σήμερα ερμητικά συστήματα, αδιάβροχα σε οποιαδήποτε τροποποίηση. Ακριβώς όπως οι αιρέσεις, όπως οι θρησκευτικές και κοινωνικές σέκτες.

Η Σαρία είναι μέρος του σύγχρονου ελληνικού πολιτισμού που δεν κατάφερε να διαχωρίσει την πολιτική δράση από τα εγκλήματα του ποινικού κώδικα. Παρόμοια φαινόμενα έχουν παρατηρηθεί κι αλλού στον κόσμο: η διαφορά της Ελλάδας είναι η σχετικά ευρεία συναίνεση γύρω από αυτά τα εγκλήματα, η πλήρης αδυναμία διάκρισης ανάμεσα στο Καλό και το Κακό, η σύγχυση μεταξύ ιδεολογίας και μεθοδολογίας. Όπως συμβαίνει στις ισλαμικές χώρες, ο «εχθρός» πρέπει να εκμηδενιστεί με οποιοδήποτε μέσο: λασπολογία, εκφοβισμός, ακόμη και θάνατο. Διανύουμε τα Μολυβένια Χρόνια αντιγράφοντας το ήθος και τις μεθόδους ενός ευρέως φάσματος ριζοσπαστών.

Μόνο που, παρά τα κενά της ελληνικής δημοκρατίας, νόμοι υπάρχουν, όργανα και θεσμοί υπάρχουν: όποιος απειλείται από εκπροσώπους των πολιτικών άκρων μπορεί να καταφύγει στη δικαιοσύνη. Θεωρητικά, αλλά και πρακτικά, οποιαδήποτε Σαρία απαγορεύεται: ενώ ο καθένας είναι ελεύθερος να λέει ό,τι του κατεβαίνει – εκτός από συκοφαντίες και απειλές – δεν είναι ελεύθερος να πράττει ό,τι του κατεβαίνει. Εξάλλου, οι δημοκρατικοί πολίτες που δεν ουρλιάζουν, ούτε συμμετέχουν σε ηλεκτρονικά δίκτυα αργόσχολων, είναι πολύ περισσότεροι από τους θορυβώδεις εξτρεμιστές. Και παρά την νοσηρή ανεκτικότητα της ελληνικής κοινωνίας στα φαινόμενα εθνικισμού, μισαλλοδοξίας και φανατικής αριστεροσύνης, η ιστορία έχει δείξει ότι ο κόσμος, αφού κλυδωνίζεται, ξαναβρίσκει την ισορροπία του. **Α**

Σχεδιάζεις κάτι;
Δημιουργήσαμε τις συνθήκες για να αναπτυχθεί.
Μπες **theegg.gr**

Είσαι νέος/νέα και έχεις μια καινοτόμο επιχειρηματική ιδέα;
Δίπλωσε συμμετοχή στο πρόγραμμα **egg - enter+grow+go** σήμερα.
ΥΠΟΒΟΛΗ ΑΙΤΗΣΕΩΝ ΕΩΣ 26/03/2013

corallia Eurobank

egg enter+grow+go

Καλύτερα σουβλάκια

Να φτιάξουμε ένα χώρο. Γιατί όχι; Να βάλουμε και τραπέζια για να σερβίρουμε καφέ και μπλόπιτα. Καθαρά ποτά, σίγουρα. Και, ναι, όλα θα τα περνάμε από την ταμειακή, μην έχουμε μπλεξίματα. Τις Κυριακές θα είμαστε ανοιχτοί για να φιλοξενούμε bazaars και ανταλλακτικά events. Είναι μαγική ιδέα. Οι άνθρωποι τις Κυριακές θέλουν να ψωνίζουν βραχιόλια από χάνδρες που φτιάχτηκαν στην Γκόα και τις πουλάει μια κοπελιά με έξι γάτες στο σπίτι της – τα έσοδα πηγαίνουν στην αγορά βιολογικών τροφών για τα γατιά. Ένα γατί που καταναλώνει βιολογικά λερώνει με άλλο τρόπο την άμμο του, η οποία δεν αντικαθίσταται συχνά και έτσι συμβάλλεις στη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας. Τα βράδια θα σερβίρουμε ρακή με ζεστή σούπα από κολοκύθα. Τα κουτάλια μας θα φτιάχνονται από ανακυκλωμένο υλικό. Σερβιτόρους θα πάρουμε μόνο μετανάστες. Νόμιμους, φυσικά, και θα ήταν υπέροχο αν μπορούσαμε να κάνουμε support σε κάποιους ώστε να πάρουν πράσινη κάρτα. Οι μουσικές μας δεν θα είναι mainstream, αλλά θα ακούγονται χωρίς να τεντώνεται το αυτί. Και μετά, όταν γίνουμε στέκι και σημείο αναφοράς, θα νοικιάσουμε το loft από πάνω για να το μετατρέψουμε σε γκαλερί και χώρο φιλοξενίας εναλλακτικών καλλιτεχνών. Ίσως φέρουμε και θεατρικά δρώμενα από πειραματικές σκηνές – σημειώσε να προωθήσουμε την υποστήριξή τους μέσω crowd funding. Σούπερ; Λίγο φιλόδοξο το βρίσκω. Και είναι. Ασε που δεν παίζει τόσο χρήμα και αν δεν καταφέρουμε να το περάσουμε στο ΕΣΠΑ θα κοιμόμαστε αγκαλιά με τα τιμολόγια. Μήπως να δοκιμάσουμε κάτι άλλο; Ένα καφέ. Δεν μπορεί, κάπου θα υπάρχει ένα μέρος που δεν έχει ανοίξει καφέ. Ένα καφέ-μπαρ. Το πρωί θα δίνουμε καφέ (και delivery) και το βράδυ θα το γυρίζουμε σε μπαρ. Πέντε ευρώ η μπύρα. Να έρχεται ο άνεργος, να κάτσει μια ώρα, να πει μια μπύρα και να φάει μισό σακουλάκι πατατάκια. Και με τα νοίκια να έχουν ξεφτιλιστεί τόσο, νοικιάζεις εμπορικό κέντρο με δύο χιλιάρικά. Και πέντε χιλιάρικά να είναι τα πάγιά μας, δεν θα κάνουμε πέντε κατοστάρικα ημερήσιο τζίρο;

Όχι. Αν είναι να κάνουμε καφέ, ας φτιάξουμε κάτι σε παμπ, με μεγάλη μπάρα και δορυφορική. Να μαζεύουμε κόσμο για τα ματς. Ένα Ρεάλ-Μπαρτσελόνα και σου βάζει στο ταμείο το νοίκι και το μεροκάματο της σερβιτόρας, μαζί με το ΙΚΑ. Το βάζεις και αυτό ΕΣΠΑ. Άνετα. Το δηλώνεις ως χώρο παρατήρησης και τεκμηρίωσης αθλητικών δρώμενων. Και χαρακτηρίζεις την τοποθέτηση wifi ως επέκταση σε τεχνολογίες new media. Πέτα και τρία laptop μέσα – αν είναι να πάρουμε MacBook, τουλάχιστον. Ναι, αυτό θα είναι. Κάτι που το πρωί θα το ανοίγουμε ως καφέ, όταν έχει αθλητικά θα γίνεται παμπ και τα άλλα βράδια θα λειτουργεί μπαρ με DJ events. Στην πείνα είναι όλοι τους. Φέρνουν την παρέα τους, κάνουν κατανάλωση και τους δίνεις το 10% από αυτά που γράφει η ταμειακή. Αν το χειριστείς και καλά, διεκδικείς επιχορήγηση για πολιτιστικά γεγονότα. Μην ανησυχείς, αν σε ψάξουν βάλε μέσα να παίξουν τίποτα γκρουπ με πιτσιρικάδες και πες στο υπουργείο ότι φτιάχνεις χώρο ανάδειξης πρωτότυπης πολιτιστικής έκφρασης. Δώσε να σου βάψουν και έναν τοίχο με γκράφιτι και κέρνα πέντε ποτά σε τίποτα άνεργες αρχιτεκτόνισσες για να σου γράψουν τεκμηρίωση. Παίδεμα, ε; Ναι, γαμώτο, συμφωνώ. Θέλει πολλή κουβέντα και αρκετό «δήθεν» ύφος. Καλύτερα σουβλάκια. Είναι η επιχείρηση με το μεγαλύτερο target group – οι άλλες ιδέες θα μας περιόριζαν. Εντάξει, έχεις την τσίκνα και τη ζέστη, αλλά τον Αλβανό θα βάλεις μέσα. Όλοι τρώνε, ρε συ, σουβλάκια. Και τώρα τρώνε περισσότερο γιατί είναι φθηνά και δεν τους παίρνει να πηγαίνουν εστιατόριο. Απλώς θέλει να το στήσεις όμορφα. Να είναι και καλά μοντέρνο, εναλλακτικό, με ασπρόμαυρες φωτογραφίες μέσα – μη μου βάλεις καμιά βουνοκορφή με αρνάκια. Α, και να δίνουμε πατάτες με τη σέσουλα. Τη μελιτζανοσαλάτα να λέμε ότι μας τη φτιάχνουν κρατούμενοι στις Αγροτικές Φυλακές και θέλουμε μια γιαγιά να δείχνουμε για τα ντολμαδάκια. Φίλε, σκίζουμε. Το ΕΣΠΑ το πληρώνει ως επένδυση στον επισιτισμό. Αυτή η χώρα θα μεγαλοουργήσει πάλι, φίλε. Και ξέρεις τι θα δείχνει ως σύμβολο ανάπτυξης; Τα φουγάρα από τις ψησταριές μας. ●

→ giannakidis@protagon.gr

ΣΤΕΓΗ
ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ
ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

9-10 ΜΑΡΤΙΟΥ 2013

**ΜΥΘΟΙ
ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ**
ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗ
ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ένα μουσικό παραμύθι
για τραγουδιστές,
ορχήστρα και θέατρο σκιών

Στίχοι-Κείμενα Γιώργος Κορδέλλας
Θέατρο Σκιών Ηλίας Καρελλάς
Την ορχήστρα ΚΑΜΕΡΑΤΑ
διευθύνει ο Γιώργος Πέτρος

Η Στέγη στο Facebook
fb.sgt.gr

ΣΥΓΓΡΟΥ 107
Εισιτήρια: 210 900 5 800 · sgt.gr

SGT.GR/MUSIC

ΣΤΕΓΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ
& ΤΕΧΝΩΝ

ΙΔΡΥΜΑ ΔΙΔΑΣΧ

Καλλιτεχνικές πολιτικές ανησυχίες

ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΤΕΣ VS ΑΓ

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Ποιοτικοί vs εμπορικοί, έντεχνοι vs λαϊκο-ποπ, mainstream vs alternative. Καλλιτεχνικοί διαχωρισμοί παρωχημένοι στην Ελλάδα του μνημονίου, όπου πλέον όλα προσδιορίζονται πολιτικά. Οι φυλές των καλλιτεχνών έχουν αποκτήσει νέα ποιοτικά χαρακτηριστικά: μνημόνιο, μεταρρυθμίσεις, απεργίες, πολιτική κατεύθυνση της χώρας. Στην πιο πολιτικοποιημένη περίοδο της μεταπολίτευσης, η τέχνη και οι εκφραστές της δεν θα μπορούσαν να μένουν αμέτοχοι. Φιλομεταρρυθμιστές vs αγανακτισμένοι δίνουν καθημερινά μάχη στην αρένα των ΜΜΕ και των social media με έπαθλο, ιδίως για όσους οι απόψεις τους ταυτίζονται με την κυρίαρχη ιδεολογία, την αγάπη του κοινού και φυσικά τα εισιτήρια. Άλλω-

στε δεν είναι λίγες οι φορές που όταν το rec σβήνει, ακούγονται χαμηλόφωνες εξομολογήσεις καλλιτεχνών για την υπερβολική έκφραση «Αγανάκτησής» τους, εξηγώντας πως «αυτά θέλει ο κόσμος», ενώ στον αντίποδα καλλιτέχνες που εκφράζονται πιο δηκτικά για τα λάθη των πολιτών καταλήγουν να μετανιώνουν για όσα είπαν, αφού γνωρίζουν πως οι απόψεις τους θα τους «στοιχίσουν» σε θαυμαστές. Πολλοί μάλιστα, με την αρωγή του Facebook και του Twitter, έχουν ξεπεράσει την ανάγκη του δημοσιογράφου και τοποθετούνται ανά πάσα ώρα και στιγμή σε όποιο θέμα τους κεντρίσει το ενδιαφέρον. Ιδού, λοιπόν, οι ιδεολογικές καλλιτεχνικές γειτονιές.

Αγανακτισμένοι & αντιμνημονιακοί

«Ναι, ρε βούρλα, ο 20χρονος θα σπκωθεί, θα κλέψει τράπεζα, θα χτυπήσει όποιον του κρύβει το φως. Ο 20χρονος θα σπκωθεί και είμαι μαζί του. Διαχειριζόμαστε τι; Τι βία της βίας που βάλατε ένα λαό να πληρώσει τους κλέφτες; Τα σικάματα που κυκλοφορούν ελεύθερα; Την υποδούλωση που υπόγραψαν με "ναι" τρία κυβερνητικά κόμματα; Θα σπκωθεί ο 20χρονος, τι θα κάνει, πόσο θα την πιει, ρε σικάματα; Πολιτικοί της ρεμούλας του τρίτου παγκοσμίου, της τραπεζοχούντας του τρίτου μνημονίου...» Τάδε έφη **Σταμάτης Κραουνάκης** στον Βήμα fm αναφερόμενος στους ληστές της Κοζάνης. Ο γνωστός συνθέτης τοποθετείται συχνά για τα τεκταινόμενα στην πολιτική σκηνή με συνθήεια-φετίχ να βρίζει τον Κώστα Σημίτη, ακόμα και σήμερα, 9 χρόνια μετά τη λήξη της διακυβέρνησής του. Κατά την επίσκεψη της Άγκελα Μέρκελ στην Αθήνα είχε δηλώσει στον Ε.Τ.: «Αισχύλος, Σοφοκλής, Ευριπίδης, Αριστοφάνης, Καβάφης, Σολωμός, Γκάτσος, Σαπφώ, Μίκης, Μάνος κι εγώ σου δηλώνουμε: Μας χρωστάτε, μωρή μουλαροζαργάνα, δεν χρωστάμε. Αν δεν ήταν οί Έλληνες, Μερκέλα μου, θα ήσουν καπάκι μπίρας». Σε παρόμοιο μήκος κύματος είναι και οι δηλώσεις της **Τάνιας Τσανακλίδου**, η οποία παρότι αποφεύγει τις συνεντεύξεις, τοποθετείται διαρκώς μέσω Twitter: «Εμετικοί, ξεφτιλισμένοι, χάλασαν τη ζωή μας, το μέλλον των παιδιών μας, τον τόπο μας. Οι πολιτικοί ταγοί αυτού του τόπου» έγραφε μία

μέρα πριν την αλλαγή του χρόνου, ενώ πρόσφατα έκανε retweet φράση άλλου χρήστη που ανέφερε «εγώ, ρε Πρετεντέρη και Καψή, καταδικάζω τη βία, αλλά αν σας είχα μπροστά μου ευχαρίστως σας πλάκωνα στα μουνιδια, χαμένα παρτάλια». Μάλιστα έχει δηλώσει οπαδός του Αλέξη Τσίπρα, τον οποίο συμβούλευε μέσω Twitter μετά τις εκλογές: «Αλέξη, κράτα γερά. Θα σε στριμώξουν για συγκυβέρνηση. Μη μασήσεις. Το φθινόπωρο θα είσαι κυβέρνηση κι αυτοί φυλακή. Ελπίζω» Υποστηρικτής του ΣΥΡΙΖΑ δήλωσε πρόσφατα και ο δημοφιλής σκηνοθέτης και ηθοποιός **Γιώργος Κιμούλης**. Μάλιστα, μετά τις περιπέτειές του με την εφορία, συμμετείχε σε πάνελ κομματικής εκδήλωσης πλάι στον Αλέξη Τσίπρα, ενώ σε συνέντευξή του στον Νίκο Ευαγγελάτο είπε πως «δεν έχει κομματική σχέση, αλλά ο ΣΥΡΙΖΑ είναι η μοναδική ελπίδα για τον τόπο», υπενθυμίζοντας μάλιστα σε αρκετά σημεία του λόγου του την ηλεκτρονική διεύθυνση του κόμματος left.gr «όπου δίνονται όλες οι απαντήσεις». Δεινός υποστηρικτής του ΣΥΡΙΖΑ μέσω της σελίδας του στο Twitter είναι ο τραγουδοποιός **Στάθης Δρογώσης**, ο οποίος πρόσφατα πάντως έγραψε «παιδιά, δεν είμαι κομματόσκυλο». Καθώς, ανάμεσα σε αναρτήσεις στις οποίες διαφημίζει τις συναυλίες του, γράφει οργισμένα πολιτικά σχόλια: «Αγάπες, κάντε block, report σε όποιον μας μεταδίδει Τζήμερο. Προτιμώ αρκουδάκια και βαλεντίνους από ναζί φιλελεύθερους», «Η ΔΗ-

ΜΑΡ τώρα ερευνά αν οι αρκούδες χέζουν στα δάσος μας», «Τα κόμματα ευρωπαϊκού προσανατολισμού εφαρμόζουν βασανιστήρια και επιστράτευση σε κάθε απεργία», «Στη δημοσκόπηση του ΜΕΓΑ ο ΣΥΡΙΖΑ παρουσιάστηκε και ακραίος και μνημονιακός. Αξιοπιστία μηδέν, παπαγαλάκια». Θαυμαστής του, πάντως, του έγραφε πρόσφατα: «Έχετε ωραία φωνή. Μη μας απογοητεύετε με τις αρλούμπες σας». Άλλος ένας τραγουδοποιός που καταφέρεται συχνά μέσω των συνεντεύξεών του εναντίον των πολιτικών είναι ο **Γιάννης Αγγελάκας**, ο οποίος μετά τις εκλογές είχε γράψει στο Twitter «τα αγριόσκυλα και οι λύκοι των ΜΜΕ ξανάβαλαν τα πρόβατα στο μαντρί. Καλό κουράγιο τώρα στα αγριοκάτσικα». Παρά το ότι η παράστασή της συμπεριελήφθη στις εννέα που επιχορηγήθηκαν από το κράτος μέσω ΕΣΠΑ, η σκηνοθέτρια **Λένα Κιτσοπούλου** δηλώνει και αυτή αγανακτισμένη, λέγοντας πως «αυτή τη στιγμή, όπως ξέρετε, έχουμε κούντα, οπότε για την Ελλάδα του '12 δεν έχω κάποιο άλλο πολιτικό σχόλιο». Από την άλλη, ο αγαπημένος τραγουδιστής **Λαυρέντης Μαχαιρίτσας** σχολιάζοντας κάποτε την επίθεση κατά του προέδρου της ΓΣΕΕ Γιάννη Παναγόπουλου είχε πει «ως επίθεση στο πρόσωπο με ενοχλεί, ως πρόεδρο της ΓΣΕΕ καθόλου. Νομίζω πως πρέπει να σφίξουν λίγο οι κώλοι. Αρκετά μας κορόιδεψαν». Ακραία υβριστικά σχόλια κάνει μέσω Twitter ο **Χάρρυ Κλυνν**: «Ρε μαλάκα, Βέργο, γυριστάκια, αρχίδια δεν έχεις, μωρή λατσώνα;», ενώ απευθυνόμενος πρόσφατα στον Φώτη Κουβέλη: «Στα γεράματα, ρε μαλάκα Κουρέλη, βρήκες να χτυπήσεις τατουάζ στο μέτωπο τον αγκυλωτό σταυρό;», «Στην επόμενη δημοσκόπηση

ΑΝΑΚΤΙΣΜΕΝΟΙ

δώστε 40% στη ΝΔ, μαλάκες Έλληνες. Ότι σας πετάνε το αρπάξετε, χάνοι, ε χάνοι», «Ένα φάντασμα κινείται πάνω από την Ελλάδα. Το αποκρουστικό φάντασμα του Κώστα Σημίτη, αρχιερέα της διαπλοκής». Πιο ακραίες λύσεις προτείνει ο ηθοποιός **Κώστας Βουτσάς**, ο οποίος είπε πως το σύστημα δεν κλονίζεται απλά από διαμαρτυρίες και αντιδράσεις, «μέχρι τώρα όλα τα δημοσιονομικά προγράμματα και τα μνημόνια πέρασαν παρά τις διαμαρτυρίες». Επομένως, θεωρεί πως «μόνο εάν κυθεί αίμα θα αλλάξει η κατάσταση που επικρατεί στην ελληνική κοινωνία». Πρώτος, πάντως, που δήλωσε «Αγανακτισμένος», αν και έχει κατεβάσει κάπως τους τόνους, είναι ο **Γιάννης Κότσιρας**, ο οποίος με δημόσια επιστολή είχε χαρακτηρίσει τους Αγανακτισμένους ως πρωτοβουλία ιστορική, «το ποιος είχε την ιδέα και με ποιο σκοπό δεν με αφορά και δεν πρέπει κανείς μας να πέσει σε συνωμοσιολογίες και φαντάσματα. Πάντα έτσι κατάφεραν να διασπάσουν τη λαϊκή φωνή. Το αν οι πολιτικοί είναι τσιράκια αυτών που καταστρέφουν εθνικές οικονομίες για να κατακτούν τις χώρες, θα το έχουν βάρος στη συνειδησή τους όταν εξοστρακιστούν από τη χώρα, όπως συνέβαινε στην αρχαιότητα... Ας μη φοβόμαστε την έξοδό μας από τη γερμανική συνομοσπονδία, αποκαλούμενη ως ΕΕ. Οι Γερμανοί δεν ήταν ποτέ φίλοι μας. Απλά βρήκαν ένα έξυπνο και ύπουλο τρόπο να κερδίσουν το χαμένο πόλεμο. Πρέπει να φύγουν όλοι όσοι ευελπιστούν στην υποδούλωσή μας. Έλληνες και ξένοι». ●

Φιλο-μεταρρυθμιστές

Σαφή μεταρρυθμιστικό προσανατολισμό έχουν οι δημόσιες τοποθετήσεις του **Κωνσταντίνου Μαρκουλάκη**, ο οποίος σε πρόσφατη συνέντευξή του καταλόγισε ευθύνες στην κυβέρνηση για την απουσία μεταρρυθμίσεων: «Δεν έχει κλείσει ούτε ένα δημόσιο οργανισμό, δεν προχωρά σε διαρθρωτικά μέτρα και κόβει μόνο συντάξεις... Δεν βλέπω τον ΣΥΡΙΖΑ ως εναλλακτική λύση. Όχι επειδή οι παρατηρήσεις του είναι όλες λάθος, ούτε γιατί δεν έχει κάποιους σοβαρούς ανθρώπους. Αλλά δεν έχω ακούσει ούτε μία έγκυρη πρόταση ή αξιόπιστη για το τι θα κάνει για να μας βγάλει από την κρίση. Πρέπει να απαντήσει πού θα βρει λεφτά. Επίσης, βλέπω μία φοβερή συντηρητική τάση πίσω από ένα αριστερό πέπλο. Έφτασε να χαρακτηρίσει τεχνοφασισμό το γεγονός ότι, επιτέλους, κατάφεραν να γίνουν οι εκλογές στα πανεπιστήμια με ηλεκτρονική ψηφοφορία! Νομίζω ότι ο Λαφαζάνης έχει δίκιο. Δεν είναι σε θέση να κυβερνήσει». Σχολιάζοντας, μάλιστα, την εικόνα της Βουλής είπε «ούτε στο 15μελές, στο σχολείο, δεν ήμασταν τόσο γελοίοι, ούτε ασεβείς σε σχέση με τους θεσμούς, ούτε τόσο τακτικιστές». Σε παρόμοιο μήκος κύματος και οι δηλώσεις του **Σπύρου Παπαδόπουλου**, ο οποίος δήλωσε στη City press: «Ως Αριστερά μάς μέμφομαι, ανήκοντας κι εγώ στον ευρύτερο χώρο. Είμαστε απολίτιστοι. Εμείς που θα έπρεπε να είμαστε πιο ευαίσθητοι, παρουσιάζουμε μία καταπληκτική διγλωσσία. Ειδικά στη νεολαία, αφήνουμε να περνάνε ιδεοληψίες ότι αν σκοτώσουμε 10 μπάτσους θα αλλάξει η κοινωνία. Σπάμε 10 περίπτερα, καίμε 30 αυτοκίνητα, σκοτώνουμε και ένα φουκαρά που φυλάει σκοπά για 700 ευρώ κι αυτό είναι επαναστατική πράξη. Ε, δεν είναι. Ακόμα και άνθρωποι στην Αριστερά τους οποίους σεβόμαστε και πιστεύουμε, όταν τα γκάλοπ άρχισαν να τους δίνουν αυτά τα τρελά ποσοστά, έδειξαν άλλο πρόσωπο. Εμφάνισαν μία έπαρση, μία οίηση που δεν την περιμένα. Αυτό όσον αφορά τον Συνασπισμό. Όσον αφορά το ΚΚΕ, αυτό το αδιακρίτως και εκ του ασφαλούς “όχι σε όλα” καταλήγει να είναι εκτός πραγμα-»

τικότητας. Ok “όχι σε όλα”, αλλά ναι σε τι;». Γνωστός για τις πολιτικές του απόψεις είναι ο **Αντώνης Καφετζόπουλος**, ο οποίος τις εκφράζει τόσο μέσω συνεντεύξεων όσο και social media. Χαρακτηριστική ήταν η φράση που έγραψε στο Twitter: «Όπως τα λέει ο Προκοπάκης έχουν τα πράγματα. Όλα τα άλλα είναι παραμύθια της Χαλιμάς. Μόνη ελπίδα ο Τόμσεν». Όπως και: «Μέρα μεσημέρι 5 μέτρα από τη στάση του τραμ ληστέψανε με μαχαίρι 4 14χρονα. Ηλίθιοι γιαουρτώνουν τον Καμίην. Κρετίνοι δέρνουν βουλευτή... «Ηρθε ο επίτροπος, η πατρίδα μου τον υποδέχτηκε με τη μέθοδο μπαλαμούτι, έφυγε. Ελπίζω στους ξένους πλέον... «Ο δρόμος προς τον παράδεισο κατά τον ΣΥΡΙΖΑ: το δημόσιο να μείνει όπως είναι». Στο ίδιο ύφος είχε μιλήσει στην ATHENS VOICE και ο **Νίκος Πορτοκάλογλου**: «Οι γαλάζιοι και πράσινοι γιατροί μας, μέσα από τους τσακωμούς και τις ατζαμοσύνες, μας έφτασαν στην εντατική και τώρα έρχεται ο κόκκινος γιατρός για να μας ξεποστείλει», «Για μένα οι δυνάμεις κατοχής ήταν οι ίδιοι οι Έλληνες στα 30 αυτά χρόνια, η κακή πλευρά του Έλληνα που κατέστρεψε τη χώρα. Μια χώρα όπου δεν αναγνωρίζεται η προσωπικότητα και η δουλειά, αλλά οι συγγενικές ή κομματικές σχέσεις. Αυτή η μεσαιωνική και μαφιόζικη νοοτροπία ήταν οι δυνάμεις κατοχής. Αυτό που μας υποδεικνύουν οι ξένοι και μας λένε ότι πρέπει να αλλάξετε, είναι αυτό που έπρεπε να κάναμε μόνοι μας. Εμάς μας φταίει ο γιατρός που κάνει διάγνωση και μας δίνει το οδυνηρό φάρμακο». Παρόμοιες είναι οι απόψεις και του συναδέλφου του **Φοίβου Δεληβοριά**, ο οποίος συχνά τοποθετείται για τη λάθος στάση των πολιτών, αλλά και την τάση κάποιων συναδέλφων του Twitter –όπως έχει πει– να λαϊκίζουν, αλλά και ο πετυχημένος σεναριογράφος και σκηνοθέτης **Μιχάλης Ρέππας**. Πριν λίγο καιρό έλεγε σε συνέντευξη στον FLASH: «Δυστυχώς, στην Ελλάδα επικρατεί ένας αριστερόστροφος λαϊκισμός. Κινδυνεύεις να θεωρηθείς αντιδραστικός, ρατσιστής ή υπερσυντηρητικός, αν πεις μία αλήθεια που δεν χαϊδεύει ή δεν γλείφει αυτιά», ενώ σχολιάζοντας τις επιθέσεις σε πολιτικούς: «Είναι ο καινούργιος παρακρατικός φασισμός. Κατάφωρα φασιστική νοοτροπία, όπως φασιστική νοοτροπία είναι να μην τηρούνται οι νόμοι. Δημοκρατία σημαίνει έχω τη δυνατότητα να αλλάξω ένα νόμο. Δεν σημαίνει καταπάτω το νόμο». Για τα κακώς κείμενα στη χώρα μας τοποθετείται συχνά και ο **Γιάννης Μπέζος**, ο οποίος ανέκαθεν εξέφραζε φιλο-μεταρρυθμιστικές απόψεις πριν ακόμα συμπεριληφθεί στο ψηφοδέλτιο επικρατείας της ΔΗΜΑΡ. ▲

Στην πολυκατοικία της Χ.Α.

Η αλήθεια είναι ότι κανείς δεν έχει δηλώσει μέχρι σήμερα σαφώς ότι στηρίζει τη Χ.Α. Ωστόσο, υπάρχουν ένοικοι της πολυκατοικίας ή έστω γείτονες. Ο **Νότης Σφακιανάκης** έχει δηλώσει πως «η είσοδος της Χ.Α. στη Βουλή είναι απόφαση του ελληνικού λαού και πρέπει να τη σεβαστείτε. Δεν σπάει κανένα στο ξύλο. Σπάνε τους πάγκους σε όποιον δεν έχει άδεια. Μπορεί να πάρουν τα προϊόντα και να τα δώσουν σε φτωχές οικογένειες. Μια χαρά!» Με σχόλιο στο Facebook στήριξε τη Χ.Α. η νεαρή όμορφη ηθοποιός **Ελένη Λιάσκα**, η οποία όμως διευκρίνισε στην πορεία ότι είναι κατά της βίας. Από την άλλη, ο γνωστός ερμηνευτής θρησκευτικών ύμνων **Πέτρος Γαϊτάνος** έχει πει: «Θεωρώ ότι η Χρυσή Αυγή εν μέρει καλά πράττει. Μ' αρέσει αυτό που κάνει», για να συμπληρώσει «προτιμώ να ξεφύγει λίγο η Χ.Α. παρά να λούζομαι τη χαζοευγένεια των ΜΜΕ και των πολιτικών, οι οποίοι μας έχουν καταστρέψει. Προτιμώ μια Χ.Α. που θα είναι τσαμπουκάδες. Μ' αρέσει ο τσαμπουκάς της». Καλό Πάσχα! ●

Ήμουν κι εγώ στον Σκλαβενίτη

«Ήταν εφτάμισι απόγευμα Σαββάτου, 9 Φεβρουαρίου, το σουπερμάρκετ είχε πάρα πολύ κόσμο. Ξαφνικά απόλυτη πουχία. Βλέπω δυο τύπους με μαύρες κουκούλες και τον έναν να φωνάζει “ακίνητοι, μην κουνηθεί κανείς” κι αμέσως μετά στις ταμίες “ανοίξτε τώρα να τα πάρουμε”. Κρατούσαν όπλα και μας σημάδευαν, γυρίζοντάς τα στον αέρα προς όλες τις κατευθύνσεις» θυμάται την πρόσφατη ληστεία στον Σκλαβενίτη η νεαρή **Ιωάννα**, κάτοικος Εξαρχείων. «Έτσι όπως τους κατάλαβα Έλληνες ήταν, μέχρι 28 χρονών. Πάθαμε όλοι αμόκ. Κάποιος είπε χαμογελώντας, “μην αγχώνεστε, έρχονται κάθε Σάββατο, θα φύγουν”. Μέσα σε 2-3 λεπτά είχαν μαζέψει τα χρήματα, ενώ οι υπαλλήλοι έλεγαν “οι ίδιοι είναι, οι από πάνω, δεν τους ξέρουμε τώρα;” ή “ξέμειναν από λεφτά κι ήρθαν για να πάρουν”». Η Ιωάννα πιστεύει ότι οι υπάλληλοι εννοούσαν ομάδες που συχνάζουν στο λόφο του Στρέφη. «Όταν οι ληστές όρμησαν να φύγουν η πόρτα εξόδου δεν άνοιξε, γιατί έτρεχαν και ο αισθητήρας δεν αναγνώρισε την κίνηση. Ο ένας άρχισε να τη χτυπάει με το πόδι γιατί νόμιζε ότι οι υπάλληλοι είχαν μπλοκάρει την πόρτα. Άνοιξαν πυρ. Πυροβόλησαν δύο φορές στον αέρα κι άλλες τρεις στην πόρτα. Ο κόσμος άρχισε να ουρλιάζει. Δίπλα μου στεκόταν ένα ζευγάρι με ένα νεογέννητο που άρχισε να κλαίει, άνοιξαν την πλαϊνή πόρτα κι έφυγαν. Όταν το σκηνικό τέλειωσε η ταμίας είπε: “Πρώτη φορά χρησιμοποιούν όπλα. Η διοίκηση έχει πει να δίνουμε πάντα ό,τι έχουμε, ακόμα και τα κέρματα. Η αστυνομία αυτή τη φορά ήρθε σε πέντε λεπτά”. Πάντως, γίνονται συνέχεια περιστατικά. Πριν από δύο μήνες πήγα σε ένα φαρμακείο στην Μπενάκη, καθημερινή και σε ώρα λειτουργίας των καταστημάτων, και τα ρολά ήταν κατεβασμένα. Ο υπάλληλος έτρεξε και μου εξήγησε ότι δουλεύουν έτσι γιατί τους έχουν κλέψει τρεις φορές μέσα σε τρεις μήνες». Παρόμοια εμπειρία στον Σκλαβενίτη –σε πιο light εκδοχή– είχε κι η **Αστρινιώ** (ιδιοκτήτρια του κομμωτηρίου «Άστρα, Ράστα Νύχια και Μαλλιά» στην Εμμανουήλ Μπενάκη). «Ήταν πριν από 3-4 μήνες, πάλι απογευματάκι Σαββάτου, όταν ξαφνικά ακούω “ληστεία, ληστεία”. Στο ταμείο έλεγαν «κάθε εβδομάδα έχουμε την ίδια ιστορία». Ο υπεύθυνος του Σκλαβενίτη μίλησε για το θέμα πολύ λακωνικά: «Μόνο δύο φορές έχει γίνει συνεχόμενα (σ.σ. Ιανουάριος και Φεβρουάριος του 2013). Η εγκληματικότητα είναι αυξημένη σε όλη την Αθήνα. Είναι τυχαίο και δεν θα ξανασυμβεί». Εξίσου φειδωλό στις απαντήσεις του ήταν και το Γραφείο Τύπου της εταιρείας. Μίλησαν για δύο ληστείες τους δύο τελευταίους μήνες, μία τον Απρίλιο του 2012 κι άλλη μία τον Δεκέμβριο του 2011. Υπάρχει βέβαια και η «απαλλοτρίωση προϊόντων», όπως την ονομάζουν οι «Ρομπέν των Φτωχών», που τον Νοέμβριο του 2011 πήραν προϊόντα και τα χάριζαν στους περαστικούς. Η εταιρεία πάντως θέλει να κρατήσει χαμηλό προφίλ και αναφέρει ότι κάμερες υπάρχουν πολλές, ότι η αστυνομία κάνει ό,τι μπορεί κι ότι ληστείες σημειώνονται και σε άλλα υποκαταστήματα στην Αττική. Είναι προφανές ότι δεν θέλουν να δημιουργείται

πανικός στο κοινό. Τα προβλήματα όμως δεν λύνονται με συγκάλυψη και σιωπή, που δυστυχώς είναι μια διακριτή διάθεση από την πλευρά πολλών θυμάτων.

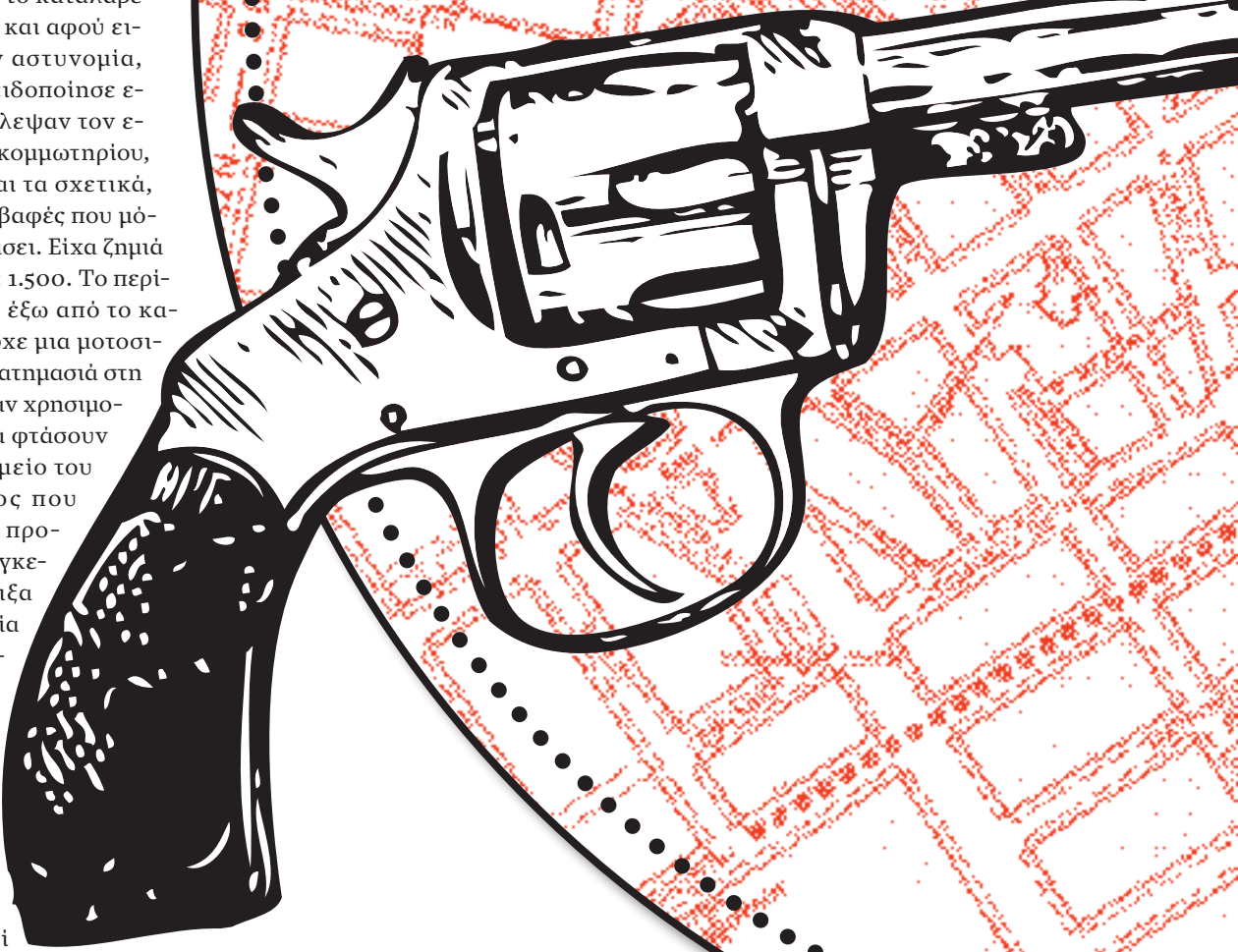
Πιστολάκια, τοστιέρες, κουμπάρδες με φραγκοδίφραγκα

«Ήταν 21 Ιανουαρίου. Η ληστεία έγινε 4-5 το ξημερώματα» αφηγείται τη δική της περιπέτεια η **Αστρινιώ**. «Ότι έγινε ληστεία το κατάλαβε ένας γείτονας και αφού ειδοποίησε την αστυνομία, η αστυνομία ειδοποίησε εμένα. Μου έκλεψαν τον εξοπλισμό του κομμωτηρίου, πιστολάκια και τα σχετικά, ακόμα και τις βαφές που μόλις είχα αγοράσει. Είχα ζημιά τουλάχιστον € 1.500. Το περιεργό ήταν ότι έξω από το κατάστημα υπήρχε μια μοτοσικλέτα με μια πατημασιά στη σέλα. Την είχαν χρησιμοποιήσει για να φτάσουν ψηλά, στο σημείο του καταστήματος που σταματούν τα προστατευτικά κάγκελα. Όταν έδειξα στην αστυνομία τη μοτοσικλέτα απάντησαν ότι δεν μπορούσαν να ασχοληθούν, ούτε να τη μετακινήσουν, αφού δεν είχε αναφερθεί ως κλεμμένη.

Αυτή τη φορά δεν έκανα μήνυση, όπως πριν 5 χρόνια. Τότε είχα μπει σε ολόκληρη διαδικασία χωρίς αποτέλεσμα. Πήγα όμως μετά από μέρες στο Α.Τ. Εξαρχείων να πάρω ένα χαρτί που να λέει ότι με λήστεψαν, για την εφορία. Μου είπαν “τη λέξη ληστεία δεν μπορούμε να τη γράψουμε. Να γράψουμε παραβίαση... Ε-

ΕΞΑΡΧΕΙΑ ΕΜ

Ληστείες, κλοπές και πολυσυζητημέν

ΑΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟ

Της ΔΗΜΗΤΡΑΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Κι εγκατάλειψη στην πιο
η γειτονιά της Αθήνας

Οι περισσότεροι κάτοικοι και μαγαζάτορες των Εξαρχείων έχουν και από μια ιστορία να διηγηθούν για αυτή τη γειτονιά, που θα μπορούσε να είναι η πιο ζωντανή, νεανική, όμορφη της πόλης. Μιλώντας με κατοίκους-θύματα λησטיών νιώσαμε ότι η ανασφάλεια δημιουργεί μια εσωστρέφεια, έναν ιδεολογικό αχταρμά... αλλά και ότι είναι αποφασισμένοι να μην αφήσουν την περιοχή τους να γίνει «επικοινωνιακό» θύμα.

λάτε να το πάρετε σε δύο εβδομάδες, ξέρετε πόσα τέτοια έχουμε να ετοιμάσουμε;». Πιστεύω πάντως ότι η χρήστες ήταν η συμμορία που πουλάει τα κλεμμένα στο εξωτερικό και σε παζάρια». Σε αυτό το σημείο οι πελάτισσες του κομμωτηρίου αρχίζουν να απαριθμούν τα κρούσματα που γνώριζαν. Αναφέρουν το διπλανό «Ok anytime market» που το έχουν κλέψει κάποιες φορές και με όπλο – παίρνοντας από μπίρες μέχρι την είσπραξη του ταμείου. Λένε για το μανάβη στον ίδιο δρόμο που πριν μερικές μέρες τον έκλειψαν κι αυ-

τόν με την απειλή όπλου, για το μεζεδοπωλείο «Τσέλιγκας» στο οποίο μπήκαν και πήραν... την τοστιέρα και € 30 από το ταμείο, αλλά και για τη ληστεία στο Χαριστικό Παζάρι «Σκόρος» όπου κλέφτες μπήκαν σπάζοντας το λουκέτο και αρπάζοντας τον κουμπάρα με τα κέρματα! Είναι τόσο ιλαροτραγικό, που η ομάδα του Σκόρου έχει γράψει έξω από το μαγαζί: «Διαρρήξανε τον Σκόρο, χαχαχαχα, χοχοχοχο...».

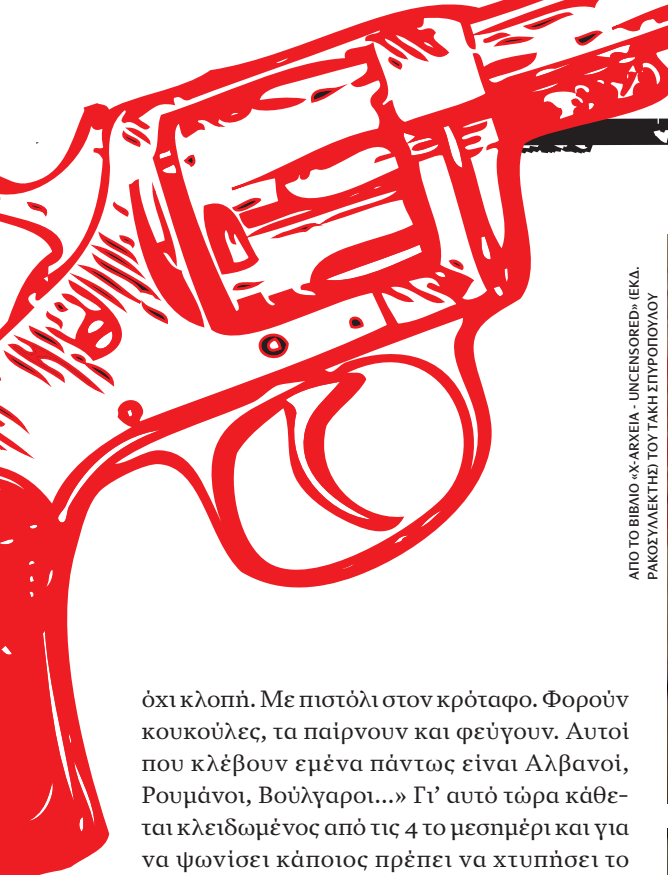
Η γειτονιά το συζητάει

«Αμα δεις το λουκέτο που βάζω όταν κλείνω θα νομίζεις ότι είναι λουκέτο φυλακής» ξεκινάει τη δική του ιστορία ο **Ρολάντ Λαναί**, τσαγκάρης στην περιοχή. Ο αδερφός του αναγκάστηκε να κλείσει το ψιλικάτζίδικο που διατηρούσε στη γειτονιά μετά από τις αλλεπάλληλες κλοπές. «Πριν τρεις μήνες ένα πρωί πετάχτηκα δίπλα στον ψαρά, στην κολλητή πόρτα, και μέσα σε ένα λεπτό μπήκε κάποιος περαστικός και μου πήρε χρήματα από το ταμείο». «Να σου πω εγώ που είδα κλέφτες στον Σκλαβενίτη, μια φορά που αυτοί έφευγαν όταν έμπαινα» λέει μια πελάτισσα. «Τα πρόσωπά τους ήταν ακάλυπτα, ήταν νέοι. Οι υπάλληλοι λένε ότι είναι Έλληνες. Και μετά αναρωτιόμαστε γιατί έκαναν μαύρα στο ξύλο τα παιδιά στο Βελβεντό». Ένας περαστικός ακούει τη συζήτηση: «Γιατί, και τον Κορκονέα; Να τον λιντοσάρουν δεν πήγαν; Μου το είπε μια κυρία που είδε το περιστατικό από το μπαλκόνι της. Πήγε να αμυνθεί και πυροβόλησε, η σφαίρα εξοστρακίστηκε. Ο κακομοίρης ο αστυνομικός έπρεπε να είναι ελεύθερος». Όλοι κουνούν το κεφάλι συμφωνώντας. Ο Ρολάντ λέει ότι μένει σε αυτή τη χώρα 20 χρόνια, ότι του συμπεριφέρονται ακόμα σαν να είναι ξένος κι ότι η Ελλάδα πετάει το παιδί του έξω, αναφερόμενος στο θέμα της ιθαγένειας. Πλήρης ιδεολογικός αχταρμάς.

«Έχω μαθητές Λυκείου Αλβανούς που είναι Χρυσάγιτες» ακούω μια καθηγήτρια, πολλά χρόνια κάτοικο Εξαρχείων, να λέει στο κομμωτήριο της Αστρινιώς. «Γίνονται μέλη στη Χρυσή Αυγή γιατί έτσι αισθάνονται ότι τους προστατεύουν. Είναι και ψυχολογικό, νιώθουν ενταγμένοι στο κοινωνικό σύνολο. Όμως αυτός ο επιθετικός συντηρητισμός που εξαπλώνεται ραγδαία με αφορμή τις ληστείες και τη βία υπήρχε πάντα, απλώς στον καιρό της ευημερίας τον κώναμε κάτω από το χαλί. Τώρα που δεν έχουμε να πληρώσουμε τη δόση του δανείου βλέπουμε ως εχθρό το διπλανό μας. Το χειρότερο είναι ότι θέλουμε να ξαναγυρίσουμε στην κατάσταση της επίπλαστης ευημερίας».

Ελλιπής προστασία

Από τον τσαγκάρη φεύγω καρφί για τον κοντινό ψιλικάτζη, που κι αυτός έχει μπει στη λίστα των θυμάτων. «Με έχουν ληστέψει 6 φορές μέσα σε 2 χρόνια» λέει τον πόνο του. «Πρόσεξε: ληστεία,

ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «X-ARXEA - UNCENSORED» (ΕΚΔ. ΡΑΚΟΣΥΛΛΕΚΤΗΣ ΤΟΥ ΤΑΚΗ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ)

Το σημείωμα «Διαρρήξαντε τον Σκόρο χα χα» στο κατάστημα «Σκόρος»

όχι κλοπή. Με πιστόλι στον κρόταφο. Φορούν κουκούλες, τα παίρνουν και φεύγουν. Αυτοί που κλέβουν εμένα πάντως είναι Αλβανοί, Ρουμάνοι, Βούλγαροι...» Γι' αυτό τώρα κάθεσαι κλειδωμένος από τις 4 το μεσημέρι και για να ψωνίσει κάποιος πρέπει να χτυπήσει το κουδούνι. «Θα έπρεπε να περνάνε από εδώ περιπολικά κάθε μισή ώρα. Αν τους πάρεις έρχονται μία ώρα μετά τη ληστεία. Φοβούνται ότι θα τους επιτεθούν. Περνάει πρώτα με μηχανή κάποιος αστυνομικός με πολιτικά —από αυτούς που υπάρχουν σε... αφθονία στην πλατεία—, τσεκάρει και μετά έρχεται το περιπολικό. Δεν τους δικαιολογώ, όμως, μας έχουν αφήσει αβοήθητους». Πάντως τόσο η Αστρινιώ όσο κι η καθηγήτρια συμφωνούν: το γεγονός ότι τα περιπολικά φοβούνται να μπουκ στην γειτονιά, όταν σημειώνονται κλοπές, δεν είναι επαρκής δικαιολογία. «Δεν υπάρχει πιο αστυνομοκρατούμενη περιοχή από τα Εξάρχεια. Όπου κι αν περπατήσεις πέφτεις πάνω σε αστυνομικό, οι περισσότεροι καλυμμένοι. Αυτό που γίνεται είναι επικοινωνιακό τρικ. Αν ήθελαν να λύσουν ο πρόβλημα θα το έλυναν. Το αφήνουν για να κάθεται η γριούλα το βράδυ μπροστά στην τηλεόρασή και να λέει "τι καλά που έχουμε Χρυσή Αυγή, χρειαζόμαστε αστυνομοκρατία"».

Όλοι εναντίον όλων

«Έχουμε χάσει την μπάλα απ' το σοκ της κρίσης και κλέβουμε ο ένας τον άλλο. Τα Εξάρχεια έχουν χάσει το ιδεολογικό τους πρόφιλ» θα μου πει ο φωτογράφος **Τάκης Σπυρόπουλος** που μόλις κυκλοφόρησε το βιβλίο «X-Αρχεια - Uncensored» (εκδ. Ρακοσυλλέκτης), ένα φωτογραφικό άλμπουμ στο οποίο καταγράφει γκράφιτι και συνθήματα στους δρόμους των Εξαρχείων. Πριν μερικές μέρες ο Τάκης πάρκαρε το αυτοκίνητο και πετάχτηκε να πάρει κάτι από το στούντιό του. «Μέσα σε λίγα λεπτά έσπασαν το αμάξι και μου πήραν το Mac. Ένα φίλος μου είπε ότι πέτυχε πιστορικάδες να σπάνε ένα αμάξι κι έλεγε ο ένας στον άλλο: "Σπάσε ό,τι βλέπεις να κοστίζει πάνω από € 10.000". Παλιά ήταν μόνο οι Μερσεντές, τώρα είναι το δικό σου και το δικό μου αυτοκίνητο. Ποιος φταίει γι' αυτό το χάος; Κάθε νύχτα βλέπω ένα μηχανήμα του δήμου να πλένει την πλατεία Κοτζιά. Γιατί δεν έρχονται και στη δική μας γειτονιά να καθαρίσουν τα σκουπίδια, να πλύνουν τις γωνιές που ζέχνουν από τα κάτουρα; Ας φροντίζουν τα Εξάρχεια όπως φροντίζουν και τις άλλες περιοχές. Μπορεί τότε οι κάτοικοι να μην νιώθουν μόνοι κι αφημένοι στο χάος και την

αυτοδικία. Επίσης, το άβατο που ισχυρίζεται η αστυνομία δεν υφίσταται. Οι αστυνομικοί μπαίνουν επιθετικά στα Εξάρχεια. Υπάρχουν μέρες που δουλεύω με αντιασφυζιογόνο μάσκα από τα δακρυγόνα. Προκαλούν αντιδραστικά ένστικτα πετώντας τα. Και δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να πληρώνουμε πάνω από 100 αστυνομικούς —γιατί τους έχω μετρήσει— για τη φύλαξη του ΠΑΣΟΚ στην Ιπποκράτους. Αν υπάρχει τόσο μεγάλο πρόβλημα ασφάλειας, ας μετακομίσουν αλλού. Αυτοί οι αστυνομικοί πληρώνονται από τα δικά μας λεφτά. Η εικόνα με τις μαύρες μάσκες στο πρόσωπο και τα όπλα είναι επιθετική, κι η επιθετικότητα φέρνει επιθετικότητα».

Η απάντηση της αστυνομίας

Ο εκπρόσωπος Τύπου του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, **Χρήστος Μανούρας**, λέει αρχικά ότι θα συζητήσουμε για το θέμα, στην πορεία όμως φαίνεται πως δεν θέλει να μιλήσει ειδικά για τα Εξάρχεια. Αντί αυτού σημειώνει: «Οι υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας κατά το 2012 συνέλαβαν 15.642 άτομα για ληστείες, κλοπές και διαρρήξεις σπιτιών, αυτοκινήτων, καταστημάτων, τραπεζών κ.λπ., ενώ εξάρθρωσαν 455 σημαντικές πολυμελείς εγκληματικές οργανώσεις. Όπως γνωρίζετε η αστυνομία επιχειρεί καθημερινά, όλες τις ώρες της ημέρας σε

όλα τα πεδία, και αντιμετωπίζει όλες τις μορφές της εγκληματικότητας. Αντιλαμβάνεστε ότι δεν μπορούμε να είμαστε παρόντες ταυτόχρονα σε κάθε σημείο που ενδεχομένως θα μπορούσε να λάβει χώρα μία εγκληματική ενέργεια. Επιτελούμε το καθήκον μας στο ακέραιο αξιόμαχα, με επαγγελματισμό, αξιοπιστία και σεβασμό στον άνθρωπο και τα δικαιώματά του». Το γραφείο Τύπου μου δίνει τα στατιστικά στοιχεία της εγκληματικότητας που δημοσίευσε η Ελληνική Αστυνομία στις 13/2. Τα οποία μιλάνε κυρίως για επιτυχίες, τονίζοντας μάλιστα ότι το 2012 καταγράφηκαν οι λιγότερες ανθρωποκτονίες και ληστείες της τελευταίας τριετίας. Αυτό που δεν αναφέρουν είναι ο αριθμός των αδηλώτων κλοπών. Στα στοιχεία διαβάζω ότι οι απόπειρες ληστειών παρουσιάζουν μικρή αύξηση στην επικράτεια και στα αστικά κέντρα: 21 περισσότερες σε όλη την Αττική (168 έναντι 147). Οι μαγαζάτορες υποστηρίζουν ότι τα νούμερα δεν είναι ακριβή — 168 απόπειρες θα μπορούσαν να έχουν μόνο τα Εξάρχεια σε διάστημα 3-4 μηνών. Πάντως, από το γραφείο Τύπου της Γενικής Αστυνομικής Διεύθυνσης Αττικής το επιβεβαιώνουν (off the record): «Τα Εξάρχεια είναι περίπτωση, έχουμε ειδική μεταχείριση στην περιοχή. Πρέπει να τσεκάρουμε αν είναι αληθές το γεγονός ή αν τη στιγμή που μας τηλεφωνήσουν για ληστεία υπάρχει κάποια διαδήλωση. Πάντως, παρατηρούμε το εξής: ότι έχουν μειωθεί οι ληστείες σε τράπεζες και χρηματοπιστολές κι έχουν αυξηθεί τα κρούσματα σε super market, ψιλικάτζιδικα και μπακάλικα. Υπάρχει έξαρση των κρουσμάτων σε περιοχές όπως ο Κολωνός, η Κυψέλη, ο Νέος Κόσμος, τα Πατήσια, ο Άγιος Νικόλαος».

Δuo-τρία συμπεράσματα

Κανείς δεν ισχυρίζεται ότι η περιοχή είναι η μόνη που παρουσιάζει υψηλή εγκληματικότητα. Όμως, όπως πάντα, όλα είναι συνάρτηση πολλών πραγμάτων. Τα Εξάρχεια έχουν αυξημένα κρούσματα κλοπών γιατί είναι μια γειτονιά που υποβαθμίζεται συστηματικά — εκτός από την ελλιπή φροντίδα του δήμου, υπάρχει και ο αυξανόμενος αριθμός των χρηστών που εμφανίζουν παραβατικές συμπεριφορές. Κάποιοι κάτοικοι υποστηρίζουν ότι αυτό γίνεται εσκεμμένα, γιατί η υποβάθμιση βολεύει μια περιοχή με έντονο το αντιεξουσιαστικό στοιχείο. Κάποιοι άλλοι φοβούνται και στρέφονται στην υιοθέτηση ακραίων ρατσιστικών τάσεων. Σχεδόν όλοι όμως, καταστηματαρχες και κάτοικοι, υπερασπίζονται την περιοχή που μένουν: «Νιώθουμε τόσο ασφαλείς όσο σε οποιαδήποτε περιοχή της Αθήνας». Το λένε γιατί αγαπάνε τη γειτονιά τους και δεν θέλουν να στήνονται επικοινωνιακά παιχνίδια με επίκεντρο τα «αμαρτωλά» Εξάρχεια, τα αντιεξουσιαστικά Εξάρχεια, το άβατο κι όλες τις ταμπέλες που έχουν κολλήσει στην πλάτη της περιοχής. «Το σίγουρο είναι ότι αυτή η κατάσταση οδηγεί σε αδιέξοδο» λέει η Ιωάννα. «Στη γειτονιά μας οι αστυνομικοί έρχονται μόνο σε μορφή ΜΑΤ, ρίχνουν δακρυγόνα και φεύγουν. Είναι κρίμα όμως για τα Εξάρχεια, μια περιοχή που είχε ζωντανέψει ξανά πρόσφατα και τώρα μαράζωνει». **Α**

Στο Α.Τ. Εξαρχείων πήγα να πάρω ένα χαρτί που να λέει ότι με λήστεψαν, για την εφορία. Μου είπαν «τη λέξη ληστεία δεν μπορούμε να τη γράψουμε. Να γράψουμε παραβίαση... Ελάτε να το πάρετε σε δύο εβδομάδες, ξέρετε πόσα τέτοια έχουμε να ετοιμάσουμε;»

Urban Spectra

Ενεργοί πολίτες σε πραγματικό χρόνο

Πώς με μια εφαρμογή για έξυπνα κινητά μπορείς να γίνεις σε πέντε δευτερόλεπτα «τα μάτια και τα αυτιά» της πόλης και να την αλλάξεις

Επιμέλεια: ΛΕΝΑ ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ

Τέσσερα χρόνια πριν, στο Ρίο ντε Τζανέιρο ξεκίνησε το πρότζεκτ «Rio 1746», μια προσπάθεια να καταγραφεί η πολυπλοκότητα και η δυναμική της καθημερινής ζωής του Ρίο με τα μάτια των πολιτών. Ακολούθησε η Βοστώνη και, 6 μήνες πριν, μια νεοσύστατη εταιρεία, η D-Waste, σε συνεννόηση και με τη βοήθεια του Clinton Global Initiative ξεκίνησε μια φιλόδοξη προσπάθεια να καταγράψει όλες τις χωματερές του κόσμου με τη χρήση εφαρμογών κινητής τηλεφωνίας. Με τις εμπειρίες από το Ρίο, τη Βοστώνη και άλλες δεκαπέντε χώρες σε όλο τον κόσμο μια ομάδα Ελλήνων επιστημόνων και ανθρώπων της αγοράς, με όραμα έναν καλύτερο και πιο βιώσιμο πλανήτη, αναπτύσσει διάφορες καινοτόμες και λειτουργικές εφαρμογές στον ελληνικό χώρο αλλά και παγκοσμίως. Μία από αυτές είναι η εφαρμογή κινητής τηλεφωνίας URBAN Spectra.

Η εφαρμογή των ελληνικών εταιρειών D-Waste και Reality αλλάζει τα δεδομένα στη σχέση πολίτη-δήμου. Όπως μας λέει η Αίτη Ανθούλη, υπεύθυνη ανάπτυξης της εταιρείας D-Waste, το URBAN Spectra δίνει στον πολίτη-χρήστη τη δυνατότητα να αναδείξει μέσα σε πέντε δευτερόλεπτα τα καλώς και τα κακώς κείμενα της καθημερινότητάς του και μας κάνει να ξανασκεφτούμε τις πόλεις και τους δήμους μας από άλλη οπτική. Το URBAN Spectra επιτρέπει την καταγραφή και χαρτογράφηση στιγμιότυπων, εικόνων και σχολίων σε πραγματικό χρόνο. Χωρίς υψηλό κόστος και παρακάμπτοντας το τέρας της γραφειοκρατίας ο πολίτης μπορεί να έχει λόγο για τους δρόμους της πόλης του, το πράσινο, τις συγκοινωνίες, τους ελεύθερους χώρους, την ανακύκλωση και την καθαριότητα.

Η ομάδα που υποστηρίζει το URBAN Spectra μπορεί να προσαρμόσει και να σχεδιάσει την εφαρμογή από την αρχή, ανάλογα με τις επιθυμίες και τις ανάγκες του κάθε πρότζεκτ (είτε είναι για δήμους, εταιρείες, επιχειρήσεις, φορείς κ.λπ.)

Τα πέντε βήματα του URBAN Spectra

Ο Μάριος Σκαρβελάκης, υπεύθυνος επικοινωνίας της D-Waste, μας περιγράφει τα βήματα με τα οποία κάποιος μπορεί να χρησιμοποιήσει την εφαρμογή.

Αποτύπωση φωτογραφίας: Οι φωτογραφίες, τα σχόλια και οι σημειώσεις αποθηκεύονται και στέλνονται σε συνδεδεμένη υπηρεσία με ειδικά σχεδιασμένο Κέντρο Υποδοχής.

Κατάλληλο σύστημα διαχείρισης δεδομένων: Τα δεδομένα αποθηκεύονται σε μια ηλεκτρονική βάση δεδομένων, η οποία προσαρμόζεται ανάλογα με τις ανάγκες του διαχειριστή και τον ακριβή σκοπό της εφαρμογής.

Ευκολία και ευελιξία στην επεξεργασία δεδομένων: Ο χρήστης του Κέντρου Υποδοχής επεξεργάζεται τα δεδομένα επιλέγοντας μεταξύ δύο εναλλακτικών μορφών απεικόνισης: **α.** κατηγοριοποιημένη λίστα με χρονική σειρά άφιξης των δεδομένων και **β.** χαρτογραφική απεικόνιση με εξαιρετική χωρική ακρίβεια σε κατάλληλο

Εφαρμογή «Rio 1746», μία από τις πρώτες εμπειρίες της ομάδας του URBAN Spectra

χαρτογραφικό υπόβαθρο (Google maps ή άλλη χαρτογραφική εφαρμογή).

Επικοινωνία με τους χρήστες: Ανάλογα με τον ακριβή σχεδιασμό της εφαρμογής, ο χρήστης του Κέντρου Υποδοχής μπορεί να αποστέλλει ελεύθερα ή προκαθορισμένα μηνύματα στο χρήστη του κινητού, σε προκαθορισμένο χρόνο ή οποτεδήποτε.

Υψηλές δυνατότητες χαρτογράφησης: Η εφαρμογή παρέχει εξαιρετική ακρίβεια στη χαρτογράφηση σημείων σε παγκόσμια κλίμακα. Η

εφαρμογή παρέχεται στους χρήστες δωρεάν μέσω iOS και Android.

Το URBAN Spectra μπορεί να βρει μια πληθώρα εφαρμογών. Από τη διαχείριση θεμάτων που σχετίζονται με τη σχέση των πολιτών με τους δήμους (προβλήματα, εκδηλώσεις, επικοινωνία, καμπάνιες, αξιοθέατα κ.λπ.), την οδική ασφάλεια ή τον εντοπισμό πυρκαγιών και άλλων κινδύνων, μέχρι σε θέματα marketing και προώθησης προϊόντων.

Παρακάμπτοντας το τέρας της γραφειοκρατίας ο πολίτης μπορεί να έχει λόγο για τους δρόμους της πόλης του, το πράσινο, τις συγκοινωνίες, τους ελεύθερους χώρους, την ανακύκλωση και την καθαριότητα

Ρίο, Βοστώνη, Ελλάδα

Με την εφαρμογή «Rio 1746», που είναι αντίστοιχη της URBAN Spectra και στην οποία η D-Waste συμμετείχε στο συνολικό σχεδιασμό του concept της λειτουργίας, ο δήμος του Ρίο Ντε Τζανέιρο κατάφερε να αποτυπώνει σε πραγματικό χρόνο κάθε πρόβλημα που οι ίδιοι οι πολίτες εντόπιζαν στο αστικό περιβάλλον.

Οι πολίτες χρησιμοποιούν την εφαρμογή και σε 5-10 δευτερόλεπτα φωτογραφίζουν οτιδήποτε προβληματικό εντοπίζουν (προβλήματα καθαριότητας, οδικής σήμανσης, φωτισμού, επισκευών κ.λπ.) και επιλέγουν την κατάλληλη ετικέτα, ενώ μπορούν να προσθέσουν και κατάλληλα σχόλια. Στη συνέχεια η φωτογραφία, οι χωρικές συντεταγμένες, η ετικέτα και τα σχόλια μεταφέρονται ακαριαία στο χρήστη του Κέντρου Υποδοχής (εν προκειμένου το δήμο του Ρίο), ο οποίος αφού πρώτα διαγνώσει τη σημασία και το μέγεθος του προβλήματος ενημερώνει τις αρμόδιες υπηρεσίες και αποστέλλει ηλεκτρονικό πρωτόκολλο στο χρήστη-πολίτη, έτσι ώστε να είναι δυνατή η παρακολούθηση της πορείας αντιμετώπισης των προβλημάτων.

Όπως μας είπε ο Αντώνης Μαυρόπουλος, διευθύνων σύμβουλος της Εταιρείας D-Waste, με τον τρόπο αυτό οι πολίτες ενημερώνουν κατευθείαν το δήμο για τα προβλήματα τους και αποφεύγουν τον κόπο και το χρόνο να πάνε στις δημοτικές υπηρεσίες, να συμπληρώσουν αιτήσεις κ.λπ. Από την άλλη, ο δήμος έχει άμεσα και σε πραγματικό χρόνο πληροφόρηση για κάθε πιθανό πρόβλημα και, επιπλέον, από το πλήθος των φωτογραφιών που λαμβάνει και τις ετικέτες τους έχει άμεση αντίληψη του τι είναι σημαντικό για τους δημότες. Έτσι, είναι δυνατόν να εστιάζονται οι προσπάθειες στα πλέον επείγοντα ζητήματα και να επιλύονται άμεσα τα πλέον σημαντικά προβλήματα. Επιπλέον, είναι εφικτή η αποστολή προσωποποιημένων μηνυμάτων σε κάθε πολίτη ανάλογα με τα ενδιαφέροντά του.

Στη Βοστώνη η εφαρμογή λέγεται «Citizens Connect» (ελεύθερη απόδοση): «Συνδέοντας του Πολίτες» και έχει ήδη βραβευθεί. Όπως αναφέρει ο δήμος Βοστώνης στον ιστότοπό του, στόχος είναι να γίνουν οι δημότες «τα μάτια και τα αυτιά της πόλης τους». Και προσθέτει: «Τώρα μπορείς να ενημερώσεις το δήμο για προβλήματα της γειτονιάς, όπως μια λακκούβα, μια χαλασμένη πινακίδα, ένα γκραφίτι. Απλά κατέβασε την εφαρμογή, στείλε ένα μήνυμα ή ένα tweet επτά ημέρες την εβδομάδα, 24 ώρες το 24ωρο, 365 το χρόνο».

Η ζήτηση στο App Store για το «Citizens Connect» είναι εντυπωσιακή, με τους χρήστες να λένε ότι για πρώτη φορά δεν είδαν υποσχέσεις αλλά λύσεις μέσα από την εφαρμογή: «Έκανα μια αναφορά για λακκούβα στη γειτονιά μου και διορθώθηκε σε μια μέρα».

ALFREDO BRILLEMBURG

● Η ΑΘΗΝΑ ΘΑ ΓΙΝΕΙ Η ΝΕΑ AVANT GARDE ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ●

Διακηρύσσει σε κάθε του ομιλία, συνέντευξη, βράβευση πως λατρεύει τα αδιέξοδα (λέξη-κλειδί για την Αθήνα σήμερα). Με αυτή τη σύσταση και έχοντας κερδίσει Χρυσό Λέοντα στην Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής της Βενετίας, ο Alfredo Brillemburg –μέλος της κριτικής επιτροπής για το πρώτο στάδιο του **Rethink Athens**– επιστρέφει στην Αθήνα και δηλώνει παθιασμένος με το κέντρο της πόλης μας.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ - Φωτό: ΕΥΤΥΧΙΑ ΒΛΑΧΟΥ (www.eftychia-vlachou.tumblr.com)

Συναντηθήκαμε στις 8 το πρωί μιας Κυριακής για πρωινό και κουβέντα για την Αθήνα και τις προκλήσεις της, με θέα την Ακρόπολη. Ο Alfredo Brillemburg μετά και την εμπειρία του Rethink Athens, του διαγωνισμού πρόκληση για την ανασυγκρότηση του κέντρου, έχει μόνο ενθουσιώδη λόγια για την πόλη μας (και εκατομμύρια σκέψεις για την ανάδειξή της).

«**Π**ίστεψέ με: η Αθήνα μπορεί να γίνει η νέα avant garde πόλη της Ευρώπης» λέει με ενθουσιασμό σχεδόν μεταδοτικό. Και οπωσδήποτε πειστικό, αν αναλογιστεί κανείς ότι ο καθηγητής Αρχιτεκτονικής και Αστικού Σχεδιασμού Alfredo Brillemburg μαζί με το συνεργάτη του Hubert Klumpner (η εταιρεία τους ονομάζεται UrbanThink Tank) πήραν Χρυσό Λέοντα στην Μπιενάλε Αρχιτεκτονικής για την εγκατάσταση «Torre David/Gran Horizonte». Το βραβευμένο project αφορά τον υπό «κατάληψη» ημιτελή ουρανοξύστη Torre David στο Καράκας της Βενεζουέλας. Μια ιδέα που δεν θα μπορούσε να είναι πιο επίκαιρη και «καυτή» για την Αθήνα με τα κτίρια-κουφάρια που περιμένουν εναγωνίως ένοικους που θα αναπτύξουν υγιείς επιχειρηματικές δράσεις ή θα τα επανακατοικήσουν.

Στις 5 Μαρτίου επιστρέφει στην Αθήνα για μια ημερίδα στη **Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών** με θέμα «**Νέα έργα σε παλιές πόλεις: επαναπροσδιορίζοντας τον αστικό χώρο**». Η προηγούμενη εμπειρία του τον Οκτώβριο, όταν βρέθηκε στην Αθήνα για να κρίνει τις προτάσεις που πέρασαν

στο δεύτερο στάδιο του Rethink Athens, τον είχε εντυπωσιάσει επίσης: μας έλεγε πως πρόκειται για συναρπαστικές προτάσεις για μια περιοχή που παρουσιάζει τεράστιο ενδιαφέρον για κάθε αρχιτέκτονα. Και κυρίως για ένα μελετητή όπως ο ίδιος, που επιλέγει το ρόλο του ακτιβιστή-αρχιτέκτονα, επιμένοντας στην κοινωνική αποστολή που έχει σήμερα η αρχιτεκτονική.

Το επόμενο αστικό εργαστήρι είναι εδώ «Είναι υπέροχη η Αθήνα» μας διαβεβαιώνει καθισμένος στη βεράντα κεντρικού ξενοδοχείου με θέα την Ακρόπολη, αλλά και τις πολύχρωμες προσφυγικές πολυκατοικίες του Νέου Κόσμου. «**Περπάτησα μέρα και νύχτα σε αυτή, στην Πλάκα, στο Γκάζι, στην Ομόνοια, σε όλη την Πανεπιστημίου. Πάνω κάτω στη λεωφόρο. Είμαι συνεπαρμένος από το εσωτερικό τρίγωνο της Αθήνας, που μπορεί να αποτελέσει ένα σπάνιο εργαστήριο για αρχιτέκτονες και πολεοδόμους.**»

Ο Alfredo Brillemburg πιστεύει ότι η ώρα της αλλαγής της πόλης είναι τώρα, πως το **Rethink** θα παίξει σημαντικό ρόλο στην αναβάθμιση, πως η διαδικασία μετεξέλιξης σε ένα ευοίωνα τοπίο έχει ήδη αρχίσει. «**Μόνο σε περιόδους διαμάχης, ύφεσης, κρίσης μπορεί μια πόλη να αλλάξει, να ανθίσει. Τώρα είναι η στιγμή για να γεννηθούν νέες ιδέες. Έτσι ακριβώς ξεκίνησαν τα πράγματα στο East End του Λονδίνου, έτσι και στο Καράκας.**» Αιφνιδιάζει για μία ακόμη φορά όταν τον ρωτάμε πώς και από πού πιστεύει ότι

θα αρχίσουν να αναπτύσσονται οι νέες ιδέες για την Αθήνα. «**Μα ήδη έχουν αρχίσει να εμφανίζονται, δεν το βλέπετε;**» λέει γελώντας. «**Αρκεί να κοιτάξετε τα γκράφιτι της πόλης, αυτό το τεράστιο πέπλο που απλώνεται στους δρόμους. Σας μιλάνε. Μιλάνε για μια δυναμική γενικά νέων ανθρώπων που μπορεί να είναι εγκλωβισμένα, όμως έχει πράγματα να πει και να κάνει. Το βλέπετε στο internet, στα social media, το ακούς στη μουσική τους. Οι νέες ιδέες έχουν αρχίσει να αναπτύσσονται στην Αθήνα.**»

Να γεμίσουμε τα άδεια κτίρια

Ο Brillemburg έκπληκτος ακούει πως τα υπέροχα αλλά κενά κτίρια της Αθήνας ανήκουν στην πλειοψηφία τους στο ελληνικό Δημόσιο ή σε ασφαλιστικά ταμεία. Πιστεύει πως είναι το κλειδί για την αντιστροφή του αρνητικού κλίματος,

αλλά και για την ανάπτυξη μιας μοναδικής καλλιτεχνικής κοινότητας. «**Θα ξεκινούσα ένα πείραμα: αρχικά να γίνει ταυτοποίηση των κτιρίων και στη συνέχεια μέσω ενός δικτύου συνεργασίας να δοθούν αυτά τα κτίρια με χαμηλό ενοίκιο σε νέους καλλιτέχνες ή start up εταιρείες. Αυτή η διαδικασία θα δημιουργούσε πραγματικά ένα νέο κέντρο στην πόλη.**» Μια διαδικασία, όμως, που χρειάζεται χρήματα...

«**Δεν έχετε χρήματα αλλά έχετε χώρο**» απαντά ακαριαία. «**Δώστε ελεύθερο χώρο στους νέους, φτηνό real estate... Έτσι αναπτύχθηκαν τα σημαντικότερα κέντρα πόλης στον κόσμο. Έτσι γεννήθηκε το Soho και το East Village στο Μανχάταν.**» ▮

«**Μόνο σε περιόδους διαμάχης, ύφεσης, κρίσης μπορεί μια πόλη να αλλάξει, να ανθίσει. Τώρα είναι η στιγμή για να γεννηθούν νέες ιδέες.**»

INFO **Η ανακοίνωση των αποτελεσμάτων του Rethink Athens** Το Ίδρυμα Ωνάση χρηματοδότησε και διοργάνωσε τον ευρωπαϊκό αρχιτεκτονικό διαγωνισμό **Rethink Athens** (Ξανασκέψου την Αθήνα) για την ανασυγκρότηση του κέντρου της Αθήνας με άξονα την Πανεπιστημίου. Μια πολύπλευρη παρέμβαση που εκτείνεται από τη λεωφόρο Αμαλίας έως την οδό Πατισίων, έχει ως άξονα την οδό Πανεπιστημίου και κορυφώνεται σε μια νέα πλατεία Ομονοίας. Μεταξύ των στόχων του έργου είναι το κέντρο της πόλης να γίνει πιο φιλικό στον πεζό και στο ποδήλατο· η λειτουργική, αισθητική και περιβαλλοντική αναβάθμιση του κέντρου· η ενίσχυση των εμπορικών, διοικητικών και οικονομικών λειτουργιών της πόλης· η επιστροφή της κατοικίας στο κέντρο. Τα αποτελέσματα του διαγωνισμού ανακοινώνονται την Τετάρτη 27/3 στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών (Λεωφ. Συγγρού 107) και από τις 28/2 έως τις 6/3 (12.00-21.00) το κοινό θα μπορεί (με ελεύθερη είσοδο) να δει όλες τις προτάσεις του διαγωνισμού. Επίσης θα μπορεί μέσω του site της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών www.sgt.gr να παρακολουθήσει την τελετή παρουσίασης των αποτελεσμάτων του διαγωνισμού και την ανακοίνωση του πρώτου βραβείου.

ΗΜΕΡΙΑΔΑ «Νέα έργα σε παλιές πόλεις: Επαναπροσδιορίζοντας τον αστικό χώρο» 5/3, 17.30

ΤΙ ΚΑΝΕΙ Η
Αθήνα
ΣΗΜΕΡΑ;

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

Μ' αυτή την παράσταση είμαι κο

Πρόλαβε να συνεργαστεί ως σκηνογράφος με τον πατέρα της **Θόδωρο Αγγελόπουλο** στην τελευταία ημι-
για το μπαλέτο της **Λυρικής Σκηνής «Ταξίδι στην Αιωνιότητα»** επιστρέφει μ' έναν τρόπο σ' αυτόν.

Από την ΚΑΤΕΡΙΝΑ Ι. ΑΝΕΣΤΗ

Η εμμονή μου είναι να καταλάβω τι συμβαίνει γύρω μου» λέει η Κατερίνα Αγγελόπουλου. Μιλάμε για τη δουλειά της, για τη συνεργασία της με την Εθνική Λυρική Σκηνή, όπου δημιουργεί τα σκηνικά και τα κοστούμια για την παράσταση μπαλέτου «Ταξίδι στην Αιωνιότητα» που σκηνοθετεί και χορογραφεί ο Ρενάτο Τζανέλλα σε μουσική της Ελένης Καραϊνδρου. Ως νέα δημιουργός αισθάνεται πως ό,τι κάνει πρέπει να έχει σχέση με το σήμερα. Οφείλει να έχει μια ευδιάκριτη, σαφή γραμμή που να δικαιολογεί «γιατί πρέπει τώρα να ανέβει το συγκεκριμένο έργο. Αν μπορεί άνετα να ανέβει οποιαδήποτε άλλη χρονική στιγμή, τότε δεν με αφορά». Ποια ήταν άραγε η σχέση με το παρόν που την οδήγησε στη συνεργασία με την Εθνική Λυρική Σκηνή; «Η αόρατη γραμμή που συνδέει την παράσταση αυτή με τον πατέρα μου. Είναι ένας τρόπος να βρίσκομαι κοντά του... Η μουσική της Ελένης, όσες φορές και αν την ακούσω, θα έχει πάντα σχέση με τον πατέρα μου και το έργο του. Θα πρέπει να μου κάνεις λοβοτομή για να αποκτήσει μια εντελώς καινούργια διάσταση μέσα μου».

Ναι, η Κατερίνα Αγγελόπουλου είναι η μεσαία κόρη του Θεόδωρου Αγγελόπουλου. Όταν ήταν μικρή ήθελε να γίνει πυρηνική φυσικός. Τελικά σπούδασε Μαθητικά, εργάστηκε στην Ύπατη Αρμοστεία του ΟΗΕ, αλλά δεν αντιστάθηκε στο «κάλεσμα»: σπούδασε σκηνογραφία και πρόλαβε να συνεργαστεί με τον πατέρα της στην τελευταία ημιτελή του ταινία «Η άλλη θάλασσα». Πέρασε οκτώ πυρετικούς μήνες για την προετοιμασία και τα γυρίσματα της ταινίας, μέχρι τη στιγμή του τραγικού δυστυχήματος. Η πρόταση της Λυρικής να κάνει τα σκηνικά και τα κοστούμια για την παράσταση «Ταξίδι στην Αιωνιότητα» προκάλεσε μια αυθόρμητη,

άμεση αντίδραση στη σκηνογράφο: «Είπα πολύ εύκολα και γρήγορα να στην πρόταση. Πιο πολύ με το συναίσθημα, παρά με τη λογική. Προσπάθησα να ακούσω αυτό που ήθελε ο Ρενάτο και μέσα από τις δικές μου εμπειρίες να φτιάξω ένα περιβάλλον μέσα στο οποίο θα αναπτυχθεί το όραμά του» και δημιούργησε στο χώρο κάθετες κολόνες και αρκετούς καθρέφτες που προσομοιώνει την αίσθηση του δάσους. «Στο σκηνικό υπάρχει και ένα δέντρο, προφανής αναφορά στο έργο του Θόδωρου Αγγελόπουλου».

Αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε ένα στάδιο μετάβασης: κυριολεκτικά. Έχει επιλέξει ως βάση της το Σαν Φρανσίσκο, είναι έτοιμη να αφήσει ξανά την Ελλάδα. Άλλωστε για χάρη των σπουδών της έζησε για τουλάχιστον δέκα χρόνια στο Λονδίνο – στην αρχή σπουδάζοντας Μαθηματικά στο Imperial College και στη συνέχεια σκηνογραφία στο Central Saint Martin's. Πέρα από κάποιους προσωπικούς λόγους που την οδηγούν στο Σαν Φρανσίσκο, είναι και η δύναμη των μεγάλων πολιτικών αλλαγών που συντελούνται στο νότο των ΗΠΑ που τη συνεπαίρνει. «Αρχισα να ζω σε μια πολύ πλούσια πόλη με τεράστιο αριθμό αστέγων και εξαιρετικά φτωχών ανθρώπων. Το Σαν Φρανσίσκο έχει την ιστορία του '60-70, αλλά έχει μεταλλαχθεί σε κάτι τελείως διαφορετικό από αυτό που ήταν. Είναι μια πολύ συντηρητική πόλη με παλιές αμερικάνικες οικογένειες με μεγάλες περιουσίες και από την άλλη έχει απίστευτα πρωτοποριακά πανεπιστήμια, όπως το Berkley και το Stanford, καθώς και 5 κολέγια τεχνών μέσα στην πόλη».

Αυτή την εποχή δηλώνει πως προσπαθεί να παραμένει αισιόδοξη. Ξαναδιαβάζει το «Να έχεις και να μην έχεις» του Χέμινγουэй και ποίηση «τα καταγωγικά: επιστρέ-

φω στον Σεφέρη, τον Έλιοτ, τον Ρίλκε. Ήταν μια περίεργη χρονιά, οπότε γυρνάω σε διάφορα πράγματα για συναισθηματικούς λόγους». Δεν άντεξα να μην τη ρωτήσω ποιες είναι οι τρεις ταινίες που την έχουν καθορίσει περισσότερο: «Το "81/2", οι "Άγριες φράουλες" και ο "Μεγαλέξανδρος"». Νιώθω πως θέλει να σκηνοθετήσει, «θα δούμε... το έχω σκεφθεί». Είμαι σχεδόν σίγουρη πως γράφει, «ναι, αλήθεια είναι. Γράφω. Όχι τίποτα δημοσιοποίηση, μέχρι τώρα τουλάχιστον...».

«Είτε ξέρουν είτε δεν ξέρουν, αυτό που τελικά μετράει είναι ποιος είσαι» λέει όταν τη ρωτάω για το πόσο αναγνωρίσιμο είναι το όνομά της στο εξωτερικό. Η συνεργασία με τον πατέρα της ήταν ιδιαίτερη. «Πήρε τον καιρό του, αλλά φτάσαμε σε καλό σημείο. Ήταν ένας άνθρωπος που άκουγε και έδινε πολύ περιθώριο στους άλλους να του φέρουν υλικό. Μπορεί να έπαιρνε αυτός την τελική απόφαση, αλλά εφόσον είχες την εμπιστοσύνη του σου άφηνε πολλά περιθώρια. Κι εγώ δεν είχα την εμπιστοσύνη του επειδή ήμουν κόρη του, πιστέψτε με, υπήρξαν τριβές και συγκρούσεις. Δουλεύοντας μαζί του έμαθα εξαιρετικά πολλά σε μικρό χρονικό διάστημα και γνώρισα τον πατέρα μου με άλλο τρόπο, που για μένα ήταν ένα πολύ μεγάλο δώρο. Η δυσκολία ήταν να φτάσεις να διατυπώσεις τη σχέση. Όταν γίνεται αυτό, μετά τα πράγματα κυλάνε πολύ διαφορετικά» γίνεσαι. Άλλωστε από μικρή μέσα στο σπίτι άκουγε τον πατέρα της να μιλάει για σεναρία και ταινίες. Τόσο η ίδια όσο και οι αδελφές της είχαν την άνεση να λένε ότι σκέφτονται είτε ήταν πέντε ετών είτε δεκαπέντε είτε εικοσιπέντε. «Άλλοτε του άρεσε και άλλοτε όχι αυτό που άκουγε. Άλλοτε το εισήγαγε στο τελικό αποτέλεσμα της δουλειάς και άλλοτε όχι. Και εμένα φυσικά μου ασκούσε κριτική, δεν κρυβόταν, έλεγε και τα καλά και τα κακά».

Οι εκκρεμότητες στην Αθήνα κλείνουν και είναι έτοιμη να αναχωρήσει και πάλι, με μια ενδιαμέσως στάση στο Λονδίνο όπου συμμετέχει σε μια θεατρική παράσταση. Τι θα γίνει άραγε με τα πλάνα της ταινίας «Η άλλη θάλασσα» που έχουν ήδη γυριστεί; «Όταν πάρουμε απόσταση από αυτό που συνέβη, θα πάρουμε και απόφαση. Δεν μπορεί κάποιος άλλος να τελειώσει αυτή την ταινία. Ίσως γίνει μια άλλη ταινία που να συμπεριλαμβάνονται τα πλάνα. Δεν ξέρω...».

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΜΟΥ

ημιτελή ταινία του, και τώρα δημιουργώντας τα σκηνικά και τα κοστούμια

INFO
2, 3, 6, 16, 17, 20/3. Στο μπαλέτο «Ταξίδι στην Αιωνιότητα», ο Ρενάτο Τζανέλλα χορογραφεί συνθέσεις της Ελ. Καραϊνδρου και σουίτες του Βίλα-Λόμπος. **Θέατρο Ολύμπια**, Ακαδημίας 59-61, 210 3662.100, 210 3612.461, 210 3643.725. € 50, 45, 40, 30, 25, 20, 15 (Φ/Π).

ΣΑΝΤΙΑΓΟ ΡΟΝΚΑΛΙΟΛΟ

Μαθήματα λατινοαμερικάνικης ιστορίας

Συναντήσαμε τον γνωστό Περουβιανό συγγραφέα και μιλήσαμε για όλα, το ανεξιχνίαστο μυστήριο της δολοφονίας του Λόρκα, την ποίηση, την τέχνη, τις ιδεολογίες, τον έρωτα και τους πρωταγωνιστές του νέου του μυθιστορήματος.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ

Ο θρόλος του χαμού του Φεντερίκο Γκαρθία Λόρκα και οι μυθολογικές διαστάσεις που έχουν εκλάβει οι αμέτρητες εκδοχές περί των ενδεχόμενων τοποθεσιών ταφής του, διεγείρουν στον Σαντιάγο Ρονκαλιόλο μια περιέργεια που έπρεπε να ικανοποιηθεί.

Αφιετηρία του πραγματολογικού τελευταίου μυθιστορημάτος του «Ο Ουρουγουανός εραστής» (εκδ. Καστανιώτη) στάθηκε μια παράξενη τελετή που διαδραματίστηκε προς τιμήν του Ισπανού ποιητή στο Σάλτο της Ουρουγουάης το 1953, με οργανωτή το διαφορούμενο, ηθικά αμφίσημο ομότεχνό του, Ενρίκε Αμορίμ. Ενδεχομένως εραστής του Λόρκα (ή ίσως όχι), πιθανόν κάτοχος της οστεοθήκης του (γεγονός αμφισβητήσιμο), ο Αμορίμ αποτέλεσε μία από εκείνες τις σκιώδεις φιγούρες στο παρασκήνιο της ιστορίας των οποίων ολόκληρη η ύπαρξη φώτισε τον περίγυρό τους. Στην περίπτωση μας, τη λατινοαμερικάνικη λογοτεχνική ιντελιγκέντσια του 20ού αιώνα, τα πολιτικά ιδεολογήματα και τη συμπόρευσή τους με τις τέχνες, το μοντερνισμό και τον κοσμοπολιτισμό, τα κουτσομπολιά και τις έριδες των διασήμων, τη ζωή και το έργο του Πάμπλο Νερούδα, του Χόρχε Λουίς Μπόρχες, ακόμη και του Πικάσο, του Σαρτρ, του Τσάρλι Τσάπλιν. Μιλήσαμε για όλα αυτά με το νεαρό συγγραφέα από τη Λίμα που επισκέφτηκε πρόσφατα την Ελλάδα.

Ο Ενρίκε Αμορίμ ήταν ένας παρίας των λατινοαμερικάνικων γραμμάτων, που ευτύχησε ωστόσο να σταθεί στο πλάι καλλιτεχνικών τιτάνων. Πού αποδίδετε αυτή του την ικανότητα να παρεισφρεί στις ζωές των άλλων; Ο Αμορίμ είχε συνείδηση της ασμαντότητάς του. Όντας όμως καλλιτέχνης των μεταμορφώσεων, φρόντισε να φιλοτεχνήσει τη ζωή του σαν να επρόκειτο για το υπέρτατο έργο του. Αλλάζοντας ταυτότητες με χαμαιλεοντική ευχέρεια, παρεπιδημώντας στο περιβάλλον των διασήμων, έπλασε για τον εαυτό του ένα πορτρέτο πειστικότερο και από τη μυθοπλασία. Κανείς δεν θα με πίστευε, αν τον είχα επινοήσει!

Ποιες οι τεχνικές δυσκολίες στη σύνθεση αυτού του βιβλίου που μοιάζει με πολιτικοκοινωνικό αλμανάκ του 20ού αιώνα; Στην πραγματικότητα, ο Αμορίμ μού έλυσε τα χέρια. Διαβάζεις μεν το βιβλίο και μοιάζει μνημειώδες – όλες αυτές οι πηγές, η επιστολογραφία, τα ντοκουμέντα. Ο Αμορίμ, όμως, υπήρξε τέρας οργανωτικότητας. Υπόδειγμα μάρκετινγκ, ικανότατος στο να τοποθετεί τον εαυτό του σε καταστάσεις και παράλληλα να τις καταγράφει, άφησε πίσω του όγκο υλικού. Καθώς μάλιστα ήταν πλούσιος, ουδέποτε φείσθηκε χρημάτων προκειμένου να πετύχει τους σκοπούς του. Πρέπει να ήταν ένα από τα πρώτα δημόσια πρόσωπα που μίσθωναν υπηρεσίες για να αποδελτιώνουν τα δημοσιεύματα που τον αφορούσαν. Σκεφτείτε επίσης το εξής: βίωσε μια περίοδο την οποία δεν μπορούσε να περιγράψει. Η ομοφυλοφιλία του, η σεξουαλικότητα του Λόρκα, οι διαμάχες των καλλιτεχνών, οι ιντριγκες του κομμουνιστικού συστήματος, όλα αυτά παραήταν σκανδαλώδη για την εποχή τους. Ήξερε πως έπρεπε να περιμένει κάποιον άλλο να ακολουθήσει τα ίχνη του για να αφηγη-

θεί χωρίς περικοπές την ιστορία. Κάποιον σαν εμένα, στην προκειμένη.

Ενώ οι περιλήψεις του βιβλίου δίνουν μεγάλη έμφαση στη μαρτυρική μορφή του Γκαρθία Λόρκα, εξίσου ενδιαφέρουσες είναι και οι παράπλευρες αφηγήσεις, από τον Νερούδα μέχρι τον Πικάσο. Μιλήστε μας για τα συμπαρομαρτούντα του «Ουρουγουανού εραστή». Δεν ήθελα να γράψω μια ιστορία για ένα συγκεκριμένο λογοτέχνη, αλλά μια ιστορία για ολόκληρο τον κόσμο των λογοτεχνών. Η αφορμή είναι δευτερεύουσα, το κιβώτιο του Αμορίμ μπορεί να περιείχε τα κόκαλα του Λόρκα, μπορεί και όχι. Όλοι ξέρουμε άλλωστε ποιος τον σκότωσε, δεν χρειάζεται να μάθουμε, και πού ακριβώς του φύτεψαν τη σφαίρα. Επιδιώκοντας ένα κράμα πραγματείας, ρεπορτάζ και κουτσομπολιού, θέλησα να δείξω ότι όλες αυτές οι προσωπικότητες καθορίστηκαν από τα μεγάλα ιστορικά γεγονότα του καιρού τους, από τους πολέμους και τις ιδεολογίες, αλλά, παράλληλα, τα μικρά τους δράματα ήταν εξίσου σημαντικά. Το σεξ, τα πάρτι, οι εξαπατήσεις, οι ζήλιες, οι μικρές τους προσωπικές μιζέριες. Ήθελα να μιλήσω για όλα αυτά, γιατί συνήθως αναφερόμαστε σε τέτοιους ανθρώπους ωσάν να κατοικούσαν σε κάποιο στρατοσφαιρικό ιδεώδες. Δεν είναι έτσι, όμως. Έζησαν πλούσιες ζωές, παρά το έργο τους.

Δεν είναι η πρώτη φορά που αντλείτε από την κάψουλα της ιστορίας για να γράψετε μυθιστόρημα. Ανάλογες απόπειρες κάνατε με τον «Κόκκινο Απρίλη» και τις «Αναμνήσεις μιας κυρίας». Πώς πετυχαίνετε να αιχμαλωτίσετε την προσοχή του αναγνώστη μέσα από όλο τον ωκεανό της πληροφορίας; Ανατράφηκα σε περιβάλλον ακαδημαϊκό και διανοουμενίστικο. Όλη αυτή η σοβαρότητα έπρεπε κάπου να βρει μια διέξοδο. Για μένα ήταν η ποπ κουλτούρα, το σινεμά, οι σαπουνόπερες. Οπότε φροντίζω να μην ξεχνώ ότι αυτό που προέχει, είναι μια δυνατή ιστορία. Αν η αφήγηση σε συνεπαίρνει, ας βαράνε κανόνια παραδίπλα. Στην ιδανική μορφή θα έπρεπε ακόμη και να ξεχνάς ότι κάποιος σου αφηγείται την ιστορία. Τη βιώνεις μαζί με το χαρακτήρα, καθώς ξεφυλλίζεις τις σελίδες. Σε τεχνικό επίπεδο, χρωστάω πολλά στο σινεμά.

Έχετε υπογράψει παιδικά βιβλία, τηλεοπτικά σενάρια, δημοσιογραφικά κείμενα, ακόμη και πολιτικές ομιλίες. Λατρεύετε τον Σέξπιρ, αλλά δηλώνετε εξίσου επηρεασμένος από τα κόμικ του Άλαν Μουρ. Ποιος είστε τελικά; Ο κόσμος τείνει να διαχωρίζει την υψηλή από την ποπ κουλτούρα. Εγώ δεν βλέπω καμία διαφορά μεταξύ τους. Μπορεί σήμερα να αρέσκομαι στη ρωσική αβάντ γκαρντ και αύριο να κάνω κέφι μια σαπουνόπερα. Φροντίζω να μαθαίνω εξίσου και από τα δύο. Αν θέλεις να γράφεις δεν μπορείς να είσαι επλεκτικός, κάνεις ό,τι βρεθεί στο δρόμο σου και έτσι σιγά σιγά μαθαίνεις. Κάποιος σου λέει «μπορείς να γράφεις σαπουνόπερα;» και απαντάς θετικά. Ένας άλλος χρειάζεται μια μετάφραση του Αντρέ Ζιντ και του την προμηθεύεις. Και πάει λέγοντας: δημοσιογραφία, ομιλίες, έρευνες, κουτσομπολιά. Το κοινό σημείο είναι πάντα το ίδιο: να σαγηνεύεις τον αναγνώστη. ▣

**ΜΠΟΡΕΙ ΣΗΜΕΡΑ
ΝΑ ΑΡΕΣΚΟΜΑΙ
ΣΤΗ ΡΩΣΙΚΗ
ΑΒΑΝΤ ΓΚΑΡΝΤ
ΚΑΙ ΑΥΡΙΟ ΝΑ
ΚΑΝΩ ΚΕΦΙ ΜΙΑ
ΣΑΠΟΥΝΟΠΕΡΑ.
ΦΡΟΝΤΙΖΩ
ΝΑ ΜΑΘΑΙΝΩ
ΕΞΙΣΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟ
ΤΑ ΔΥΟ.**

ΣΕΣΙΑ ΙΓΓΛΕΣΗ ΜΑΡΓΕΛΛΟΥ

Μας μίλησε για το ίδρυμά της στο Yale University Press

MWRL

Της ΑΓΓΕΛΙΚΗΣ ΜΠΙΡΜΠΙΛΗ

Η περίφημη μετάφραση του βιβλίου του Σελίν «Ταξίδι στην άκρη της νύχτας» (Εστία) έκανε γνωστή τη Σεσίλ Ιγγλέση Μαργέλλου στο πλατύ κοινό, όμως είναι μια άλλη δραστηριότητά της που αξίζει τα φώτα της δημοσιότητας.

Πρόκειται για την ασυνήθιστη για τα ελληνικά δεδομένα πρωτοβουλία της σύστασης με το σύζυγό της Ντόρη Μαργέλλο, ενός ιδρύματος αφιερωμένου στη μετάφραση, έκδοση, διάδοση και προβολή ξεχωριστών έργων της παγκόσμιας λογοτεχνίας: τη Margellos World Republic of Letters (MWRL). Ιδρύθηκε το 2007 σε συνεργασία με το πανεπιστήμιο Yale και εκδίδει οκτώ περίπου βιβλία το χρόνο (10% των οποίων θα είναι ελληνικά). Μέχρι στιγμής απαριθμούνται 23 τίτλοι σύγχρονων, ως επί το πλείστον, αλλά και ορισμένων κλασικών συγγραφέων (Adonis, Y. Bonnefoy, W. Gombrowicz, C. Magris, U. Saba, N. Manea, G. Sonnevì, C. Xue, Cervantes, Sade, Baudelaire, Pirandello κ.ά.). Τον περασμένο Οκτώβριο εκδόθηκε η δίγλωσση ανθολογία 79 ποιημάτων της Κικής Δημουλά, με τίτλο «The Brazen Plagiarist» (Η Θρασεία Λογοκλόπος), σε μετάφραση της ίδιας και της ποιήτριας Rika Lesser. Υπό άμεση έκδοση ή υπό τελική επεξεργασία βρίσκονται ακόμα 12 τίτλοι, που αναμένονται εντός του 2013.

Μπορείτε να μας αφηγηθείτε την περιπέτεια της δημιουργίας της Margellos World Republic of Letters (MWRL), του ιδρύματός σας στο Yale University Press; Περιπέτεια, ναι, αλλά συναρπαστική! Αφετηρία της πίστη μας στο θεμελιώδη ρόλο του μεταφραστή και της μετάφρασης. Ο πολιτισμός μας είναι γνήσιο τέκνο της γλωσσικής πολυμορφίας και, άρα, της μεταφραστικής ενόρμησης (πόσοι από εμάς θα μπορούσαν να διαβάσουν Όμηρο, Δάντη, Ντοστογιέφσκι ή Λάο Τσε στο πρωτότυπο;) Δεν πρέπει να το ξεχνάμε, ιδίως σήμερα που οι γλώσσες απειλούνται από ένα δήθεν αγγλικό ιδίωμα, το λεγόμενο globish, που κινδυνεύει να τις κατασπαράξει, αφανίζοντας τον αμύθητο πλούτο που αυτές εμπεριέχουν και διακινούν, την επικοινωνία, τον αληθινό διάλογο. Πιστεύουμε, για να παραφράσω τον Ουμπέρτο Έκο, ότι η «μόνη παγκόσμια γλώσσα είναι η μετάφραση». Επιπλέον, όμως, θεωρούμε ότι η ελληνική συμβολή στο διεθνές πολιτιστικό γίγνεσθαι οφείλει να είναι συνεχής και συνεχώς ανανεούμενη. Ότι πρέπει να στηρίζεται, αλλά όχι να αρκείται, στα αρχαία μας κληροδοτήματα. Και ότι για να πάρεις πρέπει να δώσεις, γιατί το δούναί και λαβείν είναι μια σχέση αμφίδρομης και διαρκώς επαναδιαπραγματεύσιμης ισοτιμίας. Η

πρωτοβουλία μας εμφορείται λοιπόν από τη βεβαιότητα ότι η αφιλοκερδής προσφορά πέραν των στενών ελληνο-ελληνικών ορίων μπορεί να έχει μεγάλα και διαρκή αντισταθμιστικά οφέλη για τον τόπο μας.

Το Yale University Press είναι εγνωσμένου κύρους. Όμως υπάρχουν εξίσου φημισμένα πανεπιστήμια και στην Ευρώπη. Γιατί επιλέξατε να συστήσετε το ίδρυμά σας στην Αμερική; Η αρχική μας πρόθεση ήταν να ιδρύσουμε μια ευρωπαϊκή ΜΚΟ με στόχο την ενίσχυση της ενδο-ευρωπαϊκής λογοτεχνικής μετάφρασης και την προβολή του ρόλου του λογοτεχνικού μεταφραστή. Αλλά τα εμπόδια ήταν κολοσσιαία, το νομικό καθεστώς νεφελώδες ή απαγορευτικό και οι υπάρχουσες δομές ανέτοιμες να υποδεχθούν, πολλώ μάλλον να διαχειριστούν μια τέτοια πρωτοβουλία. Για τα ευρωπαϊκά ΑΕΙ, ούτε λόγος. Από την άλλη, τα αμερικανικά πανεπιστήμια, δημόσια και ιδιωτικά, έχουν θεσμοθετημένους μηχανισμούς απορρόφησης και διαχείρισης ιδιωτικών χορηγιών, γιατί υπάρχουν και αναπτύσσονται χάρη στις συνεχείς δωρεές αποφοίτων ή των οικογενειών τους. Όταν το 2006, η κόρη μας Ηλιοδώρα αποφοίτησε από το Yale, αποφασίσαμε, ως ανταπόδοση για την ποιότητα των σπουδών της, να δημιουργήσουμε μια πάγια υποτροφία στο Yale είτε για Έλληνα είτε για Ουκρανό φοιτητή (ο Ντόρης οφείλει πολλά στην Ουκρανία, όπου δραστηριοποιήθηκε επί χρόνια). Μια πόρτα είχε ήδη ανοίξει, και ήταν αμοιβαία η επιθυμία μας να παραμείνει ανοιχτή. Κάποια στιγμή συζητήσαμε τις σκέψεις μας περί μετάφρασης με τη διευθύντρια του τμήματος Ανάπτυξης του Yale. Εντός δύο μόνο μηνών μάς έγινε μια ολοκληρωμένη πρόταση για τη σύσταση της World Republic of Letters. Η ταχύτητα, ο ενθουσιασμός, ο επαγγελματισμός της ανταπόκρισης από το μέχρι πρότινος πρόεδρο του Yale, Richard Levin, έως το διευθυντή του Yale University Press, John Donatich, μας άφησαν άναυδους. Επιπλέον, το κύρος του πανεπιστημίου, η στιβαρότητα και πείρα του YUP ήταν σοβαρά εκέγγυα χρηστής διαχείρισης και βιωσιμότητας του ιδρύματος. Δεν

αρνείσαι εύκολα να περπατήσεις πάνω στο κόκκινο χαλί που σου απλώνουν!

Οι αμερικανικοί εκδοτικοί οίκοι εκδίδουν μεταφράσεις;

Η μετάφραση λίγο απασχολεί τους Αμερικανούς, που παραγνωρίζουν τις ξένες λογοτεχνίες ή τις προσλαμβάνουν αποσπασματικά, στερεοτυπικά και αναχρονιστικά (Ελλάδα σημαίνει Καζαντζάκης ή Καβάφης, Γαλλία σημαίνει Φλομπέρ ή Σαρτρ, Ιαπωνία σημαίνει Μισίμα κ.ο.κ.). Ελάχιστοι αμερικανικοί εκδοτικοί οίκοι παρακολουθούν τα τεκταινόμενα στο διεθνή λογοτεχνικό χώρο, γιατί δεν γνωρίζουν το αντικείμενο και το θεωρούν πολύπλοκο, απαγορευτικού κόστους και υψηλού ρίσκου. Η μειωμένη προσφορά δεν επιτρέπει να εκπαιδευτεί το κοινό στην ξένη λογοτεχνία ώστε να αυξηθεί η ζήτηση, και ο φαύλος κύκλος διαιωνίζεται. Διερευνώντας το ζήτημα κάναμε την απίστευτη διαπίστωση ότι ενώ στην ευρωπαϊκή εκδοτική παραγωγή το ποσοστό των μεταφράσεων αποτελεί το 25% του συνόλου κατά μέσο όρο (στην Ελλάδα, ανέρχεται στο 40%, στη Τσεχία 80%), με κυρίαρχη τη μετάφραση από τα αγγλικά, στην Αμερική (αλλά και στην Αγγλία) είναι λιγότερο του 3%! Ποσοστό πραγματικά γελοίο, που δείχνει όχι μόνο τη μονοπωλιακή κατίσχυση της αγγλόφωνης λογοτεχνίας, αλλά και έναν ανησυχητικό αμερικανικό απομονωτισμό – ως εάν το δόγμα Μονρόε να εφαρμόζεται σήμερα στον πνευματικό τομέα. Μια αυτάρκεια που κινδυνεύει να εξελιχθεί σε αυτισμό, με ολέθριες συνέπειες για την κατανόηση της ετερότητας, συνέπειες που, ως γνωστόν, δεν περιορίζονται στο λογοτεχνικό πεδίο. Σε τέτοιο περιβάλλον, ένα μη-κερδοσκοπικό ίδρυμα αφιερωμένο στη μετάφραση έχει σημαντικό ρόλο να παίξει, πολύ σημαντικότερο ίσως απ' ό,τι στην Ευρώπη.

Ο πολιτισμός μας είναι γνήσιο τέκνο της γλωσσικής πολυμορφίας

Ποια είναι για εσάς τα κριτήρια πίσω από την επιλογή του κάθε βιβλίου που θα μεταφραστεί, ποιο το ποσοστό των νέων και ποιο αυτό των καταξιωμένων συγγραφέων; Πρώτιστο κριτήριο είναι η εξέχουσα λογοτεχνική του ποιότητα. Δεύτερο, ο συνδυασμός εντοπιότητας και οικουμενικότητάς του (όπως το έργο της Κικής Δημουλά, με βαθιές ρίζες στον τόπο του, αλλά κλαδιά που απλώνονται σε κάθε ουρανό). Τρίτο, ο δίκαιος καταμερισμός γλωσσών ή χωρών, σε μια προσπάθεια να μην αδικηθούν οι περιφερειακές φωνές. Τέταρτο, αλλά εξίσου θεμελιώδες, η λογοτεχνική αξία της προτεινόμενης μετάφρασης.

Η μεταφρασιμότητα είναι κριτήριο; Μπορεί να είναι μόνο όσο δεν έχει βρεθεί ο μεταφραστής του. Γιατί έργο μη μεταφράσιμο δεν υπάρχει. Και όσο πιο σπουδαίο, τόσο πιο

μεταφράσιμο. Εξάλλου οι χαρισματικοί μεταφραστές είναι περιεργοί άνθρωποι, νιώθουν μια ακατανίκητη έλξη για ό,τι «μη μεταφράσιμο» που όμως, ως διά μαγείας, κάποτε μεταφράζεται και αλλάζει τον κόσμο.

Θα μπορούσε να στείλει το έργο του ένας νέος συγγραφέας (Ελληνας ή ξένος) και, αν ναι, με ποιον τρόπο; Βεβαίως. Μπορεί να το υποβάλει στη MWRL, με ένα σύντομο βιογραφικό, μια σύνοψη, ένα μεταφρασμένο απόσπασμα, και, ει δυνατόν, κάποιες κριτικές. Το προτεινόμενο βιβλίο θα δοθεί σε τρεις ανεξάρτητους κριτές, κατά κανόνα καλούς γνώστες της γλώσσας προέλευσης και της λογοτεχνίας της, και σε όποιο μέλος της Συμβουλευτικής Επιτροπής της MWRL έχει επίσης πρόσβαση στο συγκεκριμένο χώρο. Θα ελεγχθούν τα δικαιώματα και θα αναζητηθεί μεταφραστής, εάν το βιβλίο δεν είναι ήδη μεταφρασμένο (συχνά, αυτοί που προτείνουν είναι οι ίδιοι οι μεταφραστές). Εφόσον κριθεί θετικά, θα ακολουθηθούν γρήγορα οι συνηθείς διαδικασίες.

Έχετε τον πρώτο λόγο στις αποφάσεις του ιδρύματος; Όχι, αλλά μου υποβάλλονται όλες οι προτάσεις ανεξαιρέτως και η γνώμη μου (στις περιπτώσεις που μπορώ να έχω γνώμη) έχει ειδικό βάρος. Οι αποφάσεις είναι συλλογικές, αλλά την τελική ευθύνη φέρει ο διευθυντής του YUP, που διευθύνει ταυτόχρονα και το ίδρυμά μας.

Ποιοι άλλοι είναι στην επιτροπή που επιλέγει; Τη συμβουλευτική επιτροπή την απαρτίζουν, εκτός από τον John Donatich, τον Ντόρη, εμένα και στελέχη της MWRL, βραβευμένοι λογοτέχνες, μεταφραστές, καθηγητές και κριτικοί μεγάλου κύρους και επιρροής: η Edith Grossman (μεταφράστρια του Θερβάντες, Μάρκες κ.ά.), η Alyson Waters (μεταφράστρια από τα γαλλικά του Β. Αλεξάκη, μεταξύ πολλών άλλων), ο Ken Chen, ο Alberto Manguel, ο Eliot Weinberger (Παζ, Μπόρχες), ο Wyatt Mason, ο Barry McCrea, η Katie Trumpener, ο Richard

Sieburth (Χέλντερλιν, Μπένγιαμιν). Καθίκον τους είναι να προτείνουν 3-5 τίτλους το χρόνο, να συζητούν τις κατευθύνσεις και τις επιλογές, να εισηγούνται προσαρμογές.

Ποιος είναι ο επόμενος Έλληνας συγγραφέας που θα γίνει γνωστός στο τεράστιο αγγλοσαξονικό αναγνωστικό κοινό; Τρεις είναι οι δικοί μας επόμενοι υποψήφιοι, αλλά τα χείλη μου, προσώρας, σφραγισμένα!

Ποιο είναι το μήνυμα που θέλετε να μεταδώσετε; Μεταφράζετε για να υπάρχουνε.

Πώς υποδέχτηκαν την πρωτοβουλία σας στην Ελλάδα; Δεν την έχουν ακόμη υποδεχτεί, αλλά ελπίζω με τον καιρό να την αποδεχτούν. **A**

ATHENSBOOK

Επιμέλεια: ΔΗΜΗΤΡΑ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Υπάρχουν καλά νέα. Έρχονται από συμπολίτες μας που δημιουργούν και εξελίσσονται μέσα στην κρίση, που μεταφέρουν με επιτυχία στο εξωτερικό ελληνικά προϊόντα και ιδέες. Η Α.Β. σε συνεργασία με τη The Newtons Laboratory –άλλη μια ελληνική ιστορία επιτυχίας, μια νέα και ήδη βραβευμένη διαφημιστική εταιρεία– παρουσιάζουν ελληνικές ιστορίες επιτυχίας. Αυτή τη φορά μας διηγείται τη δική του ιστορία ο Γιώργος Πάντζαρης, συν-δημιουργός του AthensBook & GeoAds, της εφαρμογής για έξυπνα κινητά και ταμπλέτες –στην ουσία ένας ψηφιακός οδηγός πόλης με πληροφορίες σε πραγματικό χρόνο.

«**Το καλοκαίρι του 2008**, λίγες μέρες πριν η Apple ανοίξει επίσημα την πλατφόρμα του iPhone σε τρίτους developers (σ.σ. προγραμματιστές), ο φίλος και μετέπειτα συνεργάστης μου Δημοσθένης Καπώνης κι εγώ αποφασίσαμε να αφήσουμε για μερικές ημέρες μια άλλη ιδέα που δουλεύαμε και να φτιάξουμε μια βασική χρηστική εφαρμογή για την Αθήνα. Τόσο η πλατφόρμα του iPhone ειδικότερα, όσο και οι δυνατότητες των smartphones γενικότερα, με τη διαρκή συνδεδεσιμότητα και τον προσδιορισμό θέσης, μας γοήτευαν. Όμως ήταν ακόμη ένα κόμπος για εμάς, αφού βρισκόμασταν και οι δύο στον ακαδημαϊκό χώρο – ο Δημοσθένης έκανε το διδακτορικό του στο Imperial και εγώ το είχα μόλις τελειώσει και εργαζόμουν σε ινστιτούτο ερευνών στο Stanford.

Ξεκινήσαμε από αυτά στα οποία βλέπαμε τη μεγαλύτερη ανάγκη στη πόλη μας: την εύρεση εφημερεύοντων φαρμακείων και ανοιχτών βενζινάδικων (με την τιμή της βενζίνης). Μαζί με την έμπνευση του AthensBook ήρθε και η ακόμη πιο καινοτόμα, για την εποχή της, ιδέα του GEO|ADS: της εμπορικής εκμετάλλευσης του έξυπνου οδηγού πόλης με μια έξυπνη πλατφόρμα διαφήμισης που προβάλλει μηνύματα όχι μόνο σχετικά με την αναζήτησή σου, αλλά και με τη γεωγραφική σου θέση. Η πρώτη υλοποίηση πήρε λίγο παραπάνω από ό,τι υπολογίζαμε και τα AthensBook/GEO|ADS ήταν διαθέσιμα στο κοινό έξι μήνες αργότερα. Το πιο δύσκολο εμπόδιο ήταν η συγκέντρωση και γεωκωδικοποίηση των δεδομένων.

Επίσης, η διαφημιστική αγορά υποδέχθηκε την εφαρμογή σαν κάτι ενδιαφέρον αλλά εξωτικό. Σε αυτό το χώρο υπάρχουν άνθρωποι με παραδοσιακή αντίληψη των πραγμάτων κι άλλοι που έχουν τις κεραίες τους ανοιχτές στο νέο. Ξεκινήσαμε όταν η αγορά κάθε άλλο παρά... άνυδρη ήταν (την άνοιξη του 2009) και καθιερωθήκαμε σε μια εποχή που τα budget είχαν πέσει. Μην ξεχνάτε ότι δουλεύουμε σε κάτι νέο, που τόσο σαν ποσοστό της διαφημιστικής πίτας όσο και σε απόλυτα νούμερα μεγαλώνει. Κι η δουλειά που κάναμε από τις πρώτες μέρες έχει εδώ και αρκετό καιρό ξεκινήσει να αποδίδει καρπούς. Συνεργαζόμαστε με μεγάλες επωνυμίες και διαφημιστικές από το χειμώνα του 2009, αλλά θα έλεγα ότι κινητό έχει αρχίσει να μπαίνει στη μεγάλη σκηνή από τα μέσα του 2012.

Το κοινό πάντως υποδέχθηκε τη νέα αυτή υπηρεσία πολύ θερμά, αφού σύντομα αποδείχτηκε ότι η δική μας ανάγκη ήταν ανάγκη και πολλών άλλων. Έτσι, γρήγορα το AthensBook βρέθηκε στο #1 του ελληνικού App Store, όπου και παρέμεινε για περισσότερες από 3 εβδομάδες. Σύντομα έγινε μία από τις εφαρμογές που οι φίλοι σου πρότειναν να εγκαταστήσεις όταν αγοράζεις έξυπνο κινητό. Η βασική ομάδα απαρτίζεται από εμάς τους δύο, με κάποιους συνεργάτες που μας βοηθούν με συγκεκριμένες δουλειές. Αυτό τον καιρό αναζητούμε έναν ακόμα μηχανικό λογισμικού, που θα μας βοηθήσει να αναπτύξουμε την πλατφόρμα μας πιο γρήγορα και να την εξάγουμε εκτός Ελλάδας.

Ανιχνεύουμε τις πληροφορίες που παρέχει η εφαρμογή με τρεις τρόπους: είτε με αξιοποίηση δημόσιας πληροφορίας (π.χ. φαρμακεία, δημόσιες υπηρεσίες, νοσοκομεία, βενζινάδικα, αρχαιολογικοί χώροι) είτε με αξιοποίηση της μεγάλης κοινότητας των χρηστών μας (π.χ. εστιατόρια, μπαρ) είτε με συνεργασίες με παρόχους πληροφορίας (π.χ. την κίνηση στους δρόμους που παίρνουμε από το myroute.gr της Infotrip ή τις χιλιάδες κριτικές εστιατορίων που ενσωματώνουμε σε συνεργασία με την κοινότητα του ask4food.gr) Πάντως, η πιο δημοφιλής κατηγορία του AthensBook είναι τα φαρμακεία: δεν υπάρχει πιο απλός τρόπος να βρεις το πλησιέστερο ανοιχτό, είτε είσαι έξω στο δρόμο είτε στο σπίτι. Τα εστιατόρια του AthensBook είναι η πιο ραγδαία ανερχόμενη ενόπτητά μας. Αυτή τη στιγμή οι χρήστες πλησιάζουν τον αριθμό των 200.000. Το AthensBook έχει λίγο περισσότερους από 160.000 χρήστες στις 3 πλατφόρμες που υποστηρίζει σήμερα (iOS, Android, Windows 8) και το ThessBook άλλους 30.000. Παρα-

κολουθώντας τα γενικά χαρακτηριστικά της χρήσης της εφαρμογής την τελευταία τετραετία (και λέω τα γενικά γιατί μόνο τέτοια καταγράφουμε, αφού η προστασία της ιδιωτικότητας των χρηστών είναι βασική προτεραιότητά μας), βλέπουμε μια σταδιακή στροφή από την αναζήτηση χρηστικής πληροφορίας σε διαφορετικές δραστηριότητες στην πόλη, συμπεριλαμβανομένης της διασκέδασης. Εν μέρει αυτό οφείλεται στον εμπλουτισμό της εφαρμογής με πολύ καλή πληροφορία για εστιατόρια, μπαρ και σινεμά, αλλά και στη μεγαλύτερη εξοικείωση των χρηστών με τις δυνατότητες των συσκευών τους.

Η τεχνολογική πλατφόρμα μας ήταν εξαρχηκή σχεδιασμένη για να είναι εξαγωγίμη. Αλλά για να δημιουργήσεις AthensBook για άλλες πόλεις εκτός Ελλάδας, με την ίδια συνταγή (προσαρμογή στις ιδιαιτερότητες της εκάστοτε αγοράς, οικονομική αυτάρκεια από νωρίς), χρειάζεσαι δύο ακόμη βασικά συστατικά: ποιοτικό περιεχόμενο και τοπική αγορά πωλήσεων και marketing. Η εύρεση συνεργατών σε πόλεις του εξωτερικού που μπορούν να φέρουν σε πέρας αυτά τα δύο είναι μια πρόκληση. Αυτή την εποχή είμαστε σε συζητήσεις για δύο ακόμη μεγάλες πόλεις και ελπίζουμε

να έχουμε νεότερα μέσα στο '13. Τα μελλοντικά πλάνα μας περιλαμβάνουν την έξοδο σε άλλες αγορές, τη διαθεσιμότητα του AthensBook σε ακόμη περισσότερες συσκευές αλλά και τον περαιτέρω εμπλουτισμό του, τόσο με νέο περιεχόμενο όσο και με υπηρεσίες που θα κάνουν τη ζωή στην πόλη απλούστερη. Όσο για το στερεοτυπικό «να κάνουμε την κρίση ευκαιρία» δεν είναι απλή υπόθεση. Η ελληνική κρίση είναι μια πραγματικότητα που γεμίζει την καθημερινότητά μας, κάνοντας την «επιχειρηματικότητα ευκαιρίας» να μοιάζει πολύ δύσκολη. Αλλά δημιουργεί και δεξαμενές ταλέντου, απελευθερώνει δημιουργικότητα και ανοίγει πόρτες που προκρίσις ήταν ερμητικά κλειστές. Ταυτόχρονα, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, η ψηφιακή επιχειρηματικότητα σιγά-σιγά ξεπερνά τους περιορισμούς της γεωγραφίας. Στο βαθμό που είμαστε ικανοί να δώσουμε τέτοιες συμβουλές, θα λέγαμε στους ανθρώπους που μοιράζονται το δικό μας πάθος να κυνηγήσουν αυτό που ονειρεύονται, να πειραματιστούν, να συνεργαστούν και να σκέφτονται εξαρχηκή ότι απευθύνονται σε δεκάτομμυρια ανθρώπους. Και αν ανήκουν στην πλειονότητα που βλέπει μπροστά της μια επαγγελματική ζωή χωρίς βεβαιότητες, να ρισκάρουν λίγο περισσότερο από όσο ήταν έτοιμοι να ρισκάρουν πέρυσι». ●

Από τη ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΠΑΠΑΣΠΥΡΟΥ
stavroulapapaspirou@gmail.com

Η Κούκλα, χορεύτρια στο πιο μοδάτο στριπτιζάδικο του Σίντνεϊ, έπειτα από ένα ικανοποιητικότατο οpe night stand πασπαλισμένο με κοκαΐνη, βρίσκεται στο στόχαστρο της αυστραλιανής αστυνομίας ως μέλος ισλαμιστικής εξτρεμιστικής οργάνωσης... Είναι η «Αγνωστη τρομοκράτισσα» του Ρίτσαρντ Φλάναγκαν (μετ. Π. Ισχυρίδου, Αγρα), μια σύγχρονη εκδοχή της «Καταρίνα Μπλουμ» του Χάινριχ Μπελ, που ενσαρκώνει τώρα η Βασιλική Τρουφάκου στο Θέατρο του Νέου Κόσμου στην «Αληθινή ταυτότητα της Τζίνα Ντέιβις».

Ανάμεσα στις βιογραφίες που έχει διαλέξει ο Φαίδων Ταμβακάκης για την εκδοτική σειρά της Alpha Trust υπάρχει κι αυτή του ελληνοβουλγαρικής καταγωγής Sir Basil Zaharoff, του μεγαλύτερου ίσως εμπόρου όπλου που υπήρξε ποτέ. Ο ίδιος μυστηριώδης μεγιστάνας (1849-1936) που λέγεται ότι ενέπνευσε στον Όρσον Γουέλς τον «Πολίτη Κέιν», πρωταγωνιστεί στο «Φιλμ νουάρ» του Δημήτρη Στεφανάκη, το οποίο τέλη Μαρτίου κυκλοφορεί και στα γαλλικά (εκδ. Viviane Hamy).

Η κουλτούρα, λένε οι Γάλλοι, είναι σαν τη μαρμελάδα. Όσο λιγότερη έχεις, τόσο περισσότερο την απλώνεις. Το σκεφτόμουν διαβάζοντας δύο πρόσφατα βιβλία για τον Θόδωρο Αγγελόπουλο. Του Γιώργου Αρχιμανδρίτη, με πέντε ημίωρες ραδιοφωνικές συνεντεύξεις του σκηνοθέτη (Πατάκης), και της Μαργαρίτας Μαντά, με το ημερολόγιό της από τριών χρόνων γυρίσματα για το «Βλέμμα του Οδυσσέα» (Μεταίχιμο). Το ψαχνό του πρώτου αρκεί για φρυγανιά. Για τη «μαρμελάδα» του δεύτερου, όμως, απαιτούνται βάζα.

Εκτός των άλλων η κρίση έφερε ξανά στη μόδα το πλέξιμο. Αν νομίζετε πως πρόκειται απλώς για μια μηχανική όσο και επωφελή ενασχόληση, γελιάστε. Η Κατερίνα Σχινά, μανιώδης πλέκτρια παιδιόθεν –αθάνατο Αρσάκειο!– ετοιμάζει για την Κίχλη το δοκίμιο «Καλή και ανάποδη - Ο πολιτισμός του πλεκτού», μ' όλες τις σχετικές προσεγγίσεις λογοτεχνιών, κοινωνιολόγων, φεμινιστριών, μαθηματικών, εικαστικών και ακτιβιστών οικολόγων, κι όλες τις ιστορίες των πουλόβερ που προέκυψαν απ' τα χεράκια της.

Η τελειομανής και καλτ Ντόνα Ταρτ της «Μυστικής ιστορίας» και του «Μικρού φίλου» (Λιβάνης) –ο θηλυκός Σάλι ντζερ, όπως έχει χαρακτηριστεί– υποτίθεται πως θα επανεμφανιζόταν το 2012. Τελικά, το «The Goldfinch» θα δημοσιευτεί στις ΗΠΑ τον Οκτώβριο. Υπομονή. ●

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΔΑΝΔΟΛΟΣ

«Η ΧΟΡΕΥΤΡΙΑ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ»

Της ΕΡΙΦΥΛΗΣ ΜΑΡΩΝΙΤΗ

Λονδίνο 1936: Ένας διάσημος Αμερικανός συγγραφέας αντικρίζει, σε κεντρικό, εμπορικό δρόμο της πόλης, τη μυθική χορεύτρια Σολάνζ Νταλμόν, τη γυναίκα που ερωτεύτηκε παράφορα αλλά οδήγησε στο θάνατο – πριν από πολλά χρόνια. Τι έχει συμβεί; Είναι πράγματι αυτή; Επέστρεψε για να τον εκδικηθεί;

Με αυτό το γρίφο, όχι προφανώς σε αυτή τη συμπυκνωμένη μορφή, το γρίφο που σκορπά εξαρχής μια βασανιστική αμφιβολία για το τι είναι πραγματικό, τι είναι πιστευτό, πώς ορίζεται η ιστορία και πού υπεισέρχεται η φαντασία, ξεκινά το νέο μυθιστόρημα του Στέφανου Δάνδολου «Η χορεύτρια του διαβόλου» (εκδόσεις Ψυχογιός). Τα βασικά συστατικά της διήγησης τονίζονται ήδη από τις πρώτες σελίδες, για να κλιμακωθούν γύρω από μια σύνθετη πλοκή.

Μεσοπόλεμος: ο αφηγηματικός χρόνος που θα αναπτυχθεί σαν δίνη στο πολυσέλιδο μυθιστόρημα, εκτεινόμενος και στις υπόλοιπες δεκαετίες της κρίσιμης αυτής περιόδου. Λονδίνο – κεντρική ευρωπαϊκή πρωτεύουσα αλλά και κέντρο κατασκοπείας. Κυριαρχεί αλλά δεν μονοπωλεί τον αφηγηματικό τόπο, που παρακολουθώντας τις επιταγές μιας πολυεπίπεδης δράσης και μιας καταγιστικής ιστορικής συγκυρίας θα επιδείξει την αναγκαία ελαστικότητα ενός κοσμοπολίτικου τόξου: Παρίσι, Κωνσταντινούπολη, Αθήνα, Νέα Υόρκη, Βερολίνο, Σκοτία. Ένας έρωτας παράφορος αλλά ατελέσφορος, με αντικείμενο του πόθου τη δραματική και αινιγματική Σολάνζ, από τους έρωτες που η σύντομη τροχιά τους στις ζωές των πρώων πυροδοτεί μεγάλες και σύνθετες μυθιστορηματικές περιπέτειες. **Λογοτεχνία και πολιτική,** σπουδαίοι συγγραφείς, Ναμπόκοφ, Φιτζέραλντ, Μπέλουου και πολλοί άλλοι, και υπαρκτά πολιτικά πρόσωπα, Ίντεν, Τσόρτσιλ και... Χίτλερ! Κλασικά κείμενα της παγκόσμιας πεζογραφίας σε ανοιχτό διακειμενικό διάλογο, αλλά και μείζονος σημασίας δραματικά γεγονότα, ανίκανα –ας μου επιτραπεί η προσωποποίηση– να συνομιλήσουν με την Ιστορία. Αλλαγές συνόρων, συνωμοσίες των ισχυρών, διεθνής διπλωματία, οικονομική κυριαρχία, αθέμιτες εμπορικές συναλλαγές, ο αδικαιολόγητος, αν όχι ύποπτος, εφησυχασμός της Δύσης και στο «αβαθές», όπως αποδείχτηκε, μέλλον η

εξάπλωση και κυριαρχία του ναζισμού: το μη πιστευτό, μέχρι την ύστατη ώρα, τέρας της σύγχρονης ευρωπαϊκής ιστορίας.

Επιπέδον: Μυστηριώδεις ήρωες μιας σύνθετης μυθοπλασίας, που ανταλλάσσουν ένοχα μυστικά ή ψευδείς πληροφορίες, μείζονος σημασίας για τη μυθοπλασία αλλά και την ιστορική πραγματικότητα· ήρωες ασταθείς, μερικές φορές σε παλίνδρομη κίνηση ανάμεσα στο καλό και το κακό ή και απροσχημάτιστα αρνητικά χρωματισμένοι. Ήρωες που φορούν τα πολλαπλά πρόσωπα που επιτάσσει η αφήγηση (και ο συγγραφέας), σε μια δαιδαλώδη αναζήτηση του εαυτού, ο οποίος, όπως και τα αληθινά νοήματα της συγκυρίας στην οποία δρουν, διαρκώς διαφεύγει! Και φυσικά ο πρωταγωνιστής, που αντιτάσσει πεισματικά και ενίοτε γενναία τα δύο πρόσωπα του Ιανού σε μια αγωνιώδη προσπάθεια να κρατηθεί ζωντανός, περνώντας ανάμεσα από τις φονικές συμπληγάδες της ιστορίας: τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Με άλλα λόγια, το νέο μυθιστόρημα του Στέφανου Δάνδολου τα έχει όλα – κι αυτός ήταν ο στόχος, άλλωστε, όπως έχει δηλώσει και ο ίδιος ο συγγραφέας. Όλα όσα απαιτεί και προϋποθέτει μια σύνθετη και πληθωρική διήγηση που εγγράφει, αλλά δεν υποτάσσει, τη μυθοπλασία της στο τραυματικό ιστορικό παρελθόν, ενώ θέτει βασικό και πρωτεύοντα στόχο να μιλήσει για το προβληματικό μας παρόν. Για ένα παρόν που εκτός των άλλων σοβαρών

προβλημάτων του συχνά παραπαίει με αμφίσημες ερμηνείες, στις οποίες η γραμμή ανάμεσα στην αλήθεια και το ψέμα, τον υπαρκτό κίνδυνο και τη συνωμοσιολογία, την ενημέρωση και την εσκεμμένη παραπληροφόρηση ή αποσιώπηση είναι δύσκολο να οριστεί και να χαραχτεί.

Το πρόσθετο ενδιαφέρον είναι ότι αυτή η διήγηση-ποταμός δεν ακολουθεί μια γραμμική χρονική ακολουθία. Αντιθέτως, επιλέγει με πρωθύστερα και αναδρομές να εισχωρήσει βαθύτερα στο σώμα της ιστορίας, αλλά και της Ιστορίας. Άλλωστε επηρεασμένος, νομίζω, και από το μεγάλο Ρώσο κλασικό, τον Λέοντα Τολστόι –το «Πόλεμος και Ειρήνη» αναφέρεται δύο φορές στο βιβλίο–, ο συγγραφέας μοιάζει να αμφισβητεί την αντικειμενικότητα της εκ των υστέρων ιστορικής αφήγησης των γεγονότων. Εκείνος, επιλέγοντας τις δικές του τομές στο χρόνο, αλλά και το χώρο, και φέρνοντας σε θέσεις αντικριστές όψεις ετεροχρονισμένες και ίσως αθέατες, δεν φιλοδοξεί βεβαίως ως λογοτέχνης να αποκαταστήσει την ιστορική αλήθεια. Διεκδικεί όμως ένα κομμάτι από την ερμηνεία της. Επιστρατεύει τις αντανάκλασεις, ενσωματώνει την επιλεκτική μνήμη. (Είμαστε βέβαιοι ότι όσοι γράφουν την ιστορία μας πράττουν το αντίθετο.)

Σε ευθεία αναλογία και οι μυθιστορηματικοί ήρωες: με τα πολλά πρόσωπα και τις πολλές αλήθειες μπορεί καταρχήν να εξυπηρετούν την ίντριγκα και τις αλυσιδωτές ανατροπές της δράσης και να εμπλουτίζουν την πλοκή με σασπένς, μπορεί να φλερτάρουν ριψοκίνδυνα με το κακό και να αποδεικνύονται άτολμοι στο καλό, δεν παύουν

ωστόσο να είναι δημιουργήματα του συγγραφέα, ναι, αλλά και του ιστορικού και μετέπειτα του αφηγηματικού τους χρόνου. Και νομίζουμε ότι σωστά έπραξε ο Δάνδολος που δεν άφησε να κριθούν μονάχα εξ αποτελέσματος. Άλλωστε η λογοτεχνία παρέχει αυτή την ευεργετική δυνατότητα – να στρέφουμε τον καθρέφτη σε μια έστω επινοημένη συγχρονία. Σε αυτό που τότε έμοιαζε παιχνίδι της φαντασίας, μια μη πιστευτή απειλή, αλλά τελικά υπήρξε –και μπορούσε να μην είχε υπάρξει– η ρίζα, οι απαρχές ενός απόλυτα καταστροφικού κακού! ▲

ΤΙ ΝΕΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΣΤΟΝ ΙΑΝΟ

Εργαστήρια Δημιουργικής Γραφής και Διόρθωσης-Επιμέλειας Κειμένων ξεκινούν από 1/3 στον Ιανό, με στόχο νέοι συγγραφείς να μάθουν τα μυστικά της γραφής και να καλλιεργήσουν τους τρόπους έκφρασής τους. Στο εργαστήριο Δημιουργικής Γραφής θα διδάξουν οι Α. Μήτσου (διήγημα - μυθιστόρημα), Χ. Χρυσόπουλος (πεζός λόγος) και Σ. Πασχάλης (ποίησι), ενώ σε αυτό της Διόρθωσης - Επιμέλειας οι Δ. Θάνας και Κ. Καλαφατά. Δίδακτρα: 340 ευρώ για νέες εγγραφές και 300 ευρώ για φοιτητές, άνεργους και απόφοιτους προηγούμενων κύκλων. Πληρ. 210 3217.929, ergastiria@ianos.gr, www.ianos.gr

1/3, 18.00

Σε ένα βιωματικό σεμινάριο με τίτλο «Σκέπτομαι... μα δεν υπάρχουν, πώς η λογική μπορεί να σας τρελάνει», όπως είναι και ο τίτλος του βιβλίου του Μιχάλη Χαντά, προσκαλούν τα βιβλιοπωλεία Παπασωτηρίου και οι εκδ. Αρμός. Εκεί ο συγγραφέας και ψυχολόγος θα μας βοηθήσει να ανακαλύψουμε πώς ο τρόπος που σκεπτόμαστε μας οδηγεί σε κατάθλιψη, άγχος, φόβο, ατολμία. Βιβλιοπωλείο Παπασωτηρίου, Golden Hall

Σπουδές Ψυχολογίας από το DEREΕ

Ένα νέο πρόγραμμα στην Ψυχολογία, το **Graduate Certificate in Psychology**, ξεκινά το DEREΕ, που απευθύνεται σε όσους δεν έχουν πρώτο πτυχίο Ψυχολογίας ή ενδιαφέρονται να αποκτήσουν εξειδικευμένες γνώσεις στο αντικείμενο και/ή να προχωρήσουν σε μεταπτυχιακική εκπαίδευση στη συμβουλευτική ή την ψυχοθεραπεία. Πρόκειται για ένα εντατικό απογευματινό πρόγραμμα 19 εβδομάδων, σχεδιασμένο στη βάση αντίστοιχων conversion certificates της Βρετανίας και των ΗΠΑ, όπου οι συμμετέχοντες αποκτούν βασικές θεωρητικές γνώσεις, όπως Αρχές της Επιστήμης της Ψυχολογίας, Εξελικτική Ψυχολογία και Θεωρίες της Προσωπικότητας, Ψυχοπαθολογία, Ερευνητικές Μέθοδοι στην Ψυχολογία. Παράλληλα, μέσα από ειδικά σχεδιασμένα workshops αποκτούν επιπρόσθετες πρακτικές δεξιότητες στην ψυχομετρία και τις μεθόδους αξιολόγησης της προσωπικότητας μέσω συνεντεύξεων και χρήσης ψυχομετρικών εργαλείων. Από 4/3. Πληρ. 210 6009.800 (εσωτ. 1406), graduate@acg.edu, www.acg.edu/graduate

Camilla Lackberg

ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΑΠΟ ΤΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Η ανακάλυψη παλιών οικογενειακών ημερολογίων θα φέρει την Ερίκα και τον Πάτρικ αντιμέτωπους με μια σκοτεινή σελίδα από τη σύγχρονη ιστορία της Σουηδίας.

20 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑΧΙΜΙΟ
www.metaximio.gr

Μια γυναίκα και δυο άνδρες συγκρούονται
σε ένα τρίγωνο λεπτών ισορροπιών

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΡΥΠΑΙΟΣ

Το φιλμ της αλήθειας

ΕΡΑΓΕΤΙΣ
ΘΚΕΑΝΙΔΑ
www.oceanida.gr

ΤΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΣΤΟΝ ΙΑΝΟ

Μυθεύετε στην τέχνη της γραφής.
Καλλιεργήστε τους τρόπους έκφρασής σας.
Κατακτήστε τα μυστικά της διόρθωσης-επιμέλειας κειμένων.

Από σημαντικούς συγγραφείς και έμπειρους επαγγελματίες του χώρου του Βιβλίου.

Εργαστήρια Δημιουργικής Γραφής:
Διήγημα - Μυθιστόρημα: Ανδρέας Μήτσου
Πεζός Λόγος: Χρήστος Χρυσόπουλος
Ποίηση: Στρατής Πασχάλης

Εργαστήριο Διόρθωσης-Επιμέλειας κειμένων
(2 κύκλοι, 4 επίπεδα):
Δημήτρης Θάνας, Κλεοπάτρα Καλαφατά

ΑΙΤΗΣΕΙΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΕΩΣ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ

Πληροφορίες Τ 210 5217929, F 210 5217686, E ergastiria@ianos.gr

Για περισσότερες πληροφορίες www.ianos.gr

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ

Στα βιβλιοπωλεία Ευριπίδης – από το Νοέμβριο λειτουργεί νέο κατάστημα στην Κηφισιά, επί της Κηφισίας, λίγο πριν από τα φανάρια της Ερυθραίας – μπορείτε να βρείτε πραγματικά πολύ καλές προσφορές. Επιλεγμένοι τίτλοι από σημαντικούς εκδοτικούς οίκους, σπουδαία έργα της ελληνικής και ξένης πεζογραφίας σε ιδιαίτερα χαμηλές τιμές, που ξεκινούν από 2,95€, και βιβλία με έκπτωση έως και 70%! Μην παραλείψετε να επισκεφτείτε το τμήμα χαρτικών του νέου βιβλιοπωλείου στην Κηφισιά, στο οποίο μπορείτε να βρείτε είδη γραφής, έξιψινα δώρα και gadgets! Κηφισίας 310, 210 8075.792, info@evripidis.gr, www.evripidis.gr

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ Ή ΜΕ ΜΕΤΡΟ;

Ο Βρετανός συγγραφέας και πολιτικός αρθρογράφος **Douglas Murray** και η Ελληνίδα καθηγήτρια Οικονομικών στο Πάντειο **Αντιγόνη Λυμπεράκη** προθερμαίνονται με τις ερωτήσεις της ATHENS VOICE λίγο πριν από το επίκαιρο debate της Intelligence Squared Greece με τίτλο «*Η Ευρώπη πρέπει να κλείσει τις πόρτες της στη μετανάστευση;*»

Της ΛΕΝΑΣ ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ

Ο σύγχρονος κόσμος διαμορφώθηκε μέσα από τη συνεχή μετακίνηση των λαών. Γιατί να τους σταματήσουμε σήμερα;

Douglas Murray «Κανείς δεν λέει πως πρέπει να σταματήσει η μετακίνηση λαών. Δεν γίνεται να σταματήσει κανείς την ελεύθερη διακίνηση ανθρώπων, κανείς δεν μπορεί να μας σταματήσει να γνωρίζουμε άλλους πολιτισμούς, να μαθαίνουμε για αυτούς και από αυτούς. Ωστόσο, αυτό που βιώνει τις τελευταίες δεκαετίες η Ευρώπη είναι κάτι πολύ διαφορετικό. Δεν πρόκειται για μετανάστευση, αλλά για μια μαζική μετανάστευση σε κλίμακα πρωτοφανή για τα δεδομένα της ανθρωπότητας. Ούτε έχει σχέση με τη μεταπολεμική μετανάστευση, πριν 30 χρόνια. Είναι ένα κύμα μετανάστευσης άνευ προηγουμένου. Δεν πρόκειται για μια πολιτισμική ανταλλαγή, μια συνάντηση λαών. Είναι κάτι που αλλάζει και μεταβάλλει τους ευρωπαϊκούς πολιτισμούς και τις κοινωνίες. Και φυσικά μπορεί και πρέπει να μειωθεί. Οι κυβερνήσεις το ξεκίνησαν, οι κυβερνήσεις μπορούν να το σταματήσουν. Κανείς δεν αμφισβητεί ότι η μετανάστευση έχει οφέλη και για τη χώρα υποδοχής και για το μετανάστη. Έχει, όμως, πολλές αρνητικές συνέπειες και είναι εξαιρετικά απερίσκεπτο να τις αγνοούμε».

Αντιγόνη Λυμπεράκη «Δεν μπορούμε, δεν θέλουμε και δεν πρέπει να θέλουμε (ακόμα κι αν μπορούσαμε) να σταματήσουμε τη μετακίνηση λαών. Δεν μπορούμε: επειδή οι δυνάμεις που κινούν τα μεταναστευτικά ρεύματα είναι πολλές, κι έτσι ακόμα και αν βάλεις εμπόδια στα σημεία εισόδου (και γενικώς επηρεάσεις τους παράγοντες έλξης της μετανάστευσης), δεν μπορείς να επηρεάσεις τα σημεία εξόδου (ή, αλλιώς, τους παράγοντες απώθησης των ανθρώπων από τον τόπο που γεννήθηκαν). Οι οικονομικές διακυμάνσεις στις χώρες προορισμού, καθώς και οι πολιτικές έναντι των μεταναστών, μπορούν να έχουν μικρή μόνο επίδραση στις ροές των μεταναστευτικών κινήσεων και συνθήκες με σημαντική χρονική υστέρηση. Δεν θέλουμε: επειδή οι αριθμοί είναι συντριπτικοί. Επειδή χωρίς την εργασία των μεταναστών οι οικονομίες μας θα γονάτιζαν. Χωρίς τις εισφορές των μεταναστών η χρηματοδότηση του κοινωνικού κράτους θα υπέφερε. Χωρίς τη δημογραφική ένεση των μεταναστών ο πληθυσμός της Ελλάδας θα ήταν στα επίπεδα του 1991, ενώ οι συνταξιούχοι θα ήταν όσοι και σήμερα (και άρα η σχέση εργαζομένων και συνταξιούχων πολύ χειρότερη). Χωρίς τη συνεισφορά τους σε συγκεκριμένες κατηγορίες υπηρεσιών προς τις οικογένειες (κυρίως στον τομέα της φροντίδας) θα ήταν ακόμα δυσκολότερη η συμπλήρωση όλων των διαφορετικών και πιστικών απαιτήσεων της καθημερινής ζωής των ανθρώπων. Δεν πρέπει να θέλουμε, ακόμα κι αν μπορούσαμε: επειδή τα εμπόδια στην ελεύθερη διακίνηση που στήνεις αμέριμνα για άλλους, μπορεί να σε φυλακίσουν από την πλευρά του φράχτη που δεν επιθυμείς να βρίσκεσαι. Η ουσία της απάντησης είναι η εξής: Αν δεν βελτιώσουμε τις απογοητευτικές αναπτυξιακές επιδόσεις της Ευρώπης, το Φρούριο-Ευρώπη θα μας κρατάει μέσα ενώ εμείς θα προσπαθούμε να μπούμε στο Φρούριο-Κίνα ή στο Φρούριο-Μαλαισία ή Ταϊλάνδη».

Αύξηση ανεργίας. Αύξηση εγκληματικότητας. Και στη μέση η μετανάστευση. Μπορεί να αποκατασταθεί το αίσθημα ασφάλειας του πολίτη αντιμετωπίζοντας την παράνομη μετανάστευση;

D.M. «Αναπόφευκτα. Πολλοί υποστηρίζουν ότι χρειαζόμαστε τους μετανάστες για να κάνουν τις δουλειές που εμείς δεν θέλουμε. Αυτό για μια κοινωνία είναι απίστευτα καταστροφικό. Εσύ δηλαδή ο Έλληνας, κι εγώ ο Βρετανός, εμείς οι Ευρωπαίοι, πιστεύουμε ότι κάποιες εργασίες είναι αντάξιες του επιπέδου μας. Γι' αυτό χρειαζόμαστε να εισάγουμε "χέρια" να αναλάβουν ό,τι εμείς δεν θέλουμε. Δεν μπορώ να φανταστώ μία πιο ράθυμη, παρηκμασμένη και βαθιά ρατσιστική προσέγγιση. Μια ευ-

μερούσα κοινωνία οφείλει να είναι πρόθυμη να κάνει ό,τι χρειάζεται για να διατηρεί την ευημερία της. Ακόμα κι αν αυτό σημαίνει ότι εσύ ο Έλληνας θα μπει στον εργασιακό στίβο ως οδοκαθαριστής. Όλοι από κάπου ξεκίνησαν. Είναι μια δουλειά και πρέπει να γίνει. Όσο όμως υπάρχουν οικονομικοί μετανάστες θα διαιωνίζεται η νοοτροπία ότι όλες οι δουλειές δεν είναι για όλους. Όσον αφορά το θέμα της ασφάλειας, εννοείται πως είναι καλό να γνωρίζουμε ποιοι έχουν μπει και ζουν παράνομα στη χώρα. Μόνο έτσι μπορεί κανείς να υπολογίσει τον αριθμό των παρανόμων. Βέβαια, οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις παραδέχονται ότι δεν ελέγχουν πια την κατάσταση».

A.A. «Η αύξηση της ανεργίας δεν συμπίπτει με αύξηση των μεταναστευτικών ροών. Το αντίθετο, μάλλον, συμβαίνει. Στα χρόνια της ταχείας και απότομης αύξησης των μεταναστών (από το 1992 και μετά), η ανεργία μειωνόταν και τα εισοδήματα αυξάνονταν στη χώρα μας. Στα χρόνια της μεγάλης κρίσης έχουν μειωθεί οι μεταναστευτικές κινήσεις προς την Ελλάδα, παρουσιάζεται και κάποιο μικρό ρεύμα επιστροφής, αλλά ακριβώς τότε είναι που η ανεργία προσλαμβάνει εκρηκτικές διαστάσεις. Η ιδέα ότι κάθε δουλειά που παίρνει μετανάστης τη στερεί από κάποιον άλλον είναι μια πλάνη που δυστυχώς την πιστεύει πολύς κόσμος. Η πλάνη αυτή βλέπει την οικονομία σαν μια σειρά από συγκεκριμένες καρέκλες που ούτε πληθαίνουν ούτε λιγοστεύουν, και άρα αν εμφανιστούν περισσότεροι διεκδικητές θα υπάρξουν ισάριθμες απώλειες... Στην πραγματικότητα, όμως, περισσότεροι παραγωγοί μας κάνουν όλους δυναμικότερα πλούσιους. Ως προς το έγκλημα, ο καλύτερος τρόπος να μην έχεις εγκληματίες ανάμεσα στους μετανάστες είναι να ανοίξεις τις πόρτες ώστε να ξέρεις ποιος μπαίνει, παρά να δημιουργείς μια κατάσταση όπου όλοι όσοι μπαίνουν το κάνουν παράνομα και τελικώς γίνονται όμηροι παράνομων κυκλωμάτων διακίνησης».

Μετανάστευση στα χρόνια της οικονομικής κρίσης. Τι έχει αλλάξει;

D.M. «Έχει αυξηθεί η τάση της εσωτερικής μετανάστευσης. Για παράδειγμα, οι Πολωνοί στη Βρετανία. Η πολωνική οικονομία έχει προβλήματα και ο Πολωνός αναζητά άλλο εργασία. Το ερώτημα πρέπει να τεθεί σε άλλη βάση: Θέλουμε πραγματικά ένα εργατικό δυναμικό που άγεται και φέρεται από τη μια χώρα στην άλλη; Από προσωπική εμπειρία, γνωρίζω ότι η εσωτερική μετανάστευση μπορεί να γίνει αιτία μεγάλης δυσαρέσκειας και αντιδικιών. Είναι κάτι σαν τις μεγάλες εταιρείες που κάνουν τα πάντα για να μην πληρώνουν φόρους, να μη συνεισφέρουν στην οικονομία μιας χώρας. Το ίδιο ισχύει με τον οικονομικό μετανάστη, διότι επί της ουσίας δεν συνεισφέρει στην πραγματική οικονομία της χώρας υποδοχής. Ό,τι κερδίζει το στέλνει με εμβάσματα αλλού».

Όσοι είναι ντε φάκτο υπέρ της μαζικής μετανάστευσης, ας μου εξηγήσουν αυτό: γιατί είναι καλό μια χώρα με οικονομικά προβλήματα –όπως η Ελλάδα, σήμερα– να χάνει το πιο ταλαντούχο κομμάτι του πληθυσμού της; Γιατί πρέπει τα καλύτερα μυαλά να φεύγουν στο εξωτερικό; Γιατί να μη μείνουν στη χώρα τους για να τη βοηθήσουν να ορθοποδήσει; Αισθανόμαστε περήφανοι –εμείς οι Ευρωπαίοι– που διαθέτουμε τόσο φθινό εργατικό δυναμικό για τις υπηρεσίες Υγείας; Έχουμε αναρωτηθεί πόσο κακό είναι να φεύγει ένας γιατρός από την Ουγκάντα στο Λονδίνο; Μας ενδιαφέρει το πόσο καταστροφική είναι η απώλεια και έλλειψη εξειδικευμένου προσωπικού για τις χώρες της Αφρικής».

A.A. «Υπάρχουν οπωσδήποτε πιέσεις για αλλαγές. Αυτές εκκινούνται από τη σαγήνη που εκπέμπουν εύκολες λύσεις και παραπλανητικές αιτιάσεις. Τίποτα δεν έχει κριθεί ακόμα. Σημασία έχει να ληφθούν αποφάσεις μετά από ψύχραιμη συζήτηση, μακριά από λαϊκιστικές κορώνες». **A**

Όσο υπάρχουν οικονομικοί μετανάστες θα διαιωνίζεται η νοοτροπία ότι όλες οι δουλειές δεν είναι για όλους **D.M.**

Χωρίς τις εισφορές των μεταναστών η χρηματοδότηση του κοινωνικού κράτους θα υπέφερε **A.A.**

Στο debate της Intelligence Squared Greece θα αντιπαρατεθούν: (κατά της πρότασης) ο παγκοσμίου φήμης πολιτικός, **Bernard Kouchner** και η **Αντιγόνη Λυμπεράκη**. (Υπέρ της πρότασης) ο **Douglas Murray** και ο πρώην υπουργός **Μάκης Βορίδης**. Η αντιπρόταση διοργανώνεται σε συνεργασία με το BBC World News και τη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών (28/2, 19.00-21.00, Κεντρική Σκηνή της Στέγης Γραμμάτων και Τεχνών, Λ. Συγγρού 107, 210 3310.213, 210 9005.800, € 12, 7 μειωμένο)

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη στο site

Το New School Athens και η ATHENS VOICE χαρίζουν σ' έναν τυχερό μια υποτροφία για μαθήματα φωτογραφίας

Θέλετε να μυθηθείτε στα υπέροχα μυστικά της τέχνης της φωτογραφίας; Μια εγγυημένη ιδέα για να το κάνετε είναι στο New School Athens που διοργανώνει το εντατικό πρόγραμμα «Σπουδές Φωτογραφίας».

Απευθύνεται τόσο σε ερασιτέχνες όσο και σε δυνάμους επαγγελματίες που θέλουν να χτίσουν μια δυνατή τεχνική και θεωρητική βάση στην οπτική επικοινωνία. Στην ουσία, θα σας μάθουν έξυπνους τρόπους για να εφαρμόσετε τις βασικές αρχές της φωτογραφίας αναπτύσσοντας δεξιότητες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν τόσο σε στούντιο όσο και σε εξωτερικούς χώρους.

Διδάσκουν τα πιο καλά ονόματα της αγοράς καταξιωμένοι επαγγελματίες φωτογράφοι,

θεωρητικοί της τέχνης και ακαδημαϊκοί (βλ. Ελένη Μουζακίτη, Παύλος Συμεών κ.ά.).

Η διάρκεια του προγράμματος είναι 10 εβδομάδες, αποτελείται από τέσσερα διαφορετικά μαθήματα (κάμερα/ φωτισμός/ επεξεργασία εικόνας κι εκτύπωση/ οπτική επικοινωνία και ιστορία τέχνης). 25/2 - 26/4

Συνολικό κόστος € 2.000 (όποιος θέλει μπορεί να παρακολουθήσει και ξεχωριστά την κάθε ενότητα με € 650).

Μπείτε στο newschoolathens.org και κάντε αίτηση συμμετοχής με τη σημείωση ότι διεκδικείτε την υποτροφία από την ATHENS VOICE. Τα κριτήρια με τα οποία θα επιλεγεί ο νικητής είναι κοινωνικοοικονομικά, αλλά αφορούν και την έως τώρα πορεία του.

ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ Η ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΧΤΥΠΑ ΣΤΟ ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΑΣΚΗΤΙΚΗ
ΤΟΥ **Ν. ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ**
φιλοσοφικό έργο σε θεατρική μορφή
1, 2, 3 & 8, 9, 10 Μαρτίου

Σκηνοθεσία
Πάνος Αγγελόπουλος
Μουσική:
Δημήτρης Παπαδημητρίου

Μέρος των εσόδων θα διατεθεί στο Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού
Χορηγός: **ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΖΑΝΤΖΑΚΗ (ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΤΑΥΡΟΥ)**

Προώληση:
Ταμεία Μεγάρου Μουσικής Αθηνών
τηλ: 210 7282333 και στην Ομήρου 8

Οργάνωση: Free Movies

ΕΘΝΙΚΗ ΛΥΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ
GREEK NATIONAL OPERA

Μουσική Διεύθυνση:
Μίλτος Λογιόδης
Τόσος Συμεωνίδης
Χορογραφία:
Ρενάτο Τζανέλλα
Σκηνικά - Κοστούμια:
Κατερίνα Αγγελόπουλου
Ρενάτο Τζανέλλα
Φύσημοι:
Βινίτσιο Κέλι

Συμμετέχουν η Ορχήστρα, οι Α' Χορευτές, οι Σολίστ, οι Κοριφάοι, το Corps de Ballet και Μανιώδοι της ΕΛΣ

ΜΠΑΛΕΤΟ
ΤΑΞΙΔΙ ΣΤΗΝ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ
Ρενάτο Τζανέλλα / Ελένη Καραϊνδρού / Επάρ Βίλλα-Λόμπος

Ο Ρενάτο Τζανέλλα προεργάστηκε για το μπαλέτο της ΕΛΣ, επιλογαστικές συνθέσεις της Ελένης Καραϊνδρού που γράφτηκαν για τις ταινίες του Θόδωρου Αγγελόπουλου, καθώς και τις οριστογραμμητικές φυλλές Μπαλέτου Μπρούκλινς, αρ. 4, 5, 9 του Επάρ Βίλλα - Λόμπος

ΝΕΑ ΠΑΡΑΓΩΓΗ
Θέατρο Ολύμπια
Ακαδημίας 59-61
Στάση Μετρό: Πανεπιστήμιο

ΠΡΕΜΙΕΡΑ: Σάββατο 2 Μαρτίου 2013
Ωρα έναρξης: 20.00

2, 3, 6, 16, 17, 20 Μαρτίου 2013

ΠΡΟΠΩΛΗΣΗ ΕΣΤΗΡΩΝ
Ταμείο Βαλάνου Πλάκα 156, (απέναντι από το Μετρώ) 210 2042 100
48 9:00-18:00 210 2042 100 210 211 040
19:00-22:00 210 2012 461 210 211 000
Ηλεκτρονική προώληση
www.nationalopera.gr

Τιμή εισιτηρίων
€20, 25, 30, 40, 45, 50
Κατάστημα Βαλάνου 810

ΑΓΟΡΑΣΤΕ ΤΙΣ ΑΣΗΤΕΣ

SAKE TATTOO Το πάρτι του μήνα

Για τρίτη συνεχόμενη χρονιά το φαντασμαγορικό πάρτι από την ομάδα Sake tattoo crew ήταν μια πολύχρωμη πινελιά σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς που διανύουμε. Οι πόρτες του **Gagarin 205** άνοιξαν στις 9.00 και αμέσως ο χώρος φούλαρε από κόσμο. Στην υποδοχή μοίραζαν αναμνη-

ζει. Λίγη ώρα μετά οι μουσικές μπάντες **The Bangies** (Ska-reggae) & **Thriller** (old school psycho-rockabilly) εντυπωσίασαν το κοινό, άφθονος χορός σε συνδυασμό με τη μουσική ανέβασε τη θερμοκρασία. Όπου και να γυρνούσες αγκάλιαζες κάποιον φίλο ή φίλη, χαμόγελα, ουρλιαχτά, στοιχεία που δήλωναν ότι το κοινό περνάει καλά. Στη συνέχεια τα **Fuel Girls** άφησαν άφωνο το κοινό με τα περίφημα ακροβατικά τους, παίζοντας με τις φωτιές. Οι

DJ της βραδιάς **TheBoy-Noiz-Dask** άναψαν περισσότερο τα αίματα με τις μουσικές τους επιλογές. Το μεγάλο δώρο για το κοινό ήταν ο **Lucky Diamond Rich**, με ένα δυνατό σόου που καθήλωσε τα βλέμματα, σίγουρα αυτός ο άνθρωπος- tattoo εντυπωσιάζει τους πάντες με την εμφάνισή του.

στικά δώρα για να θυμάσαι τη βραδιά και όλα ήταν άψογα οργανωμένα ώστε ο κόσμος να το ευχαριστηθεί μέχρι τελικής πτώσης. Μέσα στο χώρο μπορούσες να παρακολουθήσεις live ζωγραφική από την ομάδα του **Sake**, εικαστικά σε πανέμορφες κορνίζες, μια τεράστια γκάμα σχεδίων που σίγουρα θα έβρισκες αυτό που σου ταιριά-

θέλουμε να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας στην ομάδα του Sake που κάθε χρόνο μάς φτιάχνει μια βραδιά για να μας μείνει αξέχαστη, αλλά και στην ATHENS VOICE που κάθε χρόνο στηρίζει και επικοινωνεί αυτό το event μέσα από τις σελίδες της. Ραντεβού σ' ένα χρόνο. Μπορείτε να δείτε περισσότερες φωτογραφίες στο www.athensvoice.gr

Sk8 or Die? Sk8 & DIY

Βάζουν τα υλικά, σπκώνεις τα μανίκια; Η Red Bull σε βοηθάει να κάνεις τα πράγματα πιο απλά, ικανοποιώντας στο μέγιστο το πάθος σου για skate. Έχεις εντοπίσει, περιφερόμενος με τη σανίδα σου στην πόλη, ένα σημείο ιδανικό για να κάνεις το αγαπημένο σου κόμπι; Σίγουρα το έχεις κάνει. Αλλά δεν είχες τα εργαλεία να το διαμορφώσεις όπως ακριβώς το φαντάστηκες. Η **Red Bull** έρχεται να ενθαρρύνει το **Do It Yourself**, το sk8 DIY για να είμαστε ακριβείς. Σου παρέχει τα απαραίτητα υλικά (τσιμέντο, άμμο, νερό και ό,τι εργαλεία χρειαστείς), καθώς και την τεχνογνωσία του **Giorgio Zavos** προκειμένου να φτιάξεις μαζί με τους «δικούς» σου το καινούριο spot σας. Πώς; Με ένα mail στο info@gr.redbull.com, στο οποίο θα αναφέρεις το ονοματεπώνυμό σου, περιοχή/πόλη διαμονής, περιοχή/πόλη του σημείου, το τηλέφωνό σου και ηλεκτρονική διεύθυνση - εννοείται με επισυναπτόμενη φωτογραφία του spot που θες αναμορφώσεις. Από εκεί και πέρα, έχεις 30 μέρες για να ενημερώσεις μέσω mail τι πέτυχες. Μην παραπονήσεις άλλο και μη βροντοχτυπάς τις σανίδες. Το γιατί, το πλοφόρι και το μυστήρι δεν κάνουν μόνο τους άνδρες, αλλά και τους αληθινούς skaters. *Περισσότερο info στο 210 9859.745-755, redbull.gr*

TA NEA ROYAL TRUCKS

Ήρθαν και στην Ελλάδα τα νέα Royal trucks, αυτής της σπουδαίας εταιρείας που τα προϊόντα της είναι δοκιμασμένα από τους καλύτερους αναβάτες του κόσμου. Είναι ιδανικά για να κάνεις τα grind σου αρκετά smooth, υπάρχει μεγάλη γκάμα χρωμάτων, ψηλά & χαμηλά για κάθε στιλ skate. Και σε λογικές τιμές, που σίγουρα θα σε δλεάσουν. Τα βρήκαμε στο **Colorskate** (*Πρωτογενούς 5, Ψυρρή*).

→ billygee23@yahoo.gr

Πλατεία 'Αθωνος, αλλά και Αγάθωνος!

Όταν λίγο πριν κλείσουν οι τελεκάλες στο green room της διοργάνωσης ο **Αγάθωνας Ιακωβίδης** και οι **Koza Mostra** εν χορώ τραγούδησαν το «ω Μπάνε Μπάνε» αφιερώνοντάς το στη **Mad** τηλεαρουσιάστρια **Αννούλα Πρέλεβιτς**, όλοι οι εν Θεσσαλονίκη θεατές των προκριματικών της **Γιουροβίζιον 2013** ξέραμε ποιος θα είναι ο νικητής. Γιατί, όπως ήταν αναμενόμενο, με το «ω Μπάνε Μπάνε» ο αρχηγός της φυλής **Αγάθωνας** ήταν σαν να χτυπούσε το ταμπούρλο του πολέμου, το σάλπισμα της εφόδου, το σινιάλο που περίμεναν χιλιάδες παόκια για να στείλουν το νικηφόρο μήνυμα-ψήφο.

Καθώς ακόμα δεν έχουν καταλαγιάσει οι αναλύσεις των απογευματινάδικων της τηλεόρασης, που αρνούνται να χωνέψουν πώς ο μουστάκαλος αρχοντορεμπέτης με την κομπανία των βαλκανοροκάδων **Koza Mostra** υφάρπαξε τη νίκη από τις αθηνάϊκές ρέπλικες του Ντέιβιντ Γκέτα και της Adele, την τατουαζάτη α λα Έιμι Γουάινχάουζ αλλά από φωνητή πεκινούα

Η Θεσσαλονίκη βρήκε έναν λόγο να συσπειρωθεί και να τηλεψηφίσει τα αγόρια της, να τα στείλει στο Μάλμοε

Ηλιόδη και την τηλεκατευθυνόμενη από την οδοντίατρο μάλλον και όχι από τη μούσα Θωμαή Απέργη, η νίκη αυτών των τύπων, παρότι η μουσική τους δεν είναι και του απόλυτου γούστου μου, μοιάζει δίκαιη και ευεξήγητη. Τα ρετσινάδικα της **Τούμπας** και οι κρασοταβέρνες της **πλατείας 'Αθωνος**, η βαλκανική μπιραρία «**Buba Mara**» αλλά και πλείστα μπαράκια στα **Λαδάδικα**, τα χάλκινα της **Γουμένισσας** που αντιλαλούν τα SK σε κάθε γάμο που ξέρει να γλεντάει (ακόμα κι αν το κοσμικό κέντρο είναι στο **Πανόραμα**, δεν έχουν πρόβλημα τα νταούλια), το «**Disco Boy**» του Σαντέλ, που κάθε ελληνάδικο της Θεσσαλονικιώτικης παραλίας το πυροβολεί στο τσακίρι κέφι κι άλλα τόσα σημεία στο βορρά που αυτός ο ήχος μια δεκαετία τώρα κάνει παιχνίδι οδήγησαν σχεδόν νομοτελειακά στη νίκη του **Αγάθωνα**.

Και με το αξίωμα που θέλει το **λαό του ΠΑ-ΟΚ**, ακόμα κι αν η Μπαρτσελόνα παίζει σε κάποιο κανάλι, αυτός να βλέπει το κανάλι που μεταδίδει χάντμπολ ή τοξοβολία, αρκεί οι παίκτες να φορούν τα δικέφαλα πουλιά, ήταν αναμενόμενο να αλωθεί το τηλεφωνικό κέντρο της NET, την ώρα που εκατοντάδες χιλιάδες αποκοιμισμένοι τηλεθεατές χάζευαν τον «**Σουλεϊμάν**», αντί για τον **Αγάθωνα** το Μεγαλοπρεπή. Δεν ήταν τυχαίο άλλωστε και το black χρώμα ως κυριαρχικό στοιχείο της ενδυματολογίας. Εντάξει, φορούσαν και κιτρινόμαυρη φούστα, πονηρότετα κε δηλαδή για να τσιμπήσουν και ψηφους **αρειανών**, αφού σε αυτή την πόλη τελικά αδέρφια είμαστε όλοι.

Το ξαναλέω: αυτού του είδους το balkan ethnik δεν είναι του γούστου μου, παρότι στο πρόσφατο **Womex Festival** έπιασα τον εαυτό μου να χειροκροτά και να χορεύει ξέσαλα με τη χάλκινη ορχήστρα του μάγου **Γιάνκοβιτς**. Δηλώνω και μεγάλος φαν των **Kottaratski and the Raindogs**. Αυτό όμως είναι μπάλκαν κουλτουριάρικο κι όχι γνήσια λεβέντικο και φραπεδαρίσιο, όπως των **Koza Mostra**, που έρχονται από μια τοπική σκηνή που χρόνια τώρα ιδρύνει στα σανίδια. Συνοδοιπόροι τους είναι οι **Εκμέκ**, που στο βαλκανικό μπιτ μοστράρουν και λίγο **Barcelona Zona Bastarda**, και οι **Balkan Kola**, σχήματα που προήλθαν από ανακατατάξεις των

Cabaret Balkan και των **Radio Sputnik**.

Κοινώς υπάρχει υποδομή εδώ πάνω, δεν βγήκε ξυπόλητος στα αγκάθια, όπως πολλές Αθηνάϊες απογευματινές τηλεμπήχτρες διατείνονταν, ο **Αγαθώναρως**. Που από μόνος του είναι μια ταξιαρχία αρχοντορεμπέτικη. Με το μπαγάμι του, κοντά 25 χρόνια τώρα, έχει λιώσει τα στέκια, τις ταβέρνες και τα γλεντοκομεία του βορρά. Κι ως ξέραν στην πρωτεύουσα μόνο τη **Μαριώ**.

Και νομίζω πως με το «**Alcohol Is Free**» η Θεσσαλονίκη, ρημαγμένη και τσακισμένη από την κρίση, με ανεργία στο κόκκινο, ΠΑ-ΟΚ και Άρη στα μη ντουζένια τους, βρήκε ένα λόγο να συσπειρωθεί και να τηλεψηφίσει τα αγόρια της, να τα στείλει στο Μάλμοε και τη σουπδική νύχτα του Μάη που έρχεται να την κάνουν... Λαδάδικα. Ενα ζντρο για επίλογο; Ζντροοο! **A**

ΑΘΗΝΑ 210δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

Olga Kouklaki, σελ. 36

Slava's Snowshow

ΤΟ ΧΙΟΝΙ ΘΑ ΚΑΛΥΨΕΙ ΠΑΛΙ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Οι συστάσεις είναι περιττές, αφού πέρυσι έγινε σε χρόνο dt talk of the town. Μερικοί από τους χαρακτηρισμούς που του έχουν δώσει: το «διασημότερο χειμωνιάτικο σόου του κόσμου», το «διαδραστικότερο έργο στον πλανήτη Γη», το «καλύτερο οικογενειακό θέαμα που είδε ποτέ το κοινό» από το «μεγαλύτερο εν ζώή μιμο», το διάσημο Ρώσο κλόουν **Slava Polunin**. Το μαγευτικό σκηνικό συνθέτουν: κλόουν, εξαιρετικές μελωδίες, εκπληκτικοί φωτισμοί, εντυπωσιακά εφέ και, φυσικά, το highlight, η προσομοίωση μιας αληθινής πολιικής χιονοθύελλας. Σημειώστε ότι όσοι κάνουν like στη σελίδα www.facebook.com/lavris.gr έχουν μεγάλες πιθανότητες να κερδίσουν προσκλήσεις για την παράσταση.

- ΝΑΤΑΣΣΑ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

INFO

6-10/3, Θέατρο Παλλάς, € 30-70, έκπτωση 20% στα παιδικά και φοιτητικά εισιτήρια. Προπώληση: Βουκουρεστίου 5, 210 3213.100 και στα καταστήματα Public, Παπασωτηρίου, Ιανός, Hondos Center. Κρατήσεις με πιστωτική κάρτα: 210 8938.100

ΠΡΩΤΟΣΕΛΙΔΑ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Νέα σειρά εβδομαδιαίων ντοκιμαντέρ σε δημοσιογραφική επιμέλεια **Γιάννη Τζαννετάκου** προσιγώνεται στη μικρή μας οθόνη και συγκεκριμένα στην ET-1 από την Τρίτη 5 Μαρτίου στις 21.00. Αντίκειμενό της θέματα και πρόσωπα που κυριάρχησαν καθοριστικά στην ελληνική επικαιρότητα από την περίοδο της Κατοχής έως την πρώτη πενταετία του '50. Σε κάθε επεισόδιο συμμετέχουν σημαντικοί ιστορικοί αναλυτές, ερευνητές, αλλά και πρόσωπα που έζησαν τα γεγονότα. Αρχή με το επεισόδιο «Ο αινιγματικός Σοφοκλής Βενιζέλος».

ΤΖΙΝΑ ΝΤΕΪΒΙΣ

Η Βασιλική Τρουφάκου κι η Ελένη Ευθυμίου έστησαν μια ενδιαφέρουσα παράσταση με ένα έργο εμπνευσμένο από το μυθιστόρημα «Αγνωστη τρομοκράτισσα» του Richard Flanagan. Κεντρικό πρόσωπο μια όμορφη χορεύτρια με ταπεινά όνειρα που μέσα σε μια νύχτα βαφτίζεται «περιβόητη τρομοκράτισσα». Η πρωτότυπη μουσική είναι γραμμένη ειδικά για την παράσταση από τη **Λένα Πλάτωνος**. 22/2 - 28/4, Θέατρο του Νέου Κόσμου, Αντισθένης 7 & Θαρύπου, 210 9212.900

Νόα

ΓΙΩΡΓΟΣ ΝΤΑΛΑΡΑΣ - ΝΟΑ

Η σημαντική Ισραηλινή ερμηνεύτρια Noa κι ο Γιώργος Νταλάρας δίνουν ραντεβού στο Μέγαρο Μουσικής για να ερμηνεύσουν γνωστά κι αγαπημένα τραγούδια, παλιά και νέα, ρεμπέτικα και σεφαραδίτικα – τραγούδια που στο σύνολό τους θα προβάλλουν τις συγγένειες των εθνικών μουσικών της Μεσογείου. Μαζί τους η **Αν. Μπάμπαλη**, ο **Ν. Αντύπας**, ο κιθαρίστας **Γκιλ Ντορ**, το **Κουαρτέτο Εγχόρδων Solis** από τη Νάπολη, καθώς και δέκα Έλληνες σολίστες. 7&8/3 στις 20.00, από € 8 (Φ/Νέοι/Άνεργοι/ΑΜΕΑ) έως € 55. 210 7282.333

www.athensvoice.gr
Τι παίζει στην Αθήνα αυτή την εβδομάδα: «210 Guide», ένας πλήρης οδηγός με γκαλερί, θέατρα, σινεμά, εστιατόρια, bars και clubs.

ΣΤΕΛΙΟΣ ΓΑΒΑΛΑΣ

Έχει ένα πολύ προσωπικό εικαστικό λεξιλόγιο για να εκφράζει την αγάπη του για τις ονειρικές εικόνες. Το 2001 «παγίδευσε» τη θάλασσα σε βαλίτσες, παλιά κασόνια, βάρκες και ταχυδρομικούς σάκους, ενώ το 2007 δημιούργησε πολύχρωμα μοντέλα πόλεων που ταλαντεύονταν στο χώρο σαν φουσκωμένα μπαλόνια. Στη νέα σειρά έργων του με τίτλο «Ουτοπία» οι μικρές μεταλλικές σκάλες και το βαμβάκι γίνονται το μεταφορικό μέσο για μια ανυψωτική πορεία προς τα σύννεφα και προς αχαρτογράφητους τόπους του ονείρου. 27/2 - 23/3, Εικαστικός Κύκλος, Καρνεάδου 20, 210 7291.642

Μη χάσεις

ΚΑΛΛΗ ΜΠΕΛΟΥ

Τίτλος και θέμα της φωτογραφικής έκθεσής της «Ταξίδι στην Όαση Siwa και στη Λευκή Έρημο της Αιγύπτου». Ένας εγγυημένος και γοητευτικός τρόπος για να ταξιδέψετε μέσα από τις εικόνες της φωτογράφου, που λατρεύει τα ταξίδια, σε αυτό το μαγικό σημείο του χάρτη. Σε συνεργασία με την «Ελληνική Φωτογραφική Εταιρία». 6-18/3, Γυθείου 12, Αμπελόκηποι, 210 8228.131

THEATROVICTORIA
Μαγνησίας 5 & Γ' Σεπτεμβρίου • Τηλ.: 210 8230129 • theatrovictoria.gr

Η ΦΑΛΑΚΡΗ ΤΡΑΓΟΥΔΙΣΤΡΙΑ
Σκηνοθεσία: Δημήτρης Καρνεός

Παίζουν: Τάγια Σεβαστανοπού, Γιώργος Σαυός, Μαρίνα Παλιωράκη, Μελίσση Γουρναλάκη, Χαρή Τσιώλη, Αναστασία Καλαφίτη

Μετάφραση: Γιώργος Στρατιωτικός / Σκηνοδ.: Κωνσταντίνος Γιώργος Λαυρόζης
Μουσική: Βασίλης Ασημάκης Τριλιώτης

Παραστάσεις: Παρασκευή, 27/3 στις 21.00 & Κυριακή 20.00

Τιμές εισιτηρίων: Γενικό εισιτήριο: 12,00 € / Πάκ. Προσέλευση: 10,00 €
Κοινωνικό εισιτ. 20 ετών: 8,00 € / Κάθετα εισιτ. αναπηρίας δωρεάν

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΔΑΜΑΚΗΣ

Πού πας, караβάκι, με τέτοιο καιρό; Η νέα ατομική έκθεση του Αδαμάκη έχει τίτλο «Doldrums» κι όπως σημειώνει ο ζωγράφος αναφέρεται «σε ένα μετεωρολογικό όρο που περιγράφει συγκεκριμένα σημεία γύρω από τον Ισημερινό. Σε αυτή τη ζώνη συχνά οι άνεμοι εξαφανίζονται παντελώς, παγιδεύοντας τα ιστοφόρα πλοία για περιόδους ημερών ή κι εβδομάδων». Ο καλλιτέχνης αποτυπώνει αυτό τον εγκλωβισμό με τέτοια γλυκύτητα που αν ήταν λογοτεχνική κατηγορία θα ήταν σίγουρα «μαγικός ρεαλισμός». Ο ίδιος λέει: «Έργα συναισθηματικά φορτισμένα με μνήμες και βιωματικές εμπειρίες ναυτοσύνης. Επεκτείνονται σε εικόνες με σκηνές δρόμου, σε μπαρ, σε σταθμούς τρένων, σε εσωτερικούς χώρους...» 7/3 - 6/4, Γκαλερί Ζουμπουλάκη, πλ. Κολωνακίου 20, 210 3608.278

Κυκλοφορεί η Σχεδιά

Από 27/2 κυκλοφορεί το πρώτο τεύχος της «Σχεδιάς», ένα περιοδικό δρόμου που θα πωλείται στους δρόμους της πόλης από άστεγους και άνεργους. Το σχέδιο είναι κάθε νέος πωλητής να παίρνει δωρεάν δέκα αντίτυπα ως αρχικό κεφάλαιο και όταν τα πουλήσει να χρησιμοποιήσει το αρχικό κεφάλαιο για την αγορά άλλων στο 50% της ονομαστικής τους αξίας. Τιμή τεύχους €3 και εκδίδεται από την Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία ΜΚΟ.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Το αφιέρωμα στο έργο του ποιητή και διπλωμάτη Αλέξανδρου Μάτσα στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Ποιήματα θα διαβάσουν οι ηθοποιοί Όλια Λαζαρίδου και Ακύλλας Καραζήσης, ενώ θα μιλήσουν οι Κωστής Αιλιανός, πρέσβης, μέλος Δ.Σ. Συλλόγου «Οι Φίλοι της Μουσικής», Τίτικα Δημητρούλια, κριτικός λογοτεχνίας, επίκουρη καθηγήτρια τμήματος Γαλλικής Γλώσσας και Φιλολογίας ΑΠΘ κ.ά. Θα ακολουθήσει δεξίωση. Στις 4/3 στις 19.00 με είσοδο ελεύθερη.

27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ - 24 ΜΑΡΤΙΟΥ 2013
TITANIUM YIAYIANNOS GALLERY
ΒΑΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 44 - 11635 ΑΘΗΝΑ • Τηλ. 210 7297644 • fax 210 7251063
e-mail: info@titaniumartgallery.com • website: www.titaniumartgallery.com

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΣ ΑΤΟΜΙΚΟΙ ΠΟΡΤΟΛΑΝΟΙ

Γοργόνες αγαπητικές, σφαιρικές θάλασσες, ακορφοί και τα άνερα της καυσαίνους ένα λήκη στην όκη της γης σαν αυτό που προσπερνά ξεσκώφωτος ο Ολυμπίος κάρη της δόξας των πλοίων. Μικρές προσευκές, εγκόσμια καταστράματος, ατομικές πορτογλάνες, τα σχέδια και οι σφάραξαι στίχοι, ζάρηαι και ευκεί, για τις τυκαίες ώρες της ημέρας. Πλοία, με πλοία, στην τους Αγίους των Ελλήνων βοδίζετε στο νερό...

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΙΧΑΣ

ΕΓΚΑΙΝΙΑ: Τετάρτη 27 Φεβρουαρίου 2013 - Ώρα: 20:00

TITANIUM YIAYIANNOS GALLERY
ΒΑΣ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ 44 - 11635 ΑΘΗΝΑ

Στάση Ευαγγελισμός
Τρίτη ως Παρασκευή 18:00-22:00
Σάββατο και Κυριακή 11:00-15:00

ΜΗΧΑΣΕΙΣ

Το TZIZ γιορτάζει τα πρώτα του γενέθλια και σας καλεί «να τιμήσετε το dance floor» του, με το πρώτο ποτό κερασμένο. 28/2, από 22.00. Ναυαρίνου 12, 210 3633.120

musicVOICE

* ΑΔΙΑΦΟΡΟΣ
** ΜΕΤΡΙΟΣ
*** ΚΑΛΟΣ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΟΣ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟΣ

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ / ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ / ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ / ΔΙΣΚΟΙ

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

STREAMING DAYS

NICK CAVE AND THE BAD SEEDS - PUSH THE SKY AWAY (***)**

Όλοι οι ήρωές του είναι εδώ: ο «spoken word» Lou Reed, ο ποιητής

Leonard Cohen, ο αισθηματίας Elvis Presley, ο σκοτεινός ποπίστας Scott Walker, ο δωρικός Johnny Cash, ο ρωμαλέος Iggy Pop, κάθε μπλουζίστας του κόσμου τούτου. Κι όμως είναι ο Nick Cave που τελικά ακούμε, έχοντας κάνει ζυμάρι μ' όλους αυτούς για να φτιάξει το δικό του ψωμί, μαζί με μία μπάντα τόσο παρούσα, τόσο καίρια και τόσο διακριτική που σου κόβεται η ανάσα. Το πιο απλό, λιτό, σπάνιο, ακριβό, διακριτικό, όμορφο και ηθικό του έργο.

ATOMS FOR PEACE - AMOK (*)**

Ένα εγκεφαλικό και στεγνό κατασκευασμα βασισμένο σε στοιχία drum 'n' bass και

afrobeat με τη χημεία μεταξυ των μελών να μη λειτουργεί. Ευτυχώς που ο Thom York δεν κλαψουρίζει, προσπαθώντας να βρει μια νέα ερμηνευτική αφετηρία, και όπου κυριαρχεί το μπάσο του Flea (γιατί συνήθως κρατάει ένα διακριτικό ρόλο) αίμα τρέχει στις φλέβες του άλμπουμ, όμως τις δονήσεις τις παράγουν περισσότερο τα ηχεία παρά η μουσική.

MY BLOODY VALENTINE - MBV (**)**

Αν η εποχή του «Loveless» ήταν η «κόκκινη περίοδος» στον καμβά των ηχητικών χρωμάτων του γκρουπ, τώρα έχουν περάσει στην «μπλε περίοδο» (όπως άλλωστε υποδηλώνουν και τα χρώματα και οι αποχρώσεις των εξώφυλλων). Ο κιθαριστικός «wall of sound» παραμένει ψηλός αλλά όχι απροσπέλαστος, καθώς είναι πια φτιαγμένος από ένα συναισθηματικό «νέφος» που σου επιτρέπει να περάσεις από μέσα ή καλύτερα να μείνεις μέσα σ' αυτό μέχρι τα μέλη να παραλύσουν γλυκά.

Τα ανηλεή ηλεκτρονικά ξύνουν τη σκουριά από τα ομιχλώδη και υγρά βιομηχανικά τοπία, όμορφα, γλυκά, μιμημαλιστικά τραγούδια ακούγονται από τα σωθικά τους και μια «ασιατική γάτα» νιαουρίζει καταπραϊντικά. Ο Trent Reznor, ο Atticus Ross και ο Bob Sheridan βάζουν ψυχή στο αστικό περιβάλλον του 21ου αιώνα και σ' ένα μισογκρεμισμένο κτίριο μου φάνηκε πως είδα τους NIN και τον Tricky...

HOW TO DESTROY ANGELS - WELCOME OBLIVION (**)**

Τα ανηλεή ηλεκτρονικά ξύνουν τη σκουριά από τα ομιχλώδη και υγρά βιομηχανικά τοπία, όμορφα, γλυκά, μιμημαλιστικά τραγούδια ακούγονται από τα σωθικά τους και μια «ασιατική γάτα» νιαουρίζει καταπραϊντικά. Ο Trent Reznor, ο Atticus Ross και ο Bob Sheridan βάζουν ψυχή στο αστικό περιβάλλον του 21ου αιώνα και σ' ένα μισογκρεμισμένο κτίριο μου φάνηκε πως είδα τους NIN και τον Tricky...

→ makismilatos@gmail.com

Όλγα Κουκλάκη (αριστερά) και Liset Alea

ΤΟ SOUNDTRACK ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

η ΚΟΥΚΛΑΚΙ και η ΚΟΥΚΛΙΤΣΑ

Η Olga και η Liset Alea μαζί στη σκηνή

Ελληνογαλλική συμμαχία με χορευτική διάθεση. Η Olga Kouklaki, η Ελληνίδα μουσικός και dj της ηλεκτρονικής σκηνής με έδρα το Παρίσι και την Kwaidan Records, ετοιμάζει μια εμπλουτισμένη συναυλιακή βραδιά με καλεσμένη την άλλη κουκλίτσα από το Παρίσι, τη Liset Alea των Nouvelle Vague, που θα τη συνοδεύσει στα φωνητικά και το μπάσο. Με τα νέα τραγούδια του πρόσφατου δεύτερου άλμπουμ της «I U Need» και διασκευές στο προσωπικό της neo-noir ηλεκτρονικό της ύφους. Λίγες μέρες πριν την εμφάνισή της, η «Electro Πυθία» όπως τη χαρακτήρισε το «Les Inrockuptibles», μας δίνει το προ-

σωπικό της status update.

Ποιο τραγούδι της πολύ πρόσφατης remixed εκδόχης του «I U Need» προτιμάς; Το «Hollow Lives» από T. Finland είναι από τα αγαπημένα μου, το «U Need» από Lee Burton, το «Antivirus» από Kid Loco & Mr Gee. Και το «Who Are You» από Nouvelle Vague μου αρέσει πολύ, αλλά και το «Antivirus» alternative remix του NTEIBINT. Πολύ δύσκολα μπορώ να διαλέξω μόνο ένα.

Πώς προέκυψε η συνεργασία με τη Liset Alea; Τη Liset τη γνωρίζω πολλά χρόνια, από τότε που δούλευα με τον Alex Kid. Πριν από 3 χρόνια γύρισε πίσω στο Παρίσι και άρχισε να δουλεύει με τους

Nouvelle Vague, οπότε και ξανασυναντηθήκαμε. Ήταν η στιγμή που της πρότεινα να συμμετέχει στο κομμάτι μου «Hollow Lives».

Τι νοσταλγείς περισσότερο από τα χρόνια στο Παρίσι; Τίποτα, αφού ο χρόνος μου είναι μοιρασμένος εδώ κι εκεί... το Παρίσι είναι η δεύτερη πόλη μου.

Πώς σου φαίνεται η σύγχρονη ελληνική μουσική σκηνή; Θεωρώ ότι έχουν αρχίσει να γίνονται πολύ ενδιαφέροντα πράγματα.

Τι είναι αυτό που χρειάζεσαι περισσότερο σήμερα; Διακοπές για μερικές μέρες.

Ποιο είναι το πιο πρόσφατο πράγμα που σου φάνηκε συναρπαστικό; Η ταινία «Argo» του Ben

Affleck. Εκπληκτική.

Τι ετοιμάζεις για το λάιβ στην Αθήνα; Θα παρουσιάσω όλα τα κομμάτια του τελευταίου μου album «I U Need», καθώς και κάποια άλλα με τη βοήθεια της Liset Alea (μπάσο, φωνητικά). Μαζί μας θα είναι ο Thodoris Triantafyllou στα electronics και ο Alex Specs στα visuals. Καλεσμένη στη σκηνή και η Μάνια από τις Κούκλες! **(Αρα η Κουκλάκη, η Κουκλίτσα και η Κουκλάρα)**

Info: Αναξαγόρα 3-5, Έναρξη 21.30. Είσοδος € 10, Ταμείο € 12. Προπώληση: Tickethouse, Πανεπιστημίου 42, 210 3608366, Bios, Πειραιώς 84. Στις 2/3.

CITY BEAT

Του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΜΕΝΕΓΟΥ

Ο TOM WAITS ΣΤΟΝ ΒΟΤΑΝΙΚΟ

...ΚΙ Ο Lee Curtiss στο Σύνταγμα

» Εντάξει, δεν έρχεται αυτοπροσώπως, αλλά έχει δώσει εκ του μακρόθεν τη συγκατάθεσή του (#true_story) για την «εβδομάδα Tom Waits», που διοργανώνει το αγαπημένο μας μπαρ La Soiree De Votanique (Καστοριάς 37, πίσω από την Αθηνάϊδα). Από τις 4 ως τις 10/3 κάθε μέρα είναι προγραμματισμένα DJ sets, live (ακόμα και με ρεμπέτικες διασκευές), debates, προβολές, θέατρο σκίων και ζωγραφική τοίχου, όλα εμπνευσμένα από τον 64χρονο τροβαδούρο. Και διοργανωμένα από τον Bill Hunchback. Αναλυτικό πρόγραμμα στο www.facebook.com/LaSoireedeVotanique - μη χάσετε την τελευταία μέρα την κλήρωση σπάνιων memorabilia (ιδιόχειρα υπογεγραμμένο το τελευταίο άλμπουμ, σπάνια 45αρια, ti-shirts κ.ά.).

Κάθε μέρα με ελεύθερη είσοδο » Σε πρόμοιο κλίμα, «Vinyl Is Back» στο «Μηχανουργείο» της Τεχνόπολης 1-3/3. Παζάρι με μεταχειρισμένα, καινούργια, αξεσουάρ, πικάπ κι όλα τα συναφή » 7 & 8/3 το ανάλογο καθιερωμένο «Super Dynamic Sale» του δισκάδικου Rock'n'Roll Circus στη Σίνα » Στο νυχτερινό μέτωπο, ο πιο ενδιαφέρων καλεσμένος της εβδομάδας είναι ο Lee Curtiss που παίζει την Παρ. στο Sixx (Πανεπιστημίου & Αμερικής, € 15). Είναι ο ένας από τους 4 Visionquest, που έχουν βγάλει την πιο ενδιαφέρουσα house μουσική των τελευταίων χρόνων » Ο Γιώργος Φακίνος σήμερα Πέμπτη αποχαιρετά τον Φλεβάρη φορώντας τα indie του στο «Μοσαίκο» της Γλυφάδας. Και το Σάβ. καλεί τον κόσμο στο καθιερωμένο, 15ο στη σειρά, «Fetish Ball» στο Second Skin «με πολλά καινούργια shows και πλούσια δώρα για όλη την οικογένεια» » Συνεχί-

ζουμε το Σάβ. με τον Rory Phillips και τα electro/disco remixes του, στη μηνιαία βραδιά του Κορμοράνου στο Pixi (μαζί Amateur Boyz και Blue Lagoon, € 5) » Στο Bios, επίσης Σάβ., έχει διπλό ραντεβού: Το περιοδικό ΣΙΝΕΜΑ μαζεύει τους σινεφίλ bloggers της Αθήνας για να απονεμηθούν τα blogoscars και να ακολουθήσει το πάρτι που φαντάζεστε (free, από τις 22.30 και μετά). Αυτά στον ένα χώρο, γιατί στον άλλον, drum'n'bass σφαγή με καλεσμένο των InnerSense, τον Βρετανό Klute (€ 5 μαζί του Junior SP, Cryogenics και Ρυθμοί Μεγάλοι) » Μαζί με όλο αυτό το χαμό, το Σάβ. ποτίζονται και οι Λατέρνατιβ στο Key Bar (free) » Τέλος, για την Κυριακή live των εξαιρετικών My Drunken Haze στο Τ.Ω.Ρ.Α!Κ44 (free) ●

CAROLINA TSIROGIANNI

ARTWORK: BILL HUNCHBACK

Τρυφερή είναι η νύχτα

Μια συνέντευξη με τον **Jamie McDermott** των Irrepressibles

Στην κατηγορία των μουσικών μπαρόκ ενορχηστρώσεων, θεατρικότητα στη σκηνή, gay ευαισθησία, αυτοβιογραφικοί στίχοι ανάμεσα στα όρια της υψηλής και της pop κουλτούρας μέσα από την ειλικρινή και συναισθηματική εξεύρεση, και αποδοχή της προσωπικής του αλήθειας. Έγραφε μουσική από παιδί και μέσα από τη 10μελή κολεκτίβα που ο ίδιος ονομάζει performance orchestra των Irrepressibles, ο ιδρυτής τους Jamie McDermott σκηματοποιεί το όνειρό του σε ένα non stop erotic cabaret με τον τρόπο του Antony και της Kate Bush. Στις 15 Μαρτίου θα παίξουν για πρώτη φορά στην Ελλάδα σε μια διαφορετική συμφωνική pop βραδιά υψηλής αισθητικής και συναισθηματικής δύναμης.

Τι να περιμένουμε από τη συναυλία σου στην Αθήνα; Μια ασυνήθιστη σύνθεση με δύο ντράμμερ, κιθάρες, τσέλο, βιόλα, κοντραμπάσο και συνθεσάιζερ που μοιάζουν με κιθάρες στο στίλ των 80s και προβολές ταινιών για το χρόνο, τη μνήμη, τη σεξουαλικότητα, το σώμα και τα συναισθήματα να δημιουργούν ονειρική τοπία.

Ποιο ήταν το πρόσωπο που σε ώθησε στη μουσική δημιουργία; Αρκετοί. Μία ήταν η καθηγήτριά μου στο σχολείο. Με εισήγαγε στη λογοτεχνία και στο χορό. Είναι αυτή που μίλησε για τη Martha Graham. Μου έμαθε συνθέτες της avant garde και πολλούς σημαντικούς καλλιτέχνες. Από πάντα είχα εμμονή με τη μουσική και ξεκίνησα να συνθέτω από τότε που ήμουν στο σχολείο.

Τι σπούδασες; Μουσικολογία, αλλά πάντα με ενδιέφερε και πάντα ασχολούμουν με τις τέχνες. Ο αδελφός μου και η μητέρα μου είναι οι ίδιοι ζωγράφοι και πάντα συνομιλούσαμε για την τέχνη.

Πώς βλέπεις τις διαφορές μεταξύ της pop και της υψηλής κουλτούρας; Νομίζω πως οι ομοιότητες είναι σημαντικές. Συχνά ο κόσμος δεν ψάχνει και πολύ τι θα καταναλώσει. Μπορεί θεωρητικά η υψηλή κουλτούρα να είναι ελιτίστικη και η pop να μειονεκτεί σε συναισθήματα, όντας εμπορικά προσανατολισμένη. Προσωπικά προέρχομαι από την εργατική τάξη και θέλω να γράψω μουσική που μιλά από την καρδιά, γραμμένη με το ένστικτο, σαν μια φυσική διεργασία. Ποτέ δεν σταματώ να μαθαίνω. Μου αρέσει η ιστορία της pop μουσικής, έχει αναδείξει μέσα στα χρόνια απί-

στευτα ταλέντα και πολλές ιδιοφυΐες.

Πού γεννήθηκες; Είμαι από το Yorkshire και μένω στο Λονδίνο τώρα. Εδώ αισθάνομαι ότι μπορώ να είμαι ο εαυτός μου, ελεύθερος.

Κάτω από ένα βίντεό σας στο YouTube, ένα κορίτσι σας ευχαριστεί γιατί τη βοηθήσατε να αποδεχτεί τη σεξουαλική της ταυτότητα. Μου αρέσει με τη μουσική μου να βοηθώ ανθρώπους να βρίσκουν την ισορροπία τους

αποδεχόμενοι τη σεξουαλική ταυτότητά τους. Το νέο μου άλμπουμ «Nude» έχει σκοπό να επικοινωνήσει αυτό ακριβώς. Όσο μάλλον, στο σχολείο έβλεπα παιδιά να αυτοκτονούν καθώς ασφυκτιούσαν από την οικογενειακή και την κοινωνική πίεση θρησκευτικών ομάδων που τους έλεγαν ότι αυτό που κάνουν είναι λάθος. Αυτά τα παιδιά χρειάζονται καλλιτέχνες που στέκονται και λένε αυτός είμαι. Είναι καταπληκτικό να βοηθάς κάποιον με αυτό τον τρόπο. Πολλοί μου λένε στις συναυλίες ότι το γκρουπ τους έκανε να αισθάνονται περήφανοι.

Παρά την πρόοδο υπάρχει μια δυσκολία στην αποδοχή του διαφορετικού; Σε κάθε μεγάλη αλλαγή υπάρχει αντίσταση. Σκέψου, για παράδειγμα, την καταπίεση που υπέστησαν οι μαύροι μέχρι να αποκτήσουν ίσα δικαιώματα. Ο κόσμος αρέσκεται στο να βλέπει τα πράγματα να μένουν ίδια. Είναι διαφορετικό όμως να κάνεις τα πάντα για τη διατήρηση της πολιτιστικής και αρχιτεκτονικής κληρονομιάς και των ωραίων κτιρίων και την ίδια στιγμή να ενθαρρύνεις τη μοναξιά, τον πόνο με την έλλειψη κατανόησης και συμπόνιας. Οι gay καλλιτέχνες έχουν δώσει πολλά στην επιστήμη, την τέχνη, την ιστορία, τη μουσική και τώρα είναι η ώρα για την gay κοινότητα να απελευθερωθεί, όπως συνέβη στο παρελθόν με τους μαύρους και τις γυναίκες.

Fuzz Live Music Club, Πειραιώς 209 & Πατριάρχου Ιωακείμ, Ταύρος, 210 3450.817. Έναρξη 20.00. Είσοδος €23, € 27 ταμείο. Προώληση: Ticket House (Πανεπιστημίου 42, εντός στοάς, 210 3608.366), Public (πλ. Συντάγματος, 210 3246.210) και www.viva.gr (13855). Στις 15/3.

www.athensvoice.gr
Διαβάστε όλη τη συνέντευξη

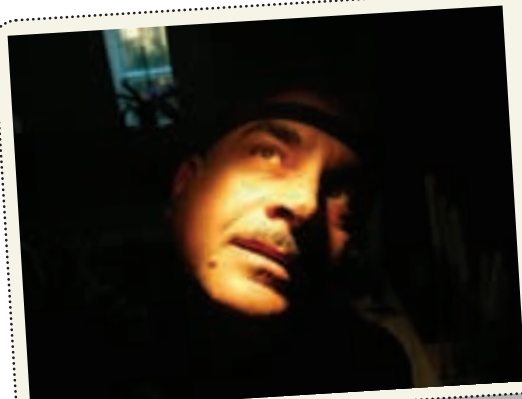
LIVE!!!
ΚΥΡΙΑΚΕΣ ΜΑΡΤΙΟΥ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
(Λαβρεπιδάτες)
ρακομελο
Διστόμου 9Α, Ηλιούπολη, 210 970 202
www.torakomelo.gr

Ρινόκερως
All-Day Music Bar
Ασκληπείου 22, Αθήνα | Τηλ. 210-3389877

1-Year Celebration Party
Πέμπτη 28/2
TZIZ
Ναυαρίνου 12, Αθήνα, 210 3633120

Μη χάσεις

Ο Γιάννης Παλαμίδας στον Ιανό

Ένα μουσικό ταξίδι στην ποίηση, σε γνωστά και... άγνωστα «σουξέ», συνοδεία πιάνου που θα παίζει ο ίδιος.
2/3, 21.30, είσοδος € 4.
Ιανός, Σταδίου 24

Ερωτευμένες παραστάσεις

Η θεατρόφιλη Αθήνα λατρεύει τις παραστάσεις, όπου ο έρωτας παίζει τον κύριο λόγο

1 Ο ΔΗΜΙΟΣ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

«Τι ώρα τελειώνει η παράσταση;» «Ποια παράσταση;» «Του Γιάλομ». Τουλάχιστον δύο φορές άκουσα την ερώτηση στο γκισέ από κυρίες, που έχουν συνοδέψει τις κυρίες τους. Εδώ ο star είναι ο **Ιρβιν Πάλομ**. Το φουαγιέ είναι γεμάτο από γυναίκες κάθε ηλικίας, φανατικές αναγνώστριες των βιβλίων του σημαντικότερου εκπροσώπου της υπαρξιακής ψυχοθεραπείας. Οπότε είναι απολύτως λογικό να έρθουν να δουν πώς η νουβέλα του «Ο δήμιος του έρωτα» (εκδ.

Άγρα) έγινε θεατρική παράσταση από τον **Κώστα Γάγκη** φέρνοντας στη σκηνή δύο σπουδαίους ηθοποιούς: την **Ξένια Καλογεροπούλου** και τον **Μηνά Χατζησάββα**.

Ο σκηνοθέτης είχε στα χέρια του ένα δυνατό κείμενο. Μια μεταφορά της προσωπικής εμπειρίας του ψυχοθεραπευτή από τις συνεδρίες του με την εβδομηντάχρονη θέλμα. Γυναίκα εμμονική με τον ολιγοήμερο έρωτά της για τον πρώην ψυχοθεραπευτή της, ανθίσταται στις προσπάθειες του Γιάλομ να της τον ξεριζώσει. Έρωτας, θάνατος, γηρατειά, η αξία της ψυχανάλυσης βρίσκουν εδώ τη θέση τους. Ο Κ.Γ. εφύρησε μια λύση ώστε η παράσταση να μη μοιάζει με αναλόγιο.

Δύο ηθοποιοί/χορευτές (**Ελενα Γεροδήμου, Χρήστος Παπαδόπουλος**) παρεμβαίνουν στη δράση είτε χορεύοντας είτε ατακάροντας, όπως τα φλας μπακ σε μια ταινία. Η μεν είναι η θέλμα σε νεαρή ηλικία και ο δε ο πρώην ψυχίατρος που γέννησε στη γυναίκα τον εμμονικό έρωτά της. Επιπλέον, φρόντισε να υπάρχει κίνηση σε όλη τη σκηνή, μετακινώντας τα δύο έπιπλα που φιλοξενούν γιατρό-ασθενή, με το άγχος μήπως ο θεατής «μυρίσει» τις σελίδες του βιβλίου. Πρόκρινε στην παράσταση και το χιούμορ που διακρίνει τη νουβέλα, γιατί μπορεί να έχουμε κάνει στην Ελλάδα το συγγραφέα Θεό αλλά ευτυχώς δεν θεοποιήσαμε την ψυχανάλυση.

Ο Μ.Χ. στο ρόλο του Γιάλομ προκαλεί τη θυμηδία κάθε φορά που κατά πρόσωπο στο κοινό αναρωτιέται για τις μεθόδους του ή αυτοσαρκάζεται. Το ρόλο τον διασκεδάσει, δεν υπάρχει αμφιβολία. Η Ξ.Κ. φρόντισε ώστε η θέλμα της να δείχνει μια γυναίκα της διπλανής πόρτας. Άλλοτε καταθλιπτική, άλλοτε πεισματάρα και άλλοτε με παιχιδιάρικη διάθεση, δεν έχτισε μια ασθενή απόμακρη στην ελληνική πραγματικότητα. Οι δυο τους σπκνουν στους ώμους την παράσταση, κάνοντας να φαίνονται οι ουρές έξω από το θέατρο το πιο φυσιολογικό πράγμα που μπορεί να δει κάποιος στη σημερινή Αθήνα.

-ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗΣ

2 Η ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ

Όσο και να προσπαθείς να προβλέψεις τον **Φώτη Μάκρη**, σε κάθε παράσταση εκείνος θα βρει κάτι να σου τη φέρει. Ο mastemind του Θεατρικού Οργανισμού «Νέος Λόγος» ανεβάζει εκ νέου αναθεωρημένη πέντε χρόνια αργότερα την «Κληρονομιά» του **Μαριβό** στο Studio Μαυρομιχάλη.

Για 90 λεπτά σε βγάζει από την τακτοποιημένη (ή και όχι) κανονικότητά σου για να σε χορέψει σε ένα ερωτικό παιχνίδι με ασταμάτητη ενέργεια και κίνηση. Με συχνές αντιστίξεις, την κλασική μακρόσυρτη σιωπή του και το αβέβαιο τελευταίο χειροκρότημα – που ως συνήθως με τον Μάκρη ποτέ δεν ξέρεις πότε έρχεται η ώρα του.

Έχε υπόψη σου ότι με το που θα μπει στο θέατρο το πιο πιθανό είναι να σε αρχίσουν οι πρωταγωνιστές στο χορό. Με Edith Piaf μπαίνεις, ενώ όσο προχωράς στα κληρονομικά παίρνεις ολοένα και περισσότερο μέρος στη «συμμετοχική δημοκρατία» της παράστασης. Μπορεί να χρειαστεί να παίξεις-απαγγείλεις-τραγουδήσεις-χορέψεις μαζί με τον Ιππότη, τον Μαρκίσιο ή την Κόμπσσο. Με φινετσάτο soundtrack από γαλλικά chansons των Serge Gainsbourg, Michel Legrand, Adamo.

Νευρώδης ρυθμός, φινέτσα, λεπτό χιούμορ, εσωτερικές συγκρούσεις και ποπ-ερωτικά παιχνίδια με τον εγωκεντρισμό, τη μοναξιά, τη φιλαρέσκεια, την αφέλεια και το συμφέρον να αλλάζουν

συχνά χέρια και ρόλο. Ένα ατελείωτο γαϊτανάκι από φουσκωμένα μυαλά, που μπορεί και να αλλάξουν τελικά κάτω από το βάρος 600.000 φράγκων της κληρονομιάς και των όρων της.

Νέοι συντελεστές και καινούργια διανομή φρεσκάρουν τη θεατρική φόρμα της γαλλικής κωμωδίας – που διαθέτει την ιταλική τυπολογία του 18ου αιώνα – με σύγχρονα στοιχεία, για να φτάσει στο σήμερα αφήνοντας μια γλυκόπικρη γεύση για τις αδυναμίες της ανθρώπινης φύσης και διαχρονικά ερωτικά διλήμματα.

Οι έξι ηθοποιοί ακολουθούν αλλά και ανατρέπουν τη φόρμα της Κομέντια ντελ Άρτε «φορτισμένοι» με την ολοζώντανη κινησιολογία της **Στέλλας Κρούσκα**. Φανταστικά σκηνικά και κοστούμια από τον **Διονύση Μανουσάκη**, που με 150 ευρώ συνολικά κατάφερε (όπως και στην

προηγούμενη παράσταση «Η τελετή») να δημιουργήσει μια πανδαισία κοστούμιών και αξεσουάρ (βαλίτσες, καπελιέρες, τσάντες) που θα ζήλευε και η πιο ακριβοπληρωμένη παραγωγή. Οι χαμπλοί φωτισμοί του **Στέφανου Κοπανάκη** δεν θα κρύψουν το χαμόγελο που θα σχηματιστεί στο πρόσωπό σου βγαίνοντας 90 λεπτά και τρεις αιώνες αργότερα από το νεωτερικό και δροσερό maínaudage του Νέου Λόγου.

-ΓΙΩΡΓΟΣ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Studio
Μαυρομιχά-
λη, Μαυρομιχάλη
134, 210 6453.330.
Παρ. & Σάβ. 21.15.

3 ΔΥΟ ΜΕΡΕΣ ΜΟΝΟ

Το **metamatic:taf** έκανε μια κίνηση ματ παραδίδοντας την καλλιτεχνική διεύθυνση και την επιμέλειά του στην ομάδα **bijoux de kant**. Η συνεργασία «γιορτάζεται» με την παράσταση «*Όυτε μια νότα, αγάπη μου*», που στηρίζεται σε μουσικές και τραγούδια της ομάδας. Μουσική: **Κ. Δαλακούρας**, Σκην.: **Γ. Σκουρλέτης**. Κείμενα: **Ειρ. Σουργιάδης & Ν. Λαπαθιώτης**. Παίζουν: **Α. Δροσάκη, Ι. Τζιάτας**. Τραγουδούν: **Μ. Αθητάκη, Θ. Καρποδίνης** κ.ά.

27 & 28/2,
21.30, Νορμανού
5, Μοναστηράκι,
210 3238.757, είσο-
δος ελεύθερη.

«Όσοι λένε ότι ο χρόνος γιατρεύει τα πάντα, μάλλον δεν έχουν αγαπήσει όσο εγώ»
(Η γηραιά πλέον Ορόρα γλείφει τις πληγές της στο «Tabu» του Μιγκέλ Γκόμεζ)

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

Έχουμε Tabu!

Εσύ μια μέρα θα γίνεις τσάντα

Χαμένος παράδεισος (TABU) *****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Μιγκέλ Γκόμεζ

ΜΕ ΤΟΥΣ: Τερέζα Μαντρούγκα, Πάουρα Σόβεραιλ, Άνα Μορέιρα

Μοιάζει δύσκολο να περιγράψεις τη γοητεία της ταινίας του Μιγκέλ Γκόμεζ, αφού

έχει την υφή μιας γνώριμης μυρωδιάς που ξυπνά απροσδόκητες αναμνήσεις. Την ποιότητα των στιγμών που ζεις όταν σχεδόν έχεις ξυπνήσει μα το ασυνείδητο σε κυβερνά ακόμη, την ομορφιά ενός χαμένου παραδείσου που ίσως έχεις ζητήσει μόνο στα όνειρά σου. Όμως είναι μια

εμπειρία που αξίζει, οφείλεις να βιώσεις αν βρίσκεις το σινεμά στις μέρες μας όλο και λιγότερο περιπετειώδες, όλο και λιγότερο συναρπαστικό. Χωρισμένο σε δύο μέρη («υπάρχει κι ένα τρίτο που διαδραματίζεται στο μυαλό του θεατή» λέει πολύ σωστά ο σκηνοθέτης), το φιλμ ξεκινά στη Λισσαβόνα και ακολουθεί την ιστορία της Πιλάρ, που νοιάζεται για την ηλικιωμένη, αριστοκρατική μα ξεπεσμένη γειτόνισσά της Ορόρα. Στο δεύτερο μέρος θα μεταφερθούμε στην Αφρική για να ζήσουμε με την Ορόρα την ομίχλη μιας μυθιστορηματικής ζωής κι ενός σπουδαίου, καταραμένου έρωτα. Αυτό είναι και το κομμάτι που απογειώνει την ταινία. Που τη μεταμορφώνει σε ένα κομψότεχνημα κινηματογραφικής τεχνικής, αισθητικής, συναισθημάτων, ρευστής, αδιόρατης ποίησης. Μια ποτισμένη μελαγχολία άσκηση στο σινεμά και την καρδιά, τόσο υπέροχη που σε συγκινεί και σε ενθουσιάζει με ένα σπάνιο τρόπο. Ο Γκόμεζ μιλά με ενδιαφέροντες υπαινιγμούς για τον αποικιοκρατικό εξωτισμό, για την ανθρώπινη κατάσταση, για τους μηχανισμούς της μνήμης, για τον τόπο και το χρόνο, για τα συναισθήματα, το μυαλό και το σώμα, τις πράξεις και τη νόηση, για το ίδιο το σινεμά, με διακριτικότητα και λεπτότητα, στήνοντας μια εύθραυστη μα τόσο στιβαρή ταινία που δεν μπορείς παρά να της υποκλιθείς. Μην τη χάσετε!

ΑΚΟΜΗ

>>> Μια ακόμη τριλογία ταινιών που φιλοδοξεί να γίνει «Twilight», τα «**Ομορφα Πλάσματα**» (Beautiful Creatures)*1/2 του Ρίτσαρντ ΛαΓκραβενές μάς συστήνουν έναν κόσμο στον οποίο συνυπάρχουν οι θνητοί με ανθρώπους με υπερφυσικές δυνάμεις. Ένα αγόρι ερωτεύεται μια τέτοια κοπέλα, που όμως όταν κλείσει τα 16 μπορεί και να περάσει στη σκοτεινή πλευρά. Μια σειρά από καλούς ηθοποιούς και η southern gothic ατμόσφαιρα δεν μπορούν δυστυχώς να διασώσουν αυτή την ερωτική ιστορία από την κουραστική αίσθηση επανάληψης που γεννά και την απολύτως αδιάφορη και προβλέψιμη εξέλιξή της. >>> Η Μπάρμπι είναι μπαλαρίνα με όνειρα, στο «**Μπάρμπι, Η Μπαλαρίνα με τις Μαγικές Πουέντ**» (Barbie in Pink Shoes) του Όουεν Χάρλεϊ κι αυτό είναι το μόνο που χρειάζεται να ξέρετε (και να ξέρουμε). Εκτός κι αν έχετε ένα κορίτσι κάτω των δέκα ετών, οπότε τα ξέρετε όλα ήδη...

Ξεκόλλα

Καπετάνιε, χαμογέλα

Man at Sea ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κωνσταντίνος Γιάνναρης

ΜΕ ΤΟΥΣ: Αντώνη Καρυστινό, Θεοδώρα Τζήμου, Κωνσταντίνο Αβαρικιώτη

Μετά το θάνατο του γιου τους, ο καπετάνιος του Sea Voyager δοκιμάζει να ξαναχτίσει τη σχέση με τη γυναίκα του σε ένα ταξίδι που εκείνη τον συνοδεύει. Όταν όμως περιουλέξουν μια ομάδα από έφηβους λαθρομετανάστες, η σχέση τους, οι απόψεις τους πάνω στην καλοσύνη και την ελεημοσύνη, πάνω στον ίδιο τον εαυτό τους, θα κλονιστούν με τρόπο τραγικό. Μια ταινία που, ακόμη κι αν δεν είναι δίχως αδυναμίες, χτυπά σαν ωρολογιακή βόμβα, μιλώντας για ένα ακανθώδες θέμα με αιχμηρό, απροσδόκητο τρόπο. Πέρα από την εύκολη ηθοπλασία, το «Man at Sea» είναι ένα θρίλερ που σε φέρνει αντιμέτωπο όχι με τον άλλο, μα πρώτα με τον ίδιο σου τον εαυτό, μιλώντας για το μεταναστευτικό, την οικογένεια, την ενοχή της δύσης, με τρόπο που όπως πάντα γεννά γόνιμα ερωτήματα.

Οι πειρατές χωρίς τον Τζόνι Ντεπ

Πειρατεία στον ωκεανό

(KAPRINGEN) *****

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Τομπίας Λίντχολμ / ΜΕ ΤΟΥΣ: Πιλού Ασπεκ, Σόρεν Μάλινγκ, Νταρ Σαλίμ

Ένα φορτηγό πλοίο στα ανοιχτά του Ινδικού ωκεανού πέφτει θύμα πειρατών. Στη Δανία, Ο διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας στην οποία ανήκει, αποφασίζει να χειριστεί ο ίδιος τις διαπραγματεύσεις με τους πειρατές. Από τη μια το πλήρωμα του πλοίου κλεισμένο στις καμπίνες, φοβούμενο για το χειρότερο, από την άλλη οι άνθρωποι με τις γραβάτες ζουν το δικό τους εφιάλτη σε μια διαπραγμάτευση που δεν πάει όπως θα έπρεπε. Ο Λίντχολμ, εξαιρετικός σεναριογράφος (βλ. το «Κυνήγι» του Βίντερμπεργκ), χτίζει ενδιαφέροντες χαρακτήρες που αψηφούν τα κλισέ. Ως σκηνοθέτης φτιάχνει μια τεταμένη, κλειστοφοβική ατμόσφαιρα που λειτουργεί εξαιρετικά από την αρχή ως το τέλος, κουβαλώντας την αλήθεια ενός ντοκιμαντέρ στην πολύ πετυχημένη αίσθηση θρίλερ που διαπνέει την ταινία.

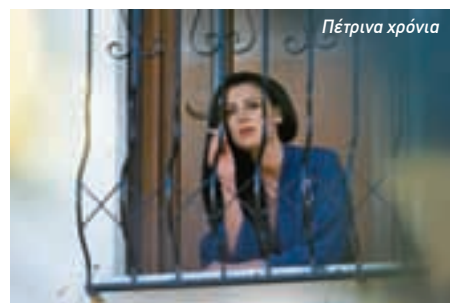
Λιανοκλάδι μπλουζ

Η γη της επαγγελίας

(PROMISED LAND) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Γκας Βαν Σαντ / ΜΕ ΤΟΥΣ: Ματ Ντέιμον, Τζον Κρασίνσκι, Φράνσις ΜακΝτόρμαντ

Ξεχειλίζοντας από καλές προθέσεις αλλά μη καταφέρνοντας να τις μεταμορφώσει σε μια πετυχημένη ή έστω αξιοπρόσεκτη ιστορία, η «Γη της Επαγγελίας» μοιάζει με μια ταινία που ξεκίνησε από την αρχή με λάθος τρόπο. Διότι ο Ματ Ντέιμον και ο Τζον Κρασίνσκι που έγραψαν το σενάριο, θέλοντας να καταδείξουν τις εν δυνάμει καταστροφικές συνέπειες του fracking (μιας μεθόδου εξόρυξης φυσικού αερίου), κάνουν ένα φιλμ που μοιάζει τόσο εμπνευσμένο όσο κι ένα φυλλάδιο καταγγελίας. Η άχρωμη, χαμηλότονη σκηνοθεσία του Γκας Βαν Σαντ δείχνει απλά να κινηματογραφεί τους ηθοποιούς. Και παρά την ενδιαφέρουσα απεικόνιση της επαρχιακής Αμερικής, όλη η διαδρομή της ιστορίας και των πρώων μοιάζει προβλέψιμη και σχεδόν βαρετή.

Πέτρινα χρόνια

Ξημέρωμα (AGON) **

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρόμπερτ Μπουντίνια

ΜΕ ΤΟΥΣ: Μαρβίν Ταφάζ, Γκουλιέμ Κατόρ, Λαέρτη Βσιλείου, Αντώνη Καφετζόπουλο

Ένας νεαρός Αλβανός, εγκατεστημένος στη Θεσσαλονίκη, ετοιμάζεται να παντρευτεί μια Ελληνίδα και φιλοξενεί το νεαρό αδελφό του που έρχεται κι αυτός στην Ελλάδα φιλοδοξώντας να γίνει ζωγράφος. Όμως γρήγορα μπλέκεται με την αλβανική μαφία και ο έρωτάς του για τη γυναίκα ενός τοπικού νομού αποδεικνύεται καταστροφικός. Η ταινία φιλοδοξεί να είναι ένα δυνατό δράμα χαρακτήρων που μιλά για τη μετανάστευση, την ταυτότητα, τα όνειρα μιας καλύτερης ζωής, αλλά δυστυχώς παγιδεύεται σε μελοδραματικές καταστάσεις, απλοϊκούς χαρακτήρες και τηλεοπτικής λογικής δράματα. Ακόμη κι αν πετυχαίνει μια αυθεντικότητα κι ένα ρεαλισμό στη σκηνοθεσία και την ιστορία του, παραμένει σε ένα πρώτο αφηγηματικό και ηθογραφικό επίπεδο.

Μεγάλη ποικιλία
συσκευών

Πρωτοποριακές
υπηρεσίες Service

Οικονομικές τιμές

B&B Olympus/Multibar

Στον ΓΕΡΜΑΝΟ ξέρουμε τι σκέφτεσαι, γι' αυτό ξέρουμε πώς να στο δώσουμε.
Έλα τώρα σε ένα κατάστημα ΓΕΡΜΑΝΟΣ και θα βρεις ό,τι μπορείς να σκεφτείς!
Και μεγάλη ποικιλία συσκευών. Και οικονομικές τιμές. Και πρωτοποριακές
υπηρεσίες Service. Μην το σκέφτεσαι... ΓΕΡΜΑΝΟΣ ...και είσαι μέσα.

facebook.com/Germanos

ΓΕΡΜΑΝΟΣ

...και είσαι μέσα